

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

MENGEL-DIGTEN,

By leedige uuren, verzamelt
en opgezongen, zoo
tot Lof van

KONING JESUS,

Als tot stichtinge der gener die
lust hebben aan zyne

SCHOO N H E I D.

Door J. R.

Te A M S T E R D A M,

By JOHANNES ROTTERDAM, Boek-
verkoper in de Oude Spiegel-
straat. 1725.

H E E R E N,

J. M. D. J. en W. V. W.

NAar de gewoone wyze der menschen, (en als waare het een onverbreekelyke Wet geworden) koom ik meede met een Opdracht te voorschyn, ligt zullen zommige het berispen, andere het zelve pryzen, gelyk het onbetwistbaar by me legt, doch pryzen of laker, het is my evenveel wat 'er bedil-als van oordeelen, ik bekreun my daar weinig meede, 't zy my genoeg, dat my de vrymoedigheid vergunt word, van uw beider namen op het Voorhoofd van dit myn kleen Werkje te mogen plaatzen, vraagt gy lieden de redenen waarom, deeze zyn veele en verscheide, want uw beider Heusche bejeningen, gulle Vriendschappen, verpligte my hier toe op het gevoeligste; ik beroepe my maar voornamelyk hier op, dat ik uwe Meester geweest zynde, meermaalen uwe genegendheden mywaarts ondervonden hebbe, en noch, terwyl wy van beide zyden niet nalaten elkan-der op eene vriendelyke, wat zeg ik Broederlyke wyze te onderigten, na luid van Jsraels zanger, hoe goed is het dat Broeders in eendragtigheid zamen woonen, of van een welwoegende Burgerstaat afgeleid zynde, het gaat ons

als 't aloude Sprceekwoord: Eendragt maakt
magt.

En waarlyk, al die gemeenzaame zamen-
spreekingen, die wy met den anderen bezigde,
zyn geen gering bewys van onze hertelyke
Vriendschap, en was 'er aleenige Hamerslag
van twist, het wierd door de liefde; die de
overtredinge toedekt, (niet opkrabt) over het
Hooft gezien; heel anders als het tegenwoor-
dig in de Wereld toegaat, daar men een An-
dermans zeer komt ten toon stellen, door het
zyne te verbergen, niet denkende om de gelyke-
nis des Saligmakers, van den Splinter met den
Balk, of als hy, die weldaaden (hoe gering zy ook
zyn) ontfangen heeft, dezelve balsuurig met
voeten trapt, zich weinig bekreunende aan het
voordeel, dat zoo ecn naar Ziel of Lichaam ge-
nooten heeft, gelyk de ervarendheid, de leermee-
ster der wyzen, my meer dan ecnmaal Leer-
aarde.

Doch dit overgeslaagen, en om tot de zaak te
koomen die ik badde te berigten, ze bestaat hier
in, dat u Eerwaardens zoo goed zullen gelieven
te wezen, van deeze myne Poëzy te bescher-
men, en als het 'er op aankomt, dezelve te
verdedigen tegens zoo veele vieze Letter-zif-
ters en Knibbelaars, nademaal zulks het alge-
meene lot is van die met haare schriften in het
openbaar te voorschyn koomen; by welk verzoek
ik in goeden gemoede verklaare, dat u lieden,
(niet tegenstaande uwe daagelykze werkzaam-
heden)

heden) noch al het een of het ander hier in zullen vinden, dat tot vertroosting en vordere opbouwinge der hervormde Geloofs-leer zoude kunnen strekken, ten minsten zodaanige ontdekkingen, welke eene jeugdige ziele leeren, boe hy zynen afgekniptentyt moet besteeden tot lof en eere zynes Scheppers; als dan vaak denkende, aan de woorden Davids, waar meede zal een Jongeling zyn pad zuiver houden; zoo hy dat houd naar uw Woord, indien ik volgens het voorgeschreevene, myn oogmerk bereiken, ik zal den Heere danken, welkers ondersteuninge altoos duurzaam is ten besten zyner Gunstgenooten, zoo Gods wil in mynen wensch voldaan worde, zal het u liedens noch nu, noch immer kwalyk gaan; al wat hy wil, daar aan zyn wy na Ziel en Lichaam onderworpen, waar meede ik mynen Opdragt sluite.

Blyvende uw Vriend en
Dienaar. J. R.

Op de Stichtelyke

MENGELSTOFFEN,

Van myn Vrind

J. ROTTERDAM.

Hier staat, Kunstminners, voor uw beider
oogen oopen,
Het zedig Digtwerk van den Dichter ROT-
TERDAM,
Uit wiens Leergierig brein 't geschrift haar oor-
spronk nam.
Beschouw de zaaken, en wilt dog niet elders
loopen.
Door vlyt, zoo werd een kunst, en wetenschap
verkreegen; (woet,
Of schoon de Wereld met veel bitterheeden
Gods wysheid die bestraald alleen het vroom ge-
moet,
Dat hier heiltochtig haakt naer 's Hemels hoog-
sten Zeegen. (den,
Besteed uw tyd hier in, laat dit uw Geest verzaa-
En eer den Schryver, die altoos naar myn ver-
stand,
Tot nut zyns leerlings (vol van zuiv're Liefde)
brand. (den,
God wil hem met zyn gunst bekronen, overlaa-
Op dat hy ons al meer ver-eere van zyn Geest,
Zoo heilzaam voor een Ziel die God van herten
vrees.

H. IN KOER.

* 2

OP

Op de Geestelyke

MENGEL-DIGTEN,

Van

J. ROTTERDAM.

KOn ooit, gelykwe Digtters leezen,
De gallem van Orpheus lier,
Met haar geluit zoo kragtig weezen,
Te stillen 't ongetemde Dier;
Wie staat ook niet als opgetoogen,
Als hy dees Goude Vaarzen leeft,
Die *Rotterdam* ons brengt voor oogen,
Wiens brein ontvonkt is door Gods Geest,
Om ook, zoo Zions lievelingen,
Door deze aangenaeme stof,
Haar Geest met zachte dwang te dwingen,
Ten prys van Vorst Messias lof.
Op Volk, doorlees dees Mengel-digten,
En zing met eenen zoeten toon,
En helpt met my's Mans lof verrigten,
Ten spyt van Moomus en zyn Soon.
Trek zoo aan Sions schelle snaaren,
O *Rotterdam!* nog lange tyt,
Dan moet de bit're nyt vervaaren,
Tot zy haar hert verknaagt van spyt,
Dan zult gy door u digten leeven,
En zien u noyt volpreezen naam
Tot aan het sterren Hof verheeven,
Op vlugge wieken van de Faam.

J. MONNINKHOF.

Op

LOF-DIGTEN,

Van

J. ROTTERDAM.

Kom teere Jeugt, en Jonge spruiten,
En zie wat hier is opgedist
Door *Rotterdam*, wiens lof ik uitte.
Hy heeft naar my dunkt niet gemist,
Van Oude en Jonge zoo haar pligten
Te leeren, en te doen verstaan.
Godt geeve dat hy lange ligte,
En op dit voetspoor voort mag gaan.
Hier 's leezer troost voor droeve Zielen,
Het wyft u naar den Heiland heen,
Wel eer van Godvergeeten fielen,
Op Golgotha, van top tot teên,
Gepriemd gemartelt en gebonden;
Het wyft u op Vorst Goëls bloed,
Die zoo voor smet als vuile zonden,
Zyn dierbaar leeven heeft geboed.
Hier in zult gy genoeg vinden.
Lees en herlees dit boek met vlyt,
En wil uw Ziel aan Godt verbinden,
In deezen aangenaamen tyt.
'k Wensch dat den Digter mag erlangen,
(Bekend uit zoo veel *Herffens-vrugt*,
En welgepaste *Maat gezangen*)
Na deeze tyt een ruimer lugt,
In Gods gebouwde Hemel-Zaalen
Daar liefde en blydschap Zeegen-praalen.

Per Amicitie.

S A M E N S P R A A K

Tuffchen

CHRISTUS

E N

NICODEMUS.

N. 'k Uyg my Emmanuel voor uw
gedugte voeten,
En kom gewillig; tot uw in
dees donk're nacht;

Gy zult my hoop ik, met uw hemelgunst ont-
moeten,
En geeven 't geen myn ziel van uw o Heer ver-
wacht?

C. Wie zyt gy die soo stout myn nagt rust komt
verftooren,

Wie raad u, aan myn deur te kloppen onver-
wacht?

Of meent gy dat ik ben genegen, u te horen?

Neen Sondaar; neen, die al myn wetten hebt ver-
kragt.

N. Och Jesus! ach, ik sineek en bid u om genaade?
Vergeef o Heer vergeef al wat ik heb misdaan,
Heb deerenis met al myn schult en boofe daa-
den;

Ziet *Nicodemus*, als uw soon en gunst'ling aan?

A

C. Zyt.

2 MENGEL DIGTEN.

C. Zyt gy de herder die de schapen, komt te leiden,
den,

In dorre plaatzen daar de ziele spys ontbreekt;
Niet als uw ampt betaamt aan Klaverryke weiden?

Alwaar de helsche Wolf, uw schaapskoi vinnig steekt.

En durft gy dan tot my de ziele hoeder koomen?

N. Ja Heyland, want tot wie sal ik toch anders gaan,

'k Kom met bekentenis! o Borg van waare vroomen;

Vergeef nochmaal, vergeef van 't geen, ik heb misdaan.

C. Zult gy de Vettigheid van Moses dienst verlaaten?

Waar op het Jodendom soo vinnig is versot,

Die niet en droomen als van koninklyke staaten!

En staag verwerpen gantsch myn koninklyk gebodt.

N. Ja Jesus al die dienst kan my niet meer behaagen,

Myn ziele walgt van al die uysterlyke staat!

Veel liever wil ik smaad en ongeval verdragen;

Dan u te laten dien ik eertyts heb gehaat,

Gy kunt myn doode Ziel door uwe kragt herbaaren?

't Verstand verligten dat soo droevig was verblint!

Myn hert verand'ren om uw naame te verklaren,
ren,

En

En van een wereldling my maaken tot uw kint.

C. Ik ben wel tot uw hulp geheel en al geneegen,
 En u te dienen met myn trouwe ziele raad,
 Maar zyt gy wel te regt bekommert en verleezen
 Om uwe doode, en bedroefde Jammerstaat?
 Gy zyt ónkundig van de waare weg ten leeven,
 En vraagt, of g'andermaal noch moet gehoorent
 zyn?

Uw dwaal begrippen zy te diep uw Ingeschree-
 ven,
 Dan u te redden uyt u doodelyke pyn.

N. Herschep. ó Godt! Herschep in my een an-
 der leeven,
 Ontfondigt my, en wast my door uw offerbloedt,
 Dan zal ik eeuwiglyk u lof en eere geeven,
 Gy zyhet middel dat myn arme ziel behoed.

Ach, laat ik eenmaal in uw oog genaade vin-
 den:

Genaade liever, dan de wreedheyd van uw regt:
 Gy kunt myn worden door uw heet zelf wel ver-
 binden,
 En my vergeeven, 't geen my voormaals was
 ontfegt.

Gy hebt wel eer uw volk getrouwigheyd ge-
 fwooren,

Wanneer 't demoedig hart u om genaade badt.
 En souwt gy niet naar my bedroefde sonder hooren,
 Wiens hert van vuyle schult en boosheyd is be-
 klad.

4 MENGEL DIGTEN.

C. Kom *Nicodemus*, kom, ik zal uw smet geneesen,
En ditmaal uwe ziel veranderen van stant,
Ik wil uw schulden, uyt vervloekte nyd gereesen,
Vergeeven, en daar by uw doodelyke brand.

N. Nu siet myn ziel, δ Heer! uyt twee verlichte oogen,
En ik ben deel genoot van uw gerechtigheyd,
Alleen verworven door uw priesterlyk vermoogen,
Als onsen *Daniel*, en *Jesaias* seyde

Ik stort gewillig voor uw heylige offerhanden,
En geef my over aan uw heylig albettier,
Ik zal thyn hert aan u geduuriglyk verpanden,
Verryk my vorders met uw godlyk Liefde vier,
Dan zal ik eeuwiglyk uw lof, δ Heyland! singen,
En in uw leeven als den oorspronk aller dingen.

Op het houden van onze

O E F F E N I N G.

D Aal hemel met uw geest, en met uw kracht van booven,
Terwyl wy in uw naam godvruchtig zyn vergaard,
Doet ons volvlytig, gantsch uw werk en daaden looven,

Daar

Daar wy door eenē geest te samen zyn gepaard,
Om naar ons kleyn begrip de ſchriften te verklaa-
ren;

Daal met uw pinxtervuur op ons van boven neer:
Wil ons de wond'ren van u wetten openbaaren,
Wy ſtorten ons gebedt voor uwe voeten, Heer,
En ſmeeken om genaau, leer ons door uwe krach-
ten

De taale Canaans en verlicht ons duyster oog,
Leer ons de waare vrees en Liefde gods betrach-
ten:

Beftraal ons gunſtig met genaade van om hoog,
Zoo kunnen wy te regt het zuiver oogmerk mik-
ken,

'T geen in den Bybel klaar en duydelyk ſtaat ver-
meld;

Uw woord alleen, kan ons, ô Heere! raad be-
ſchikken,

Wanneer de ziele ſit in duysterheyd bekneeld;
Geef elk onſer 't geen zyn toestand heeft van noo-
den,

En maak ons neerſtig in het leeſen van uw
woord:

Doë ons gewillig gaan het pad van uw gebooden,
Voor al in ons, ô Heer! den dienſt der ſonden
ſtoord;

Brengt gy in onſen geest uw Bybelwoord te bin-
nen:

Uw Bybelwoord, dat als een held're lamp en
Ligt,

Verfelt van uwē geest, verligt de duyst're ſin-
nen,

En ons beneevens geeft een bondig onderrigt,
Van hoe wy moeten voor uw aangeſichte leeven,
En ook de ſonden, Ja de minſte tegen gaan:

6 MENGEL DIGTEN.

Doe ons gemoedigt door verdrukking heenen
streeven,

En leer ons recht uw wet in hun gebruik verstaan;
Beveylig ons voor baak, en klip, en duystre
stranden,

Waar op de ziel wel eer te droevig schipbreuk
leet,

Indien gy Heer, aan ons uw gunst en liefde pan-
den,

En uw genade mild en rykelyk besteet,

Zoo kunnen wy de vrugt erlangen van het lee-
ren,

En smaaken van uw woord de beste soetigheid;

Als gy ons met uw raad en bystand zult vereeren,

Dan zyn wy om uw wil altoos te doen bereid.

ZUGT tot GOD.

KOm groote Schepper van het geestelyke lee-
ven,

Veroorsaak in myn ziel uw eeuw'ge liefde gloed,

En reynigt door u kragt myn levenloos gemoed,

Dat zoo ongaarne tot uw liefde wierd gedreeven.

Wil koning Jesus, in myn doode ziel herleven,

Dan blyv ik vaak bevryd van ramp en tegen-
spoed;

En uw geheyligt, en aan 't kruys vergooten bloed,

Zal dan op nieuws in my zyn dierbre vrugten
geeven.

Kom

Kom albewerker, kom, verlig myn doodsche
 verstand,
 Geleid my door uw geest, en door uw regter-
 hand:
 Geef my een voorsmaak van het onverderfelyk
 leeven,
 Ach! dat ik, Heere door 't geloove leeven mogt.
 Gy die voorlang in my uw liefde hebt gewrogt,
 Wil my vervolgens meer en meer genaade gee-
 ven.

EENS CHRISTENS
 KLAGTE
 OVER HET GEVOELEN
 ZYNER SONDEN.

MYn pyn vermeerdert, en ik moet van wee-
 dom klaagen,
 Nu ik het zielen weê der sonden regt gevoel,
 Ik kan, ô Heer! den last der sonden niet verdraa-
 gen;
 Kom maak me, Jesus los. van sweetelds spood
 gewoel,
 Ontkluystert my, het quaat dat zit my op de hie-
 len;
 En ziet de satan wil my gantsch en al vernielen.
 Zult gy my groote Godt, dus langer laten lee-
 ven,

8 MENGEL DIGTEN.

Daar al myn beenderen verdorren en vergaan?
Zie hoe myn lichaam trilt , en al de leeden be-
ven;
Ik kan , Emanuël , ik kan niet langer staan ,
En zoogy niet tot my. van vrede komt te sprec-
ken ,
Dan blyft myn ziel voor vast in al haar sonden
steeken.

Kom nader dan tot my, en tot myn vuyle sonden ,
Of gantsch myn arme ziel in al haar leed ver-
smelt;
Kom nader , Heyland , die voorheen om onse
sonden
Aan 't vinnig Moordhout , zyt genagelt en ge-
knelt ,
Daal met uw wonderkracht en goede Geest van
booven ,
Helpt een verbanling die dus deerlyk legt ver-
schooven.

Volvoer de vrugt in my , *Messias* , van uw ly-
den ,
Bewaar myn swakke siel door uw geheyligt
bloed :
Gy kunt my Jesus , door uw gunst alleen verbly-
den ,
Ik val doemwaardig uw genaade troon te voet ,
En smeek uw , Heere , om vergeving van myn
daaden
Waar meê myn'ziele van der jeugt was overlaa-
den.

Uw kracht , Emmanuël , moet my alleen ver-
kwikken ,

Uw

MENGEL DIGTEN.

Uw geeft is overal, δ Heere! toe in staat,
Gy kunt myn droeve ziel weer heul en troost be-
schikken,
Help levens Vorst, help! eer myn smert nog
hooger gaat.
Eer ik versmelt als sneeuw voor uwe sonne straa-
len
Heb medelyden laat myn ziele adem haalen.

Sult gy 't gekrookte riet, δ Heere! dan verbree-
ken,
En my verlaaten in myn kruys en bange noot,
Zult gy 't begonne werk dan weder laaten slee-
ken,
En my verzenden tot een naare en droeve dood?
Neen uw genaade altoos, met diepe eerbied te
vreesen,
Zal my om Christus wil, zoo 'k hoop, behulp-
saam weesen.

De waateren zyn my tot aan de mont gekoomen,
Ik ben versonken in een grondeloose poel,
Het onweer dreygt my als gedurig te overstroo-
men,
Waar of ik staâ 't is of ik nergens gront gevoel;
Nogtans zoo wil ik *Heer*, al schoon in swaar be-
nouwen
Op uwe hulpe en goetgunstigheid vertrouwen.

Of zult gy groote Godt, my te eenemaal vergees-
ten,
Van dat uw tortelduuyf dus bitter klaagen moet?
Doorgronder van myn hert, enook van myn ge-
weeten,
Kom reynigt my, en laat uw God geheyligd
bloedt, Zoe

10 MENGELDIGTEN.

Zoo dierbaar aan het kruys, voor sondaers uyt-
gegooten,
My zuuyveren, gelyk ook al u bondgenooten.

Gebenedyde Vorst, en groote hémel koning,
Getrouwe ziel-arts van myn vuyl en krank ge-
stel,
Zie neder 'op my van uw hoog gedugte woo-
ning,
Erbarm u over my, en over myn gequel,
Want zoo myn ziel uw bloed, zoo (kostelyk)
moet derven,
Zoo zalze duysentmaal van angst en weedom
sterven.

Hoe lange zal myn ziel uw bystand moeten mis-
sen,
En droevig weesen, daar zy in het spoor ver-
dwaald,
Om swerven moet in druk en naare duyfsteriffie,
Waar door my weynig van u hemels licht be-
straald,
Help my *Messias*, wil myn ziele wee bedaaren,
En my de schatten van uw goede gunst verklaa-
ren.

Heb eenmaal Maaker, met myn arme ziele mee-
doogen,
Wiens ingewand geheel van binnen is ontsteld,
Wil door uw almacht al myn brakke traanen
droogen,
Tot uw myn ziel alleen met al haar sugten helt;
Gy zyt de geene, die door al uw groote kragten,
Myn

MENGELDIGTEN. 11

Myn ziele smetten kunt geneesen en versachten,

Al wat ik doe, ik kan geen rust noch vrede vinden,

De helhond loopt my na, en heeft my straks in 't net:

De wereld soekt my met haar schyn-schoon te verblinden,

En heeft het vinniglyk op my, helaas! geset.

Wat sal ik sondaar doen, wat sal ik gaan beginnen,

Myn Heyland haaten, of de wereld nog beminnen?

Het vleesch verraadme, en de geest die staat 'er tegen,

Ik doe niet dat ik wil, ik wil niet dat ik doe,

Maak my ô Heyland! door uw geest te regt verleegen,

En na dees bitterheid verblyd, en wel te moê

Dan zal myn ziel zig aan de wereld noyt bekreunen

Wil my maar, Heyland, door uw goetheid ondersteunen;

'k Kom tot uw, Jesus, als myn heilbron, toegelooopen,

Die al myn daaden op het innigst zyt bewaast,

Ach! waar ik van uw geest en Pinxter vuur bedroopen.

Dan zouw myn bange ziel getroost zyn en geruust,

En blyde wesen na zoo veel bedroefde daagen,

Kom sterke koning, wil myn ziele onderschragen,

Ach!

12 MENGELDIGTEN.

Ach! mogt ik uwen geest nabinnen, Heergevoelen

Tot zielverkwikking en verligting van myn smert?

Kom Jesus, wil myn brand, myn sonden brand verkoelen,

Kom ziele helper, maak uw meester van myn hert,

Genees de smetten en vervuylde ziele wonden,
Zoo zal myn ziel uw lof gewilliglyk verkonden.

't Is, of myn smeeken tot uw ooren is gekoemen,

Gy hebt uw gunst aan my kragtdadiglyk betoont,
De schult brief van myn hert en schouders afgenomen,

En my genadig met uw hemelgunst bekroond,
Want gy doet door uw geest en zoete inspraak weeten,

Dat al myn schulden door uw goetheid zyn vergeeten.

Gy hebt myn sonden als een neevel uytgegooten,
Gantsch agter uwen rug geworpen in de zee,
Door uw barmhertigheid, uyt Christus voortgevlooten,

Verdryft myn zielen angst, en bitter harten weê,
En ik mag weder thans, met vreugt en vrolykheeden,

Tot uw zoo wel, als tot uw tempel binnen treden.

Hier voor zoo zal myn ziel uw goetheid eeuwig pryfen:

Gy

Gy zyt het die my uyt den kerker hebt geret,
De wereld mag myn keur vry van de hand verwyzen,

En blyve ronken op het weeldrig sonden bet:
Nu ik u, Jesus, en uw gunst mag toebehooren,
Ben ik veel beter als ik waare van te vooren.

'k Zal Heer, dan u myn ziel en lichaam overgeeven,

Om u te looven, daar toe ben ik gantsch bereid,
'k Zal naar uw wetten en beveelen vlytig leeven:
Dit zal myn doelwit zyn, van u den gantschen tyt
Myns levens, wat ik ben volvaardig op te draagen:

Dan blyft myn ziel bevryd van nood en hinderlaagen.

OP DEN
TOLLENAAR
EN
PHARIZEEN,

Te samen in den Tempel.

Zie hier twee sondaars samen in den Tempel:
Twee menschen, zoo verschillende van staat,
Daar d'een gedrukt door Jesus liefde stempel,
Van waar berouw en ootmoed swanger gaat, En

En d' andre, stout van hoogmoed komt te bralen:

Ja door zyn waan te jammer is misleid,
 Als of de Heer zyn dengden souw bevallen,
 En geven hem 't genot der saligheid;
 Neen *Pharizeen*, gy meugt uw selven vleyen,
 En snorken op uw uysterlyk gebaar,
 Godt zal zyn vloek, vast tot uw straf bereyen,
 U weeren van zyn heylig bond altaar.
 Ziehier, hoe dat den Tollenaar verslaagen,
 Door vuyle schult te Jammerlyk bemorst,
 Van ziele smet en weedom komt te klaagen,
 Wast kloppende demoedig op zyn borst,
 En roept: zyt iny, o arme mens! genaadig,
 Verfloot my niet van uw gewenst aanschyn:
 Uw goede wil, zoo wonder als kragtdadig,
 Zal my in 't bloedt uws soons genadig zyn,
 Heb medelyden met myn boose sweeren,
 En neygt uw ooren tot myn ziels gebedt.
 Kom *Jesús*, kom, en wil uw haastig keeren,
 Tot een verbreeker van uw zeede wet;
 Die Heer, van booven met uw sonne stralen,
 En licht de schillen van myn blind gesigt,
 Doe my nu moé van swervens, adem haalen,
 Ik kom tot uw, o eeuwige Wonderligt!
 Gy kunt myn tranen door uw liefde droogen,
 Myn swakke ziel versterken door uw kracht.
 Kom groote *Priester*, met myn sonden schult be-
 woogen,
 Herstel, die in haar schult zoo droevig leid ver-
 smagt.
 Ziet zoo 'n bedryfs uyt demond gevlooten
 Des Tollenaars, terwyl de *Pharizeen*
 Stoutmoedig Gods genaade komt verflooten,
 En

En met zyn staat is wonder wel te vreeën.
 O dwaase mens wie moet niet voor u vreesen,
 Daar gy soo doodsch en ongevoelig zyt;
 Foei, dat gy sinned het heylig opperwesen,
 Haalt op uw hals een doodelyk verwyf;
 Gy meugt uw self gerust op goede gronden,
 Verbeelden, dat het veylig met uw staat,
 De Heer, wiens naam en wet gy hebt geschon-

den,
 Uw snood bedryf in desen tegen gaat,
 Met u te senden naar de plaats der hellen,
 Alwaar gods tooren fel en hevige brand,
 En weedom, ach! uw eeuwig sal versellen,
 Vaak missende het eeuwig vaderland.

Dus ging den snorker onregtvaardig heenen,
 Wyl d' arme ziel by Godt genaade vint,
 En met het goet van Jesus wordt bescheenen,
 Die teeder tot zyn welstand is gezind.
 Dus word de ziel tot Godt om hoog geheeven:
 't Verlooren schaap zyn herder thuis gebragt,
 De doemsmet afgewassen en vergêeven,
 Naardien het Kruyslam voor den sondaar is ge-

slagt,
 En 't dierbaar pand zyns levens heeft gelaaten.
 Wie ziet dan niet in deese zeede prent,
 Het wisselval der ondermaansche staaten,
 Uyt Lucas pen en bybelwoord bekend.
 Beswaarlyk sal een ryke kounen koomen
 In 't Paradys, die op zyn goed vertrouwd,
 Zyn ziel mag vry van angst en hart weê schroo-

men,
 Als Godt hem eens zyn stand voor oogen houwd
 Daar zy die met berouw en ziele traanen,
 In nedrigheid tot Koning Jesus gaan,

Zig

Zig self een weg ter eeuw'ger glorie baanen,
 Van aardfche lust en sonden last ontdaan;
 Een glorie, daar door duysent Engle tongen,
 Des fcheppers lof word prys en dank geleid,
 Zyn Heerlykheyd voor eeuwig op gefongen,
 Als onse steun en hoop der faligheid.

EENS CHRISTENS
 G E J U Y G.

Wie billikt niet met my gods wyze handel
 weegen,
 Die hy met fondaars, in zyn soone Jesus hout,
 Arm hartige, altoos om raad en troost verlee-
 gen,
 Indien gy aan uw stand en Jammerstaat wan-
 trouwt,
 Zoo keer tot Godt, en wil zyn albestiering loo-
 ven,
 Die u soo mild befchonk met goederen van boo-
 ven.

Wanneer de ziele in de sonde lagte smooren,
 En als te ftikken in haar groote sonden vloed,
 Hebt gy, o Vader! uw genaade laten hooren,
 Uw Soon gefonden, die ons door zyn dierbaar
 bloed.
 Van doodelyke pyn en straf heeft willen vryden,
 Om ons van d'aarde tot zyn Hemelryk telyden.

Wan-

Wanneer de ziele van uw liefde was gefcheyden,
 Hebt gy my Soone Gods, met kracht te rug
 ghaalt;
 Wie souw dan niet uw lof en glorie gaan ver-
 breyden,
 Wiens goetheid overal door al uw daaden
 straald?
 Meer dan myn innig herte en ziele kan bevatten;
 'k Beswyk Verlosser, voor uw uytgeleefen
 schatten.

Om mynent wil zyt gy, gemartelt en geslaa-
 gen,
 En aan 't vervloekte hout genagelt en ge-
 dood,
 Om sondaars wil hebt gy veel hoon en smaet
 verdraagen;
 Om my te redden uyt een eeuw'ge zielen noodt,
 Hebt gy alleen de pers des toorns Gods getree-
 den,
 En aan uw Vader opgeoffert uw gebeden,

Wie kan 'er, grooter hoon of swaarder stra-
 bedenken,
 Dan die gy *Heyland*, voor de ziel hebt uytge-
 staan?
 Om arme zielen met het leeven te beschenken,
 Zyt gy goetwillig in de straf des doods gegaan.
 Uw Liefde Jesus, door geen sterv'ling te bepaal-
 len,
 Blinkt schooner dan de maan en zilvrezonne-
 straalen.

'k Ben in verwondring, Vorst *Messias*, opge-
 toogen,
 Als ik uw hemelmin wat van naby beschouw:
 'k Mag op uw liefde meer, dan andre liefde boe-
 gen,
 Heylzaam Emmanuel is my uw ondertrouw,
 Want uw genaade en uw Heylryke liefde pan-
 den,
 Doen myn geloovig hert dit offer vuur ontbran-
 den.

Hoe groote liefde hebt gy vader ons gegeven,
 Dat wy bescheenen van een boven hemels ligt,
 Het oude leeven zien herschappen in een leeven,
 Waar voor de duystre nacht der vuyle sonden
 Iwig,
 En wy geduurig tot uw goedheyd moogen nae-
 ken;
 Veel beeter dan voorheen uw vloek tehooren
 kraaken.

Nu juygt myn ziel, van vreugt en blydschap in-
 genoomen,
 Om dat haar Jesus zoo getrouwelyk bemint,
 Lofwaarde helper, borg, en schild der waare
 vroomen,
 Uyt enk'le gunste tot myn arme ziel gesiat,
 Hoe zal ik best uw min en eeuw'ge liefde loo-
 ven,
 Die ver de wereld met haar liefde gaat te boe-
 ven?

OP HET
P I N X T E R F E E S T.

W I S E. Pf. 146.

Juygt getrouwe bongenooten,
Op dit blyde Pinxterfeest,
Die genaedig zyt begooten,
Met de gaaven van Gods Geest,
Weest met my te deser tyt
In u Godt alleen verblyt.

Christus hoogwaarts opgeheeven,
Aan zyns Vaders regterhand,
Heeft om laag zyn geest gegeven
Tot een zalig onderpand,
En ten blyk van dat hy aan
Vaders eyffchen hadt voldaan.

Nu hoort men in vreemde taalen,
Op een ongewoone wys,
Ad de deugden Gods verhaalen;
Tot Jehovaas lof en prys,
Zit de gantsche Apostelschaar
Hier Eendragtig by elkaar.

Efk van haar is even viinnig,
Om dit heylwerk, wonderbaar,
Ziel bekoorlyk, en aanminnig,
Aan de gantsche Joodsche schaar
Te verhaalen, wyl zy al
Zyn vervuld met bly geschal.

Ziet, terwyl zy beefig waaren,
 Om Gods Woord en reine Leer,
 Regt en zuyver te verklaaren,
 Daalt Gods Geest van boven neer,
 En vervuld hun hert en mond,
 Met het heyl van Gods verbond.

Hier door zien wy thans voldongen,
 't Geen by *Joël* was vermeld,
 En de waarheyd aangedrongen,
 In Gods Heyl Leer valt gesteld,
 Van dat op het Pinxterfeest,
 Godt zouw daalen met zyn Geest.

Hier door worden Vissers tolken,
 Een geringe *Gallileer*,
 Gaat de smaad der Joodsche volken,
 Door Gods Bybelwoord te keer,
 En verstomt het Laster rot,
 Dat met deese waarheyd spot.

Geest die als met volle stroomen,
 Wyd en zyd uw straalen send,
 En als Leeraar van de vroomen,
 Uyt den Bybel zyt bekend,
 Zend uw straalen van om hoog,
 En verlicht myn duyfter oog.

Doe my door uw licht de paaden
 Van een boose handel vliën,
 Leert my, maakt my welberaaden,
 Doet my uwe goetheyd zien.
 Want als gy my onderrigt,
 Word het Duyfter self tot Ligt.

VELD-GEZANG,

W Y S E van Pf. 68.

Wie sou niet, daar het Jeugd'ig kruid
 De groote lof des Scheppers uyt,
 Na buyten willen treden?
 En zien, hoe al wat adem heeft,
 Met nieuwe lust en blydschap leeft,
 Vol vreugt en vrolykheeden.

Het Pluymgediert' op tak en boom,
 En 't Visje in de Waterstroom,
 Vermeld den lof des Heeren,
 Terwyl de fiere Nagtegaal,
 Zoo aangenaam als soet van taal,
 Vol vreugt komt quinckeleeren.

Kom mensch, verlaat het logge bed
 En uwen voet na buyten set,
 Hier zal uw ziel aanschouwen,
 Hoe alles tot Gods Lofen prys,
 Vertoont een Heerlyk Paradys,
 Vol keurige Landsdouwen.

Het lustig veld en bloemgewas,
 En ook het malse klavergras,
 Zyn waard, om te bemerken;
 De boomgaard, schoon en welbeplant
 Met ryke vrugt aan allen kant,
 Toont ons Gods wonderwerken.

Wie sou dan niet na buyten gaan,
 Daar tulp, en tym, en rooseblaân,
 De zinnen komt te streelen;
 Terwyl de Lely witen fier,
 En ook den schoonen Angelier,
 Verfierd de lust preeelen.

Zie hoe de beesten swaar belsân,
 Met volle nyiers heenen gaan,
 En melk en boter geeven,
 Terwyl den lantman zeer verblyt,
 Veel eerder wenst na deese tyt,
 Dan na het winter leeven.

Dit landvermaak de lusten wekt,
 En hart en ziel na buyten trekt,
 Om Godt aldaar te looven,
 Wiens onbegrepen Majesteit
 Zy eeuwig lofen dank geseidt
 Voor 't goede van hier booven.

Verfuymt niet mensch wie dat gy zyt,
 Van u in deese somertyt,
 Na buyten te begeeven,
 Daar Godt volmaakt in 's Hemels hof,
 Ons keur en overvloed van stof,
 Verschaft om van te leeven.

Kom dank met my des Heeren naam,
 Maak tong en mond, en hert bequaam,
 Om Gode te verbreiden,
 Nu bladen boom, en veld, en kruyd,
 De groote lof des Scheppers uyt,
 In klaverryke weiden.

Zyt

Zyt als de bloemen, velt en blaân,
 Met nieuwe luttē aangedaan,
 Erkend Gods wonderdaaden,
 Die zielen met zyn zalig goed,
 En onwaardeerbare overvloed,
 Noch ryklyk wil verzaaden.

En fout gy niet daar Godt de Heer,
 Alleen tot Heerlykheid en eer;
 Dit wonder komt te baaren,
 Kom juygt, en wilt met bly geschal,
 Gods werk, zoo hier als overal,
 Aan andere verklaren.

A L L E S

BUYTEN JESUS
 ONBESTENDIG.

Wat baat doch 's werels roemen en pragt,
 Verstand en groote gaaven,
 Te zyn van afkomst en geslacht,
 Voorzien van huys en haaven?

Indien men buyten Jesus is,
 Verzeylt op klip en stranden,
 En in een barre wildernis,
 Voor eeuwig moet belanden.

Wat kan de ziele quaader zyn,
 Als dat men Godt moet missen,
 En eeuwig voelen angst en pyn,

En knaagen in 't gewiffe ?

De Rykdom en de groote staat ,
Die mag ons wat verblinden ,
Maar weet , dat dit onfecker gaat ,
En ons geen rust doet vinden .

Want wie heeft oyt in zyn gemoed ,
Gevoeld een zalig leeven ,
Wie hier aan 's werlds geld en goet
Zyn ziel quam oÿergeven .

De wereld die belooft wel veel ,
Om ryklyk van te leeven ,
Maar zy kan geen bestendig deel ,
Of ziels vernoeving geeven .

Waarom dan dwaase werlds vrint ,
Aan slyk uw ziel gebonden ?
Waarom op ydle waan en wint
Gebout , als vaste gronden ?

Zal u de wereld doen bestaan ,
En doen ten hemel koomen ?
Bedrieg u niet , gy zyt door waan
En dwaasheid ingenoomen .

Geen aardfch vermaak de ziele voed ,
Daar Jesus staat gefchreeven ;
Die kan alleen het vroom gemoed ,
En rust en ttilte geeven .

Ziet gy dan dwaase wereldling ,
De brosheid deser aarde ,
Daar by , hoe alles hier gering ,
Bestaat in weynig waarde .

Ontdoet uw van dit schyn vermaak,
 En hef uw ziel na booven,
 Daar Jesus als der vroomen baak,
 Vast blinkt in 's Hemels hooven.

En soek hem die uw ziel en sin,
 Den Hemel doet beërven,
 Laat af van al uw dwaase min,
 Wilt gy niet eeuwig sterven.

Stel uwe kens alleen op Godt,
 Laat Jesus zyn uw lusten,
 Zoo sult gy eeuwig in 't genot
 Des Hemels kunnen rusten.

H E T
 C H R I S T E L Y K
 A, B, C,

W Y S E. O *Heylig zalig Bethlehem.*

A Ls gy in veel verdrukking leeft,
 Wil uw gemoed ten hemel senden,
 Want Godt, die ons zyn ruste geeft,
 Zal zig tot uwer hulpe wenden.

Betracht voor al Gods zeede wet,
 Van *Sinai* uw voorgeschreeven,
 Zoo hier na uw voeten set,
 Gy sult gewis en seker leeven.

Kuft Christus door het reyn geloof,
 En stel op hem uw ziels betrouwen,
 Zyt, en voor vleesch, en wereld doof,
 Wilt gy voor eeuwig zyn behouwen.

Dood hier uw vleesch en oude Mensch,
 Die al zyn pylen komt te schieten,
 Zoo zal uw ziel hun hoogsten wensch,
 En hier en namaals vast genieten.

Een schat die eeuwig zal bestaan,
 Trots hagelbui en felle winden;
 Wil uw gemoed daar mee verfaan,
 En staat daar na om die te vinden.

Foei, al wat tegens Gods gebod
 En reyne wille komt te stryden,
 Haak naar het allerzaligst lot,
 Alwaar Gods Englen zich verblyden.

Gaat vlytig door de nauwe poort,
 Tot in het eeuwig zalig leeven,
 En snelt met magt en yver voort,
 Daar d'eerkrone staat om hoog geheeven.

Hygt als een dor en angstig hert,
 Naar 's leevens frisse waterstroomen,
 Zoo dit in uw gevonden wert,
 Zoo zult gy Laafenis bekoomen.

Indien gy voeld, dat uw gemoed
 Door angst en kommer word gedreeven,
 Begeef uw tothet hoogste goed,
 De Bronnen oorzaak van uw leeven.

Keer

Keer u tot Christus, uyt wiens fap
De ziel hun voedsel komt te haalen,
Vliegt naar de hoogste wetenschap
Verknogt aan Gods gewyde Zaaen.

Leer van hem, by wien dat de rust
En waare wysheid is te koopen;
Zyt gy op Hemel min beluft,
Wil met uw ziel tot Jesus loopen.

Maak u besitter van het ryk,
Het ryk van waare heyl en vrede,
En wil de vuyle sinet en flyk
Der wereld, met u voeten treden.

Niemand bemind dan Godt alleen,
En ook uw Naasten daar beneeven,
Zoo kunt gy veylig van beneen
Verhuysen, naar het eeuwig leeven.

Op Godt stel al uw toeverlaat,
De toevlucht van de waare vroomen,
Zoo zalt gy midden in het quaat,
Uw ongeval te boven koomen.

Pleit voor de waarheid, en het licht
Van Gods gestaafde Bybelleere,
Zoek nergens raad en onderricht,
Als in het reyne woord des Heeren.

Quaad spreken, dat de ziel beschaad,
En 't Lichaam geeft Gods ongenaade,
Voor altoos myd, en ook verlaat,
Uw oude weg en sonden paaden.

Roemt

Roemt altoos op het dierbaar goet,
 Dat uw de Christus heeft gegeven,
 Die uw verlost heeft door zyn bloed
 Om tot zyn eer en prys te leeven.

Zoek geene schatten, die de mot
 Ofroest verteerd, maar wilt gy erven
 Een Hemel schat, zoek by u Godt
 Die schat, die nimmer sal bederven.

Toon u voor Godt en mens opregt
 En laat geen schyndeugt in uw koomen,
 Die dit doen, werden toegezegd
 Het eeuwig duurend ryk der vroomen.

Vreeft, Godt wiens doen is Majesteit,
 En tragt hem hier in te behaagen,
 Van dat gy naar zyn Heerlykheid,
 Gelyk uw hoogste wit zult jaagen.

Waakt in 't gebed en wilt het quaad
 Der boose wereldlingen myden,
 Houd by den Hemel aan om raad,
 Het beste deel in boose tyden.

Jacobs, Abrahams, Isaaks Godt;
 De rust van vroome bondgenooten,
 Die blyve als uw hoogste lot,
 In uwen boesem ingeslooten.

Zoo zult gy hier behouden zyn,
 En naden Hemel koomen streeven,
 Op aarde zyn bevryd van pyn,
 En Namaals seker zalig leeven.

OP DE
G E B O O R T E
C H R I S T I ,

W Y S E. Pf. 146.

Juygt met my Gods uytverkooren,
Daar de Christus in een stal,
Binnen Bethlem is gebooren,
Als de wonder van 't heel al,
En als aller Heeren Heer,
Leyd hy in een Kribbe neer,

Als een Heldre star in 't Oosten,
Na een droeve en donkere nacht,
Komt de Trooster ons vertroosten,
Die vol Majesteit en pracht,
(En als 't licht der sonne straalt)
Van den hooge Hemel daalt.

't *Vrouwen Zaat*, voor zoo veel eeuwen
Van de Vaders al verwacht,
Als de nakrooft der Hebreuwen,
En uyt Abrahams geslacht,
Verschynt als den Bybel melt,
By de Herders in het veld.

Zoone Gods, die met u straalen
Vaak de wereld overspreid,

Die

Die uyt uw gewyde saalen
 Tot ons neer gekoomen zyt,
 En ten blyk van uwetrouw,
 Zyt gebooren uyt een Vrouw,

Om twee volken te vereenen,
 Jood en Heyden tot elkaar,
 Zyt gy Glorie son verscheenen
 Binnen Bethlehem, alwaar
 Dit ziel zalig Morgen-rood,
 Allereerst zyn stralen schoot.

Wie kan Godt, uw min vergeeten^d
 Trouw bewesen aan uw volk,
 In de schemerheid gezeeten
 Van een duystre Avondwolk,
 Van dat gy uyt uwen Throon,
 Geeft om laag uw lieven Soon.

Soone Gods, tot ons gekoomen.
 Met uw glans en Majesteit,
 Held en hulp der waare vroomen,
 Vol van licht en Heerlykheid,
 Elk is vrolyk en verblyd,
 Van dat gy gebooren zyt,

Wie souw niet van blydschap zingen,
 Daar Gods Soon, als't wonderlicht
 Door de Wolken komt te dringen,
 En verschynt voor ons gezicht,
 Vol van Heerlykheid en kracht,
 Uyt *Maria* voortgebracht.

Laat ons dan, gelyk de Schaaren,
 Over al dit werk verblyt,

Onse

Onse stemmen samen paaren,
 En vermelden breed en wyd,
 Dat Gods Soon ons is gebaard,
 Als ons *Lusus* pen verklaard.

't Geloovig HERTE,
 klopt by JESUS aan

Zelbewerkende Koning,
 Die myn herte kent en weet,
 Ik kom kloppen tot uw wooning,
 Gantsch bekommerd om myn leet,

Doet my open waarde Heere
 Doet my open, laat my in,
 Want myn ziel die komt zig keeren,
 En uw smeeken om uw min,

Waarom Jefus weg gefchoolen,
 Waarom wilt gy van my gaan,
 Ik die droevig loop te doelen,
 Op de duytre sonden paan?

Wilt gy dan uw ooren stoppen,
 Daar myn ziel zoo vierig aan
 Uw genaade deur komt kloppen?
 Doet my Jefus binnē staan;

Anders zal myn ziel verfinagten.
 Haast uw Heer tot my met spoet,
 Ik beswyk met al myn krachten,
 Zoo gy my niet open doet.

Man

Man en Bruydegom der Kerke,
 Toon my u genaadig oog,
 Wil my met het Zeegel merken,
 Door uw liefde van om hoog.

Steun en heylgront van myn hoopen,
 Albeschermer vol van kracht,
 Doet uw Hemeldeuren oopen,
 Want hier na myn ziele wacht.

Al myn wachten en verlangen,
 Is om, Heer, by uw te zyn,
 Wil my gunstig, dan, ontfangen:
 Jesus, stil myn droeve pyn.

Op

CHRISTI KRUYSDOOD,

W Y S E. Pf. 146

MOest gy eens het leeven derven,
 Lieve Heyland, aan het Kruys,
 Om de schult der sonden sterven,
 Hangen tussen snood gespuys,
 Dat boosaardig en ontaard,
 Dubbeld was de Doodstraf waardt.

Adams sondig overtreeden,
 Heeft uw Heer, dit aangedaan,
 Hierom hebt gy veel geleeden,
 Ja de Doodstraf uytgestaan,

Al-

MENGELDICTEN.

39

Alwaar self uw Heylig lyf,
Is gebonden fel en styf,

Gy hebt Heer, aan 't kruys gedraagen
's Hemels wreede toorne gloedt,
En volbracht Gods welbehaagen,
Ja gekort uw Heylig bloedt,
Bloed, waar door dat vast en wis,
't Testament bevestigt is.

Waar was meerder liefd' als deese,
Die gy aan ons hebt getoont,
Om de zielen te geneesen,
Zyt gy aan het kruys gehoont,
En van 't boos en sondig rot,
Gantsch gelatert en bespot.

Door uw dood zyn wy ontheeven
Van een droeve Marteldood,
En genieten 't regt ten leeven,
Dat uyt enkle goedheid sproot,
Waart gy niet aan 't kruys gehegt,
Noyt was ons de straf ontzegt.

Dees uw dood baard soete vruchten,
Hier door zyn wy gantsch bevryd,
Van onheylen, ramp en suchten,
Ongevallen, angst en stryt;
En wy sien het fors geweld
Van den duyvel neer geveld.

Mocht uw dood in my verwekken,
Om myn herte meer en meer,
Van de sonden af te trekken,

C

En

En voor al gekruyfte Heer,
Dat ik mocht in kruys en pyn,
In uw dood gekruyft zyn.

T E R

V E R J A A R I N G

Van de Eerbaare Dochter

M. C.

W Y S E. *O Kersnacht.*

MYn digt pen, die onfluyt hun veeren,
En koimt zig gunstig tot u keeren,
O Eerbaare dochter, wiens gemoed,
En frisse Jeugt, en lente Jaaren,
Deschoone roosen evenaaren,
Alleen door 's hemels kragt gevoed.

't Is eygen, als gy weet, aan menschen,
Van hier elkander toe te wenschen,
Geluk en zeegen, en daarby,
Dat wy noch lange moogen leeven,
Bevryd van rampen tegenstreeven,
En wat de ziel tot nadeel zy.

Wie's niet bekend, hoedat ons leeven,
Gelyk een Jagtschip wort gedreeven,
Zeer schielyk naar zyn eynde snelt,
Verselt van duysenden van rampen,
Die ons zoo lichtelyk aanklampen,
Gelyk den Bybel duydyk meldt.

Hier

Hier by is alles onbestendig,
 En onse zielstaat zeer ellendig,
 Befet met moeite, angst en stry;
 Wie op zig zelve komt te letten,
 Zal op dit woord zyn zeegel setten:
 Ons leeven duurt een korte tyt.

Wat zyn het dwaase wereld slaaven,
 Die met kuu lusten diep begraaven,
 Vast vroeten naar het blinde gelt,
 En zonder neerstig te bedenken,
 Hoe hier hun leeven komt te swenken,
 En in een oogenblikje snelt.

De ziel is immers als wy weeten,
 Van een veel hooger drift befeeten,
 Dan vast te kleeven aan dees aard,
 Neen, neen, zy streeft naar 's hemels tinnen,
 Om eeuwiglyk haar Godt te minnen;
 Voor schraap zugt vry en wel bewaard.

Kan aardfche lust uw wel bekooren,
 Waarom zoo menig gaat verlooren,
 En al te droevig zit en treurt,
 Neen dit is noyt van u te gissen,
 Die midden in de duysternissen,
 Uw hert ten hoogen Hemel beurt.

Soekt gy niet door 't geloof te dringen
 Tot Godt, den oorspronk aller dingen,
 En is zyn waardig heyl verbond,
 Niet in uw hert en ziel geslooten,
 Alleen voor Godes bondgenooten,
 Op Christus bloed en kruys gegrond?

Veel beter zyn die besigheeden,
 Dan hier zyn dagen te besteden
 In ydelheid, die haast vergaat,
 Wil vry de wereld met het haare,
 Gelyk een misthoop laten varen,
 Die niet dan rampen overlaat.

Uw's levens bloey en lente daagen,
 Tragt die uw schepper op te draagen,
 Zoo zyt gy altoos welgemoed,
 En kunt langs aardsche wandel dreeven,
 Door wint en hagel buyen streeven,
 Tot Godt, uw vreugt en hoogste goed.

Godt zal uw raad en leydsman wesen,
 En u geleiden in zyn vreesse,
 Indien gy hem van herten mint;
 Wilt gy het met den Heere waagen,
 Zoo zal Godt, vry van ramp en plaagen,
 Voor eeuwig zyn tot u gezind.

Uw drie en twintig korte Jaaren,
 Als mist en rook, en damp vervaaren,
 Die geeven ons een klaar berigt,
 Hoe hier op alle aardsche saaken.
 Is weynig staat en hoop te maaken,
 Terwyl het snel en schielyk swigt.

Godt wil uw door zyn Geest geleiden
 Aan Mals en klaverryke weiden,
 Zyn kracht geheel uw ziel bekoord:
 Hy wil u M A R R E T J E bewaaren
 Voor droeve rampen ongevaaren,
 Waar in de wereld droevig smoord,

Godt

Godt leer uw zelf door zyn genaade,
 Te myden al de fonden paaden,
 De dwaase wereld wederstaan,
 Zoo zult gy vry van aardse kommer,
 Belanden in het zalig lommer,
 Alwaar Gods gunst ons zal verfaan.

Aan de
S O N D A A R,

Op den weg der
S O N D E N.

W Y S E. *Als 't voorgaande.*

GY Menschen, die noch onbedreeven,
 Versmaad het eeuwig zalig leeven,
 En vaak met Godt en Godsdienst spot,
 Hoe zyn uw sinnen soo bedorven,
 Of is het u als aangestorven,
 Van weer te streeven Gods gebodt?

Wat gaat gy wereldling beginnen,
 Wat maalt uw stadig in de sinnen,
 Dat gy het dierbaar leeven smaad,
 Alwaar de ziel bevryd van sonden,
 Gods reyne liefde zal verkonden,
 Verbonden aan zyn vreederaad.

Waar is toch eerder na te wenschen,
 Voor swakke sterfelyke menschen,
 Als eens by Godt in vreugt te zyn,
 Niemand quam oyt die liefde nader,
 Dan die by Godt, zyn lieve Vader,
 Genoot zyn vriendelyk aanschyn.

Die vreugt moest uw, o wereldlingen,
 Tot beetere gedachten bringen;
 Wat baat een aardse sonden lust,
 Als men in droëve duysternissen,
 Het heyl van Jesus komt te missen,
 't Geen eeuwig ziel en lyf ontrufft.

Zeg my, o weteldse gezinden!
 Wat voordeel is 'er toch te vinden,
 In dat de wereld ineede deelt?
 't Zyn immers schaduwen en schimmen,
 Niet waardig om 'er na te klimmen,
 Waar van de vreugt u haast verveeld.

Hoe kunt gy tot uw swaar benouwen,
 Op sulc een lossen zandgrond bouwen;
 Daar al wat wereldis is, vergaat.
 O arme mensch! wil u verkloeken,
 En leer het eeuwig leeven soeken,
 Daar onse tyd onzeeker staat.

Rust dan uw deel noch in dit leeven,
 Voorlang van David ons beschreven,
 En kiest g' uw buyk noch tot uw Godt?
 Waar wil dit heenen; wereldlingen,
 Van buyten 't waare spoor te springen,
 Verlatende Gods heyl gebodt.

Het aardse mag uw ziele streelen,
En stadig in de sinnen speelen,
Weet dat dit pyn en vrees aanjaagt,
En pynen maakt in uw gewisse,
Gy zout heel graag dit willen missen,
Zoo gy uyt andere oogen zaagt.

Wat kan de drek des werlds baaten,
Als 't Lichaam moet de ziel verlaaten,
En in de duyternis omswerft;
Alwaar gy sonder u te koelen,
Zult eeuw'ge strafen pyn gevoelen,
En staag het sien van Jesus derft.

Bedaar, en word van beter sinnen,
Doel op het leeven Gods na binnen,
En rust niet voor gy dit gevoelt,
Dit zal uw ziel in ruymmer lugten,
Bevryden van veel ramp en zugten,
Waarom de wereld vinnig woelt.

Wilt u van 't Logge vleesch ontheeven,
Bereyden tot een eeuw'g leeven;
Vangt eens een beter leeven aan,
En soek de vree met Godt te maaken,
Bevryd van ondermaanse saaken,
Zoo zult gy noyt verlooren gaan.

't Is beter, naby Godt te wesen,
Dan buyten, hem in duyent vreesen,
Van zyn genaâ vervreemd te zyn.
Kom wil een ander leeven kiezen,
Zoo gy niet wilt uw ziel verliezen,
En voelen altoos smert en pyn.

Weest liever dood aan al uw lusten ,
 Dan langer uw gemoed te ontrusten ,
 Door self bedrog en veinsery ,
 Wilt gy by Godt zyn aangefchreeven ,
 Verwissel dan van stant en leeven ,
 En zyt van boose werken vry .

Den Hemel wil uw daar toe sterken ,
 En door zyn goede geest bewerken ,
 Hy druk het op uw hert geheel ,
 Op dat gy wars van zoo te leeven ,
 De wereld meugt een scheid brief geeven ,
 En soeken een bestendig deel .

O P H E T
 G E E S T E L Y K E
 L E E V E N ,

Beschreeven door

C. VITRINGA. &c.

W Il imand door Gods geest gedreeven ,
 Een voorschrift om 'er na te leeven ,
 Hy slaazyn oog ter onderzoek ,
 Op dit geleerd godvruchtig boek ;

Eenboek , zoo noodig , om het leeven
 Des werelds eens den schop te geeven ,
 Waar

Waar aan de ziel als noch beklyft,
En al te droevig hangen blyft.

Hier zyn geen spreukjes, lesjes, vonden,
Neen, maar beproefde bybel gronden,
Waar door de ziel op Godt gebouwt,
Het waare leeven Gods beschouwt.

Hier kunt gy sien, wie dat ten leeven,
In's leevens heyl boek staat geschreeven,
En wie op aard, uyt Gods genot,
De voorsmaak voelt van 't zalig lot,

Breng hier aandagtig hert en ooren,
Die van de Heere zyt verkooren,
En somtyts twyffelt aan uw staat,
Dit boekje geeft u goede raad,

Om uw gemoed tot Godt te ontsteeken,
En staag uw ziele aan te queeken,
Tot Godt, het ongenaakbaar licht,
Daar toe zoo is dit boek gerigt.

Gy zult het, uytverkooren vrienden,
Tot uwer hulpe kunnen vinden,
Waar door uw ziel het pad in slaat,
Dat regt uyt naar den Hemel gaat.

Poogt gy met woorden en gedachten,
Het waare leeven te betrachten,
Het leeven, dat de zielen leid,
By God, om hoog in zaligheid.

Dit boek zal u in 't kort berigten ;

Hoe dat gy al uw liefde pligten,
Aan leggen moet, gelyk het hoord,
Na 't voorschrift van Gods heylig woord.

Bedankt den schryver, die gedreeven
Door heylig Pinxter vuur, dit leeven
In al zyn kragt ter neder stelt,
En ook de sin des geestes meld,

En wil verselt van Gods genaade,
Verbreeken al uw boose daaden,
Die ons zoo lichtelyk verraan,
Als wy na 't eeuwig leeven staan,

Gods geest, wil onse saam besproeien,
En 't onkruid uyt onse Akkers roeien,
Op dat de ziel, door Godt geschraagt,
Om Jesus wil veel vrugten draagt.

By

J E S U S ,

Is de beste Raad.

Zyt gy vieriglyk geneegen,
Om getrouwe raad verleegeen,
Wilt gy graag geholpen zyn,
Midden in uw droeve pyn,

Niemand kan u beter raaden,
Als den oorspronk der genaade,

Vau

Van wien 't Bybel ook gewaagt,
Dat hy zig geneegen draagt,

Om uw ziele raad te geeven.
Zyt gy noch niet wel bedreeven,
Omtrent uw genade staat,
Gaat by hem om goede raad.

Jesus kan in duystre dingen,
Zelf de ziele licht toebringen;
Al wie tot den Heyland gaat,
Nimmermeer verleegen staat.

Door zyn raad kan hy de zielen,
Die voorheenen van hem vielen,
Wederbrengen tot het licht,
Van zyn vriendlyk aangesicht.

Zyt gy door zyn raad te missen,
Wel verdwaalt in Duyfternissen,
Jesús brengt u door zyn raad,
Wederom tot beter staat.

Raad tot wysheyd kan hy geeven,
Raad om eeuwig by te leeven,
Raad voor uw tot onderstand,
Schenkt hy door zyn regterhand.

Zyt gy tot u siele schaade,
Blind om dit te kunnen raaden,
Wat weg dat gy kiezen moet
Jesús raad dit weer verfoet.

Wie sou niet na Jesús loopen,

Om

Om de raad by hem te koopen,
Die de zielen na hun staat,
Trouw behandeld met zyn raad.

Kom dan Hemel Heer verheeven,
Wil my raad en wysheid geeven,
Laat uw oog op my zyn,
Zoo in vreugde als in pyn.

Als my mogt uw raad ontbreeken,
Wil van vrede tot my spreeken,
Door uw goeden wyse raad,
'kHoop op u, myn toeverlaat.

Op de

D O O D.

DE Dood, die stelt een yder paalen,
En sluypst gefwind de huysen in,
Van Bedelaars, ook 's Konings saalen,
Al wat oyt leefd, of roerd zyn vin,
't Word alles door de Dood verslonden,
En naar den kuyldes grafs versonden.

Wie sou dan niet zyn tyd bedenken,
Daar gantsch zyn leeven vinnig snelt,
De dood kan groot en kleine krenken,
't Buygt alles voor zyn fors gewelt,
Wie kan de dood dan wetten stellen,
Zy doet het al ter neder vellen.

MENGEL DIGTEN. 47

De mensche van een vrouw gebooren,
Is kort van dagen, en zyuyt,
Verselt van onrust, als wy hooren,
't Begint met ramp, en eynd met stryt;
Laat ons dan op de korthed denken,
Eer ongeval ons komt te krenken.

Dwaas zynse, die zighier vergaapen
Aan 's werelds weeld, en ydelheid,
En daar in vreugt en wellust raapen;
't Is immers als den *Preeker* seid,
Verselt van angst en moeilykheeden,
Slegts ydelheid der ydelheeden.

Ons leeven word gelyk de bloemen,
En snel en schielyk afgesneên,
Wy moogen 's morgens staan te roemen,
Maar 's avonds komt het naar geweên,
Terwyl de dood met zyn vermoogen,
Door huys en vensters komt gevloogen.

Die noch voorhaenen zat te pryken,
Gelyk een son aan 's hemels trans,
Moet voor de wreede dood beswyken,
Ontbloot van leeven, licht en glans,
En daalen schielyk in het duyster,
Verliesen al zyn glans en luyster.

Waarom dan wereldling verkooren,
Dit leeven voor een hemel vreugt?
Gy gaat in eeuwigheid verlooren,
En mist het pad, waar langs de deugd,
Naar dit verdrietig sterfelyk leeven,
Ten wyden hemel word geheeven.

Leer

46 MENGEL DIGTEN.

Leer mens de brosheid van uw daagen,
Eer u de dood te vinnig treft,
Wiltgy van rampen, smert en plaagen,
En aardse kommer, zyn ontheft,
Zoo beur uw geest door al die dingen,
Tot nuttiger bespiegelingen.

VRIENDEN RAAD, A A N SORGGELOOSE VOORGESTELT.

W Y S E. *o Heylig Zalig Bethlehem.*

GY zielen, die noch buyten 't pad
Der waare wysheid komt te treden,
Bekend in 't heylig bybel bladt,
Verlaat sondaar, uw slegtigheden;

En slaaden weg des levens in,
Ontdaan van ondermaanse saaken,
Daar Jesus noch van hemel min,
Tot uwer welstand komt te blaaken.

Foei, dat gy noch het spoor betreed,
Van veel verdoemelyke lusten,
En zyt tot quaad doen haast gereed,
Hoe kunt gy dus uw ziel ontruffen?

En

En vinnig loopen in 't verderf,
Ja goed en bloed, en al verliezen,
Noch missende Gods veylig erf?
Wil eens een beter heyl weg kiezen,

Dan die gy hebt voor goet gekeurt,
En tot uw zielscha uyt gevonden,
Uw hert van daar ten hemel beurd,
En midden uyt den poel der sonden.

Wil uwe ziel behouden zyn,
En niet voor eeuwig gaan verloren,
Zoo kiest het wesen voor de schyn,
Wil naar uw 's Heylands stemme hooren,

Die noch met luyder keele staat
Te roepen, wil u tot my wenden,
Ik kan geneesen al uw quaad,
En ook uw lyfen ziels ellenden.

Waarom wilt gy het sonden kaf,
Veel liever hebben dan het kooren,
Ontdoet u van het sonden draf,
Wil naar uw lieve Heyland hooren.

Die zig al om geneegen toont,
Om ziele wonden te geneesen,
Waarom zyn stem versmaad, gehoont,
En u vervult met duysent vreesen.

Met helle angsten, die 't gemoed
Doen missen 's hemels soune schynen,
Vlie sondaar, vlie tot Christus bloed,
Het strekt tot weering van uw pynen,

En

En doodelyke siele smert,
 Uyt Adams droeve val gereesen,
 Keer met uw heyl begeerig hert,
 Tot hem gy zult behouden wesen.

Verlaat uw sonden, die uw snood,
 Het eeuwig leeven doen verfaaken,
 Keer uw tot Christus, als het brood
 Des leevens, 't zal uw beter smaaken,

Dan Adams droeve sonden spys,
 En ziel verderffelyk versmooren;
 Vlie tot het Hemels Paradys,
 De toevlucht van Gods uytverkooren.

Beween uw bittre zonden vrucht,
 Door vleeschelust zoo ligt versonnen,
 Zoo zult gy haast in ruymmer lugt,
 Op beter heyl weg hoopen kunnen.

Kom tot hem als uw heyl Propheet,
 En tragt versoeninge te maaken,
 Hy kan u innig sonden leet,
 En droeve duysterheeden staaken.

Zyn Priesterlyke offerhand,
 En trouwe voorbeel by den vader,
 Geneest uw droeve sonden brand,
 En siele smet; gy kunt niet nader,

Of nodiger tot imand gaan,
 Om van uw bittre sonden alssem,
 En harte pyn, te zyn ontdaan,
 Dan tot hem, die zyn siele balssem.

Zoo heylzaam in de wonden stort,
Want wie het hier aan Ziels gebreeken,
Of uiterlyke quaalen schort,
Zal Jesus nimmer laten stecken.

Hy sterkt het droef en swak gemoed,
Verlaagen om zyn vuyle sonden,
Zyn raad die is voor alles goed,
Voor striemen, buylen, etterwonden.

Waarom tot Jesus niet gegaan,
Die als de Koning vol van eeren,
Des Satans hoogtens kan verlaan,
En al syn sterke magten keeren.

Gevoelt gy doodelyke pyn,
Dit moet u doen naar Jesus vlieden,
Die als der Zielen Medicyn,
Zich zelve noch komt aan te bieden,

Als al uw heul en zielefchat;
Waarom tot Jesus niet geloopen,
En by zyn regter arm gevat,
Als gront en steunfel van uw hoopen?

Verslyt niet meer uw dierb're tyt,
In vuyle drek en beufelingen;
Of anders zyt gy tot uw spyt,
Ontstooken an Gods zegeningen.

Val liever Gods gena te voet,
En wil uw eygen dwaasheid leeren,
Dan sult gy, als met groote spoet,
Tot Jesus uw Verlosser keeren.

Die altoos als der zielen bron,
 Van zuiver water komt te vloeien;
 Loopt tot den Heyland, hy de Zon
 Des Leevens, zal uw Ziel besproeien

Met malsche honing, die de mond,
 En hert, en Ziele kan verfrissen.
 Kom Jesus, maak ons al gezond,
 Befet met zoo veel duysternissen.

G E D A G T E N

Op

NIEUWEJAARSDAG

I 7 2 4.

W. Y S E. *Rosmond die lag gedooken.*

't Oude Jaar is weer vervloogen,
 Raffér dan de Vloed of Eb,
 't Is verdweenen uyt myn oogén,
 Even als een Spinneweb,
 Ik bevin het aan myn geel,
 't Is een handbreed slegts geweest.

Gras en Hoy is al ons leeven,
 Als de Geest door David segt,
 O wat zynse onbedreven,
 Sinn'loos, onverstandig slegt,
 Die niet merken, hoe de tyt
 Als de schaduw henenglyt.

't Is

't Is als in een oogeblikje,
 Met den armen Mens gedaan,
 Menig fugje, menig inikje,
 Moet het Schepfel ondergaan,
 Eer zyn leeftyd is vol-end,
 't Geen soo ras en schielyk rend.

'k Heb het, Heere, ondervonden,
 Zielebron en Leevenswell,
 Dat myn Lichaam, vol van sonden,
 Is en blyft een swak gestel;
 't Lykt wel somtyts wat te zyn,
 Maar 't is slegts een sonneschyn.

Leer, o Heer! myn daagen tellen,
 Geef my wysheid en verstand;
 Wil my met uw Geest verzellen,
 Vat my met uw regterhand;
 Geef my Heere, te verstaan,
 Wat weg ik moet heenen gaan.

Wilt my Heere Jesus leeren,
 Laat uw ooge op my zyn,
 Wilt geheel myn wil bekeeren,
 Heyligt my in kruis en pyn,
 Leid my door uw kracht en raad,
 Tot een veel volmaakter staat.

Stiert myn doen en sondig leeven,
 Naar het voorschriit van uw Wet;
 Mogt my noyt uw Geest begeeven,
 Waar ik ook myn voeten zet;
 Zoogy Heere met my zyt,
 Vrees ik rampen, kruys noch stryft.

'T EEUWIG
L E E V E N .

W Y S E . *O Kerfnacht.*

Wie wil zig mee op reis begeeven,
Naar het volmaakte Hemel-leeven,
Zoo zielverzaadend voor 't gemoed;
Wie souw niet naar dit leeven wenschen?
Daar Godt aan Uytverkooren menschen,
Vereert zyn overdierbaar goet.

Daar zal de Ziel, als Gods beminde,
Een heylig goet geselschap vinden;
Benevens Vader, Soon, en Geest,
Daar zullen wy de stemmepaaren,
Met 's Hemels Uytverkooren schaaren,
In 't eeuwigduurend Glorie-Feest.

Daar zal Gods Gunst'ling vol van weelde,
Voor eeuwig pronken met Gods beelde,
En leeven door zyn Hemel-min,
Bevryd van ramp en kommeringen,
En duysenden van droeve dingen,
Vernieuwd van geest als ook van sin.

Daar zullen wy de vrede vinden,
En wat ons kan aan Godt verbinden
Zal daar op 't hoogst volzalig zyn,
Terwyl wy vry van ramp en vreesen,
In Godt volheerlyk zullen wesen,
Ondaan van kommernis en pyn.

Daar

Daar zullen wy uyt Gods genaade,
Voor eeuwig in de Liefde baaden,
Van Vaders gunstig aangesigt;
De Zoone zal daar vol verlangen,
Zyn Bōndvolk vriendelyk ontfangen,
Vergunnen haar zyn hemelligt.

Daar sullen wy in 's Hemels Chooren,
Het driemaal Heylig moogen hooren;
En zonder smet of droevenis,
Gemeenfaarn met den Heer verkeeren,
Die ons ten zuiversten zal leeren,
Hoe Christus al ons leeven is.

Gy wereld die noch zit te sugten,
In duysenden van ongenugten,
En om geen eeuwig leeven denkt;
Kom nader herwaarts met uw treden,
En soek het zalig Ryk van Vrede,
Daar Godt ons met zyn liefde drenkt.

Hoe kan het droevig sondenleeven,
Uw langer noch genoegen geeven?
Daar dit de eeuw'ge vreugde stoord;
Verlaat uw zielstaat zoo gevaarlyk,
Of anders sult gy seer beswaarlyk,
Ter plaatze koomen daar 't behoord.

74 MENGELDIGTEN:
ZATANS WERKINGE

Bespeurd in de

GODDELOOSE.

WYSE. *ó Heylig Zalig Betlehem.*

DE Duyvel die doorloose schyn,
Het eerste Schepsel quam verraden,
Die heeft ook door zyn loos venyn,
En aangewoone boose daaden.

Het hert van veele zoo verblint,
En styf gekeetent aan zyn listen,
Waar door zy tot zyn dienst gefind,
Hun eygen Lyfen Ziel verquisten.

Foei Satans Dienaars dat gy boos,
Tothem uw zielsverderf gaat loopen;
Gy zult uw doen zoo Goddeloos,
Voorfeeker met de dood bekoopen.

Wat dood zeg ik; verdoemenis,
Zult gy voor eeuwig ondervinden,
Gy zyhet ware Heylpad mis,
En een van Plutoos beste vrienden,

Gy meugt uw selver aan den dienst,
Des Satans vry en vranc verbinden;
Gy zult uw haast op 't onvoorzienst,
In 't droevig duyfter Ryk bevinden;

Al-

Alwaar het al van swavel brand ,
En krield van duyfent naare pynen ,
Daar Lucifer zyn Blixem spant ,
En uw geen Sonne zal beschynen.

Laat dan de dienst des Satans na ,
En wil een and're staat besinnen ;
Soek liever 't leeven der genâ ,
Dan 't sondig leeven te beminnen.

Des Satans dienst het hert verraat ,
En doet de sinnen hevig woelen ,
Gy zult indien gy niet van staat
Verandert , eeuwig pyn gevoelen.

Dit immers heeft den Ryken vrek ,
Maar al te duydelijk ondervonden ;
Die onbewuft zyns Zielsgebrek ,
Bleef smooren in den poel der sonden.

Daar Lasarus straks in den schoot ,
Van Vader Abram wierd gedraagen ,
En 's Hemels grootste vreugt genoot ;
Bevryd van helsche ramp en plaagen.

Oneyndig is het onderscheid ,
In wel of qualyk zyn geleegeen ,
Daar d' een Gods tooren is bereid ,
Word d'aar vervuld met 's Hemels zeegen.

Laat dan uw eerste dwaasheid na ,
Aan Satans dienst noch vast gebonden ;
Eer dat uw Ziele al te spâ .
Door 's Hemels gramschap word verslonden.

Daar word geen beter keus gedaan,
 Dan Godt te soeken door syn daden;
 En langs het smalle padt te gaan,
 Op hoop van eenmaal uyt genade,

Gevryd te worden van het quaad,
 Wel aan dan snoode hellewigten,
 Uw sondenweg geheel verlaat,
 Daar Godt uw noch wil onderrichten,

En leiden door zyn zalig woord;
 Ontdaan van Satans boose strecken,
 Al lang genoeg uw ziel bekoord,
 Door zyn vervloekte Angelstecken.

Val schuldig voor Godts troon terug;
 En buk vol demoet voor zyn voeten;
 Gaat Satans sterke magt te keer,
 Zoo zult gy vast Gods gunst ontmoeten.

En veylig door hem kunnen sien,
 Een welgewenste Hemel haven,
 Wil greetig tot den Heyland vlien,
 Dan langer in den dienst te slaaven.

Des Satans, ð bekeer uw mensch,
 En vlie voor al de boose lusten,
 Zoo zult gy hier ontfaan uw wensch,
 En namaals by den Heere rusten.

OP HET
A F S T E R V E N

Van de Heer

FLORENTINUS BOMBLE,

Vermaard Predikant tot Amsterdam.

W Y S E. *Psalm* I.

W At jammerklagt wat yffelyk gebaar,
Vervuld het hert van menig Amstellaar?
Om dat *Bomble*, hun Herder is verscheien;
Bomble zal men dees dag ten graave leien,
Die trouwe Helt, en wakk're Predikant,
Die wordt helaas! gedompelt in het zant.

Die altoos voor de zuivre waarheid stond,
En vlytig uyt het Oud en Nieuw Verbond,
Den Sondaar wift een ziele raad te geeven,
En ons aanwees het regte pad ten leeven;
Die leid helaas! gedompelt in het zant,
Bomble, dien Helt en braave Predikant.

Wie van ons had de dood soo snel verwacht?
Die noch onlangs in frisse levenskracht,
Manmoedig op den Preek stoel stond te preeken;
Laat vry om hem uw oog van traanen leeken;
Die zoo getrouw zyn post heeft uytgestaan,
En afgeslooft, is na zyn huys gegaan.

Wy zien dien vroomen Leeraar Gods niet weer,
 Die door zyn woord, en reine Bybel-Leer,
 Een yder sogtten Hemel op te beuren;
 Wie souw dan niet dat ongeval betreuren?
 Daar *Florentin* zoo haastig van ons gaat,
 Die door zyn dood verkrygt een beter staat.

Misgun hem niet dierceets om hoog-by Godt,
 Geniet de vreugt en 't allerzaligst lot,
 Met Christus en Gods uytverkooren vrienden,
 Wy sullen hem *Bomble* wel weder vinden;
 Wanner de ziel bevryd van alle pyn,
 Genieten zal Gods heerelyk aanschyn.

Staak dan Gemeente, staak uw jammerklagt,
 En bid dat Godt de breuke weer versagt,
 Door ons een Herder in zyn plaats te geeven;
 Die ons als hy den weg naar 't eeuwig leeven,
 Getrouw voordraagt, hier toe is Godt in staat,
 Die alles werkt en doet naar zynen raad.

Tegens de

ONK U Y S H E Y D .

W Y S E . *Psalms* 147.

ONkuisheid die de ziel vermoord,
 En 't Lichaam voed door vuyle driften,
 Die deugt en zuivre Liefde stoord;
 Gedoemt in Gods orakelschriften,
 Gy die noch door die wellust brand,
 Ontdoet uw van dit misverstand.

Door

Door deese daad misfaakt gy Godt,
 Vertrapt zyn Wet en handelweegen,
 Terwyl gy met het Huwlyk spot,
 Van Godt bestempeld met zyn zeegeu;
 Gelyk wy daar van zien bewys,
 Aan 't eerste paar in 't Paradys.

Wat gruw'len zyn uyt dezen poel,
 Dier vuyle driften doorgebrooken,
 Is *Hemors* zoon niet om zyn boel,
 Van *Jacobs* zoonen dood gestooken,
 Wyl *Ammon* om zyn boofse daad,
 Door 's Broeders swaard het leeven laat,

Is niet den Koning *David* self;
 Wiens Lierdigt vlocit als olybeeken,
 En blinkt aan 's Hemels Koorgewelf,
 Vervallen tot onkuyffe streeken;
 Waar uyt tot zyn er droevenis,
 Den doodslag ook gereesen is.

Hier door zoo heeft hy voor een tyt,
 Gods vriend'lyk aanschyn moeten derven,
 En tot zyn overgrootte spyt,
 Zyn Kind by *Ratzeba* zien sterven;
 Het zouw noch erger zyn gegaan,
 Had Godt hem niet weer by gestaan.

Gy die noch van Onkuytheid swelt,
 En wilt u daar mee overlaaden,
 Weet gy niet dat g' uw ziele quelt?
 Uw eygen Lichaam gaat verraden,
 En dat zoo gy daar in beklyft,
 Van 's Hemels gunst verstooken blyft.

Be.

Bekeer u eer het is te laat,
 En wil uw boose dritten stanken,
 Of anders soo Godt vinnig slaat;
 Zult gy gewis ten afgrond raaken,
 Daar duyfternis en naare pyn,
 't Verblyfzal van uw wooning zyn.

Volg liever 't voetspoor van dien * Held,
 Dan 't schoon gelaat van geile vrouwen;
 Zoo zult gy sekerlyk het veld,
 Van eerb're kuysheid wel behouwen,
 En blyven staag in veiligheid,
 Schoon *Delila* u listig vleid.

O P D E
 O P S T A N D I N G E
 C H R I S T I.

DE Zon des leevens nauw gedooken,
 En neergedompelt in het graf,
 Is deezen dag op nieuws ontlooken,
 En zend zyn straalen neerwaarts af;
 Juygt Hemel, Aard, juygt Lugt en Zee,
 Dees dageraad geeft heyl en vree.

Klapt 's Hemels Bondvolk in uw handen,
 Nu Jesus wykt het doods gevaar,
 Beëlsēbub zyn kop en banden
 In stukken breekt als verwinnaar;
 Juygt Hemel, Aard, juygt Lugt en Zee,
 Dees dageraad geeft heyl en vree.

Het

Het doodsch geweld is thans verflonden,
 't Verwyt van schulden afgedaan,
 Wyl Vorst Messias voor de sonden,
 Zoo getrouwelyk heeft voldaan:
 Juygt Hemel, Aard, juygt Lugt en Zee,
 Dees dageraad geeft heyl en vreë.

Het eeuwig onverderfelyk leeven,
 Door *Jesses* Stamfoon aangebracht,
 Zal nu zyn dierb're vruchten geeven,
 Verheft uw stemme Gods geslacht;
 En zyt tot vreugt en blydschap ree,
 Dees dageraad geeft heyl en vreë.

't Geen Moses Wet hadt ingeslooten,
 En by Propheeten was voorispelt,
 Word hier voor Christi Kruysgenooten,
 Voldongen, wyl dien sterken helt;
 Als winnaar opstaat uyt zyn stee,
 Juygt Hemel, Aard, juygt lugt en Zee.

De Wagters zyn van schrik gevlooden,
 Wanneer de donk're nacht verdween,
 Zy waaren al te saam als dooden,
 Zoodra de morgen son verscheen,
 En vrolyk ryft ter grafsteey uyt,
 Dees dageraad veel heyls influyt.

Dien grooten hoeksteen der genaade,
 Van boose Jooden gantsch veragt,
 In weerwil van hun gruweldaaden;
 Verryft met nieuwe levenskracht,
 En schenkt den Sondaar heyl en vreë,
 Juygt Hemel, Aard, juygd Lugt en Zee.

EEN

EEN CHRISTEN

Op zyn

STERF-BEDDE.

WYSE. *O Heylig Zalig &c.*

Hier leg ik nu op myn verscheien,
 Gereed naar d'Eeuwigheid te gaan;
 Myn Jesus wil my self geleien,
 En voeren booven Zou en Maan.

In 't eeuwigduurend Ryk van Vreede,
 En Zaligheid, hy schenkt zyn Geest,
 Tot in myn blyde ziel beneden,
 En nood my tot zyn vreugdefeest.

Hy roept my self souw ik dan draalen,
 Al schoon myn stervens uur genaakt;
 Ik wagt Gods Glorierike zaalen,
 Daar 't al van weeld en wellust blaakt.

Weg wereld met uw dwaase lusten,
 Al lang genoeg van my gedient,
 Gy zult myn Geest niet meer ontrusten;
 Weg Vleesch, weg nauw verbonden vriend.

Ik ga tot Jesus soenbanketten,
 Alwaar Gods Eng'len rein van taal,
 Gods groote Lof altoos trompetten;
 Ik ga te gast op het onthaal.

Van

Van Gods gebouwde Hemelwoning,
 Tot Godt het onbegreepen Licht,
 Die in myn ziel als d'Opperkoning,
 Zyn gadeloofse liefde flicht.

Ik voel Gods eeuw'ge liefde blaaken,
 Zoo zielvervoerend voor 't gemoed,
 Weg fonnendraf, weg fnoo vermaaken,
 Zoo lang gekoelterd en gevoed.

Weg Satan, die door al uw liften,
 My dik maals hebt in 't net gebragt;
 Gy fult myn regt niet meer betwiften,
 Terwyl myn Heyland ftaat en wagt.

Om my van 't Swanendons te Leiden,
 Ter Gods gewyde Tempel in;
 Daar zal myn ziel haar Godt verbreiden,
 En eeuwig leeven door zyn min.

En Liefderyke Sonne-ftraalen,
 Daar zal de Ziel haar Godt ten prys,
 Geduurig nieuwe aamtucht haalen,
 En op een ongemeene wys.

Het eeuwig Halleluja zingen,
 Vaak afgefondert van verdriet,
 Van rampen en bekommelingen,
 Haar Jefus vinden in 't verfchied.

Op 's Vaders hoogen Troon gezeeten,
 Bekleed met eer en Majesteit,
 Daar zal *Jehova* 't rein geweeten,
 Bekroonen met zyn heerlykheid.

Nu

64 MENGEL DIGTEN.

Nu zal ik in de haven landen,
Geveyligt door Gods offerbloedt,
Bevryd van Klippen, Baak, en Stranden,
Van barre wint en tegenspoedt.

Geen Onweer zal my daar bestormen,
Het logge lichaam my verveeld;
Kom Jesus, kom, wil my hervormen,
En staag verzaaden met uw beeld.

Kom Bron en wellust van myn oogen,
Die my voorlang zoo vierig sogt,
Aards Herder vol van meededoogen,
Die my tot uwe schaapskoi brogt.

En trouw behoede voor 't verdwaalen,
Kom sta ver van Gods trouwverbond,
En voer my tot uw Hemelzaalen,
In d' overzalige uchtenstond.

Verbreek dit aardse huys en tempel,
Vernieldt het vry tot stof en gruyts,
Brenge my tot binnen in den drempel,
Van 's Vaders uytverkooren huys.

Adieu dan waarde reysgezellen,
Adieu tot in der eeu wigheid,
Myn sterven moet uw noit ontstellen,
Ik ga tot Godt in heerlykheid.

Adieu myn liefste boesemvrienden,
Van my zoo dier en hoog geschat,
Wy zullen weer elkander vinden,
Daar 't alles dertelt in het nat,

Van 's Heylands rood bebloede plassen,
 Het heylsiam tegengift voor pyn;
 Daar zal Gods Soon de traanen wassen;
 En schenken van den nieuwen wyn;

Uyt zyn verdienste voortgevlooten;
 Daar zal het alverkwikkend goet,
 Zyn trouwe vriend en Bondgenooten;
 Vervullen met zyn overvloed.

Een overvloed door 't Opperweesen,
 Voor 's werlds grond al weggeleid;
 Uyt d' eeuw'ge Welbron voortgereesen;
 En aan zyn Bondvolk toegezeid.

Ik heb den goeden stryt gestreeden,
 Myn loop volendt en afgedaan,
 Godt laat zyn Dienstknecht nu in vreden;
 En zaligheeden henen gaan.

O P D E N
 D A G des O O R D E E L S.

W Y S E. *Waar is 't Fortuyn nu ras,*

DEn Bybel toont ons klaar,
 En 't is ook openbaar,
 Dat 'er een dag des oordeels staat bereid,
 Gelyk wy sien met vaste sekerheid,
 Gods woord geeft ons berigt;
 Een ydet kan ook uyt het suyver ligt;
 Van zyn Conscientie duyd'lyk merken,
 Dat met veel sekerheid,
 Het oordeel staat bereid.

Gy die noch vroeg en laat,
 Den Heere wederstaat,
 En ook den dag des oordeels verre stelt,
 Terwyl uw ziel van binnen blyft bekneld;
 Gedenk vry mensch hier aan,
 Gy sult eens voor Gods oordeel moeten staan,
 En voor zyn Regterstoel verschynen,
 Alwaar gy van Gods Soon,
 Verkrygen sult uw loon.

Vlei dan uw selve mensch,
 En leeft staag naar uw wensch,
 Gy sult hierom Gods oordeel niet ontgaan,
 Maar namaals eens gewisse straf ontfaan;
 Een straf die seker gaat,
 Hierom ô mensch! veranderd eens van staat,
 En leer voor al den Heere vreesen,
 Zoo zyt gy vast behoed,
 Voor 's Hemels toorne gloed.

Wat baat des werelds pragt,
 Of rykdom hoog geagt,
 Wanneer de ziel helaas! haar Godt vergeet,
 En zit gedompelt in een droevig leet;
 Ontbloot van 's Hemels ligt,
 En ook van Gods bevroedigt aangesigt;
 Wat kan de ziel de rykdom baaten,
 Wanneer zy Godt verlaat,
 En mist zyn wyse raad.

Zyt dan niet meer gestelt,
 Op goud of vlugtig gelt,
 Maar soek ô mensch! den Heer te kleeven aan,
 Tragt ook voor al Gods oordeel te ontgaan;
 En

En reynigt uw gemoed,
 Uw ziel en hert in Christus zuiver bloed:
 Zoo sult gy seker kunnen wesen,
 Wanneer Gods eygen Soon;
 Verschynt op zynen troon.

Niemand hoe hoog van staat,
 In dit oordeel vry gaat;
 Zy moeten al verschynen voor Gods troon;
 En daar genieten goet of quaet tot loon;
 Wie hier de dengt bemint,
 Zal namaals zyn, Gods uytverkooren vrint;
 Maar wie het quaede hier bedryven,
 Zullen van Godt vergaan,
 En eeuwig buyten staan.

Kom wereld boos en quaet,
 Die noch uw Godt verlaat;
 Bedenk uw korte en brosse levens tyt,
 Die onverwagt, en schielyk heenen ghyt;
 Bekeert u tot uw Godt,
 En leeft ook altoos na zyn rein gebodt;
 Zoo zult gy zyn bevryd van plaagen,
 En gy zult tot uw prys,
 Ingaan in 't Paradyt.

Het Aardtryk zal vergaan,
 En gantsch in vlamme staan.
 De Son en Maan veranderen in bloet,
 Wanneer den Heyland met zyn gantsche stoet,
 Van Eng'len in de Lugt,
 Verschynen zal, en maken groot gerugt;
 Daar yder sal ten oordeel koomen,
 En voor den Rigter staan,
 Om loon naar werk te ontfaan.

Maak ons tot dese tyt,
 Ô Heere regt bereyd!
 En laaten wy voor al de sonden vlien,
 Op u gelyk de Godt des oordeels sien,
 Op dat wy zoo ontgaan,
 Waar meede dat gy vinnig dreygt te slaan;
 De wereld die nog leid in 't boose,
 Ja ook in duyfternis,
 Geheel verdronken is.

Kom Soone Gods in kracht,
 En voer my door uw macht,
 Om hoog naar booven, daar uw lof en prys
 Gefongen wordt, op eene nieuwe wys;
 En dat myn ziel met vlyt,
 De komfte van uw heerlykheid verbeid;
 Gy zult immers niet agter blyven:
 Daal dan Gods eygen Soon,
 Van booven yt uw Troon.

Eens Christens steun

O P

G O D T.

GY die de troost der Vroomen zyt,
 En zonderling bewaard;
 Die wagten op uw gunst altyt,
 Wat hun ook wedervaard.

Gy

Gy zyt hun lust hun troost hun kracht,
 Hun eenig al in al,
 Die hun bewaard door uwe macht,
 Voor quaad en ongeval.

Wel hem die op zyn Godt vertrouwt,
 En vlytig op hem wacht;
 Die op geen dwaase gronden bouwt,
 Of gantsch zyn geest verkracht,

Aan ydesheid die slegts vergaat,
 En niets bestendig geeft;
 Die ons geen wesen overlaat,
 En vlugtig heenen streeft.

Wy zyn in nood en ongeval,
 Geveyligt waar wy gaan:
 Gy doet ons trouwe Jesus pal,
 En onbeweeglyk staan.

Wy vreesen ramp noch overlast,
 Wanneer gy met ons zyt,
 Hoe zeer de Satan raast en bast,
 En tiert van doller spyt.

Uw troost ô Heer is ons genoeg!
 Uw kracht hout ons in stant;
 Wy steunen op uw laat en vroeg,
 Want uwe regterhand,

Ver schafft ons vreugt in druk en pyn;
 Gy zyt ons toeverlaat,
 Wanneer wy regt ver slaagen zyn,
 En missen uwen raad.

70 MENGELDIGTEN.

Verwonderlyk zyt gy ó Heer!
In kracht en Majesteit,
Uw naam zy altoos eeuwige eer,
En lof en dank gezeid.

Voor 't goede dat gy hebt gedaan,
In Christus uwen Soon,
Gy hebt ons Heere bygestaan,
Van uyt uw Hemeltroon.

En ons verwaardigt met het goet,
In Christus aangebragt,
Waar door de pyn in ons gemoet,
Een weynig is versagt.

Wy sullen eeuwig uwen lof,
Erkennen en terstont,
Uw groote naam in 's Hemels Hof,
Verbreiden met de mond.

Ons hert, en ziel, en wat wy zyn,
Is tot uw dienst bereid,
Gy zyt en blyft in vreugd en pyn,
Ons deel in eeuwigheid.

A A N

A A N

Juff. M. L. G.

Gaande voor de eerste reyse aan
de Tafel des Heeren.

WYSE. *De 10 Geboden.*

Zoo zult gy dan in vryheit naaken,
Tot Godt alleen uw roem en eer,
Van zyn verbond de foetheid smaaken,
Bestempeld door uw waarde Heer.

En allerlieffte zielsbeminde,
Die u tot zynen Tafel noot,
Daar hy zig zelf wil laten vinden,
En spyfen uw met Hemel brood.

Wie souw dan rugwaarts willen treden,
En agteruyt van Jesus gaan,
Die ons van ongerechtigheeden,
En zielesmetten kan ontslaan.

Die noch de schatten van genaade,
Aan onse ziel te kolte leid,
En daaglyks roept, ay laat uw raaden,
Ik ben tot uwen dienst bereid.

Tot dese heylbron zult gy treden,
Van Vaders Troon om hoog gedaalt,
Die nu in 't zalig Ryk der vrede,
Als Overwinnaar zegepraalt,

Verryk uw ziele met de schatten,
 Van Gods genaderyk Verbond;
 Wel waardig voor de ziel te vatten,
 Op Jesus bloed alleen gegrond.

Voor eeuwig vast en opgeslooten,
 In 't Godgeheyme Kabinet;
 Alleen voor Jesus Gunstgenooten,
 En die zig schikken na Gods Wet.

Vlie *Geertruy*, vlie voor al na boven,
 Als gy genieten sult de spys,
 Voor u en ook voor die gelooven,
 Geschonken uyt Gods Paradys.

Ach! waar uw ziel van Godt omscheenen,
 Van zielevlekken onbesinet;
 Vlie *Geertruy*, vlietoch derwaarts heenen,
 Daar Jesus zig aan Tafel zet.

En uw op Manna wil onthaalen,
 Op onverganklyk Hemelbrood,
 En wyn gedist uyt goude schaalen,
 Zoo nuttig voor een Bondgenoot.

Leest zoo gelyk gy hebt beleeden,
 En hout de zuivre Goesdienst vast;
 Tragt altoos na het ryk van vrede,
 Hoe zeer de Helhond raast en bast.

Leest na Gods zuivre Hemelwetten,
 Verbonden aan het Bybelblad;
 Wil hier na al uw wandel setten,
 Als al uw levens lusten schat.

Gods

Gods gunst die wil uw overlaaden,
 Voor al met Geestelyk verstand,
 En uw versterken door genaade,
 Dit is myn wensch Juffrouw *Le Grand*.

MORGENLIED.

WYSE: *De Winter is voorby gestreeken.*

DE daageraad is doorgebrooken,
 De duystre nacht die is vergaan,
 De Son aan 's Hemels kim ontstookken,
 Noopt ons tot vreugt en blydschap aan;
 Wie souw niet looven,
 's Hemels sterke hand,
 En gunst van booven,
 Die het Veld en Land,
 Zoo vrugtbaar heeft gepland.

Gy hebt Heer wederom de straalen,
 Van uw genaadig Aangesigt,
 Op my zoo gunstig laten daalen,
 En deese morgen my verlicht;
 En al de krachten,
 Aan myn ziel gespilt,
 Wie kon dit wachten,
 Dat gy my zoo milt,
 Bystaan en helpen wilt.

't Gevaar hadt ligt myn ziel verslonden,
 Hadt gy my Heer niet bygestaan,
 Uw goetheid niet om te doorgronden,
 Klimt hooger dan de Son en Maan;

74 MENGEL DIGTEN.

En doet my leeven,
Door uw groote kracht,
Hebt gy gegeven,
Meerder dan ik dacht,
Wie hadt dit Heer verwacht.

Gy doet my weer op nieuws verryfen,
En opstaan uyt myn Legerstee,
Om uw met hert en mond te pryfen;
Hier toe zoo is myn ziele ree,
Zy zal de daaden
Van uw Majesteit,
Die g' uyt genaade,
Hebt ten toon gespreid,
Vermelden breed en wyd.

De sterke regterhand des Heeren,
Was my genadig toegedaan,
Om dat gy uw tot my quam keeren,
Zoo ben ik vrolyk opgestaan,
Om in den morgen,
Uw getrouwe Heer,
Ontdaan van sorgen,
Geven lof en eer,
Als aller Heeren Heer.

Mogt maar myn Morgenoffer Heere!
Opklimmen voor uw groote Troon,
Uw Naam en Majesteit ter eeren,
Dan stond uw gunst my wonder schoon;
En daar beneeven,
Zoo souw myn gemoed,
Staag kunnen leeven,
Door uw liefde gloed,
Dje ziel en sinnen voed.

Wilt

Wilt Heer myn ziele onderschraagen,
 In alles wat zy neemt ter hand,
 En doet my naar uw welbehagen,
 Voor al genaadig onderstand;
 Dan kan ik loopen,
 't Pad van uw geboon,
 En vlytig hoopen,
 Dat gy in uw Soon,
 Verblyft myn Schild en Loon.

AVOND-GEZANG.

W Y S E. *Als de voorgaande.*

DE dageraad die is verscheien,
 En ziet de donk're nacht komt aan,
 Wil uw o mensch tot slaapbereien;
 Doch laat voor al uw zugten gaan
 Om hoog naar booven,
 Wil met my dees rys,
 Den Heere looven,
 Die in 't Paradys,
 Zit booven lof en prys.

Vol heerlyk zyn uw Sonnestraalen,
 In desen dag ons opgegaan,
 Uyt uw gewyde Hemelzaalen,
 Hebt gy ons goet en wel gedaan;
 En trouw beweesen,
 Al uw hulp en macht,
 Zoo als voor deesen,
 Heer uw groote kracht,
 Zy cere toegebracht.

Ons zyn dees dag geen ongevaaren,
 Door uwe goedigheid ontmoet,
 Wil ons getrouwe Heer bewaaren,
 Voor felle brant en watervloed;
 Daal met uw zeegen,
 Op ons fwak gemoet
 Zyt ons genegen,
 Door uw liefdegloet,
 Wy vallen u te voet.

Neemt ons genaadig in uw armen,
 Weest ons ô Heere toegedaan,
 En wil ons door uw gunst beschermen,
 En met uw waakend oog by staan;
 Hoed ons voor 't gaapen
 Dat den Helhond doet,
 En laat ons slaapen,
 Bly en wel gemoet,
 Bevryd van tegenspoet.

Hoort haar die vierig tot uw smecken,
 En midden zitten in den noot,
 Vergeeft al onze zielsgebreeken,
 Behoed ons voor een snelle dood;
 Op dat wy moogen
 Tot uw prys en eer,
 Uw Naam verhoogen,
 En uw goetheid Heer,
 Verbreiden meer en meer.

Uw kracht ô Heer! zy ons ten goede,
 Waar dat wy leggen, gaan, of staan;
 Uw regterhand moet ons behoeden,
 Of anders fouden wy vergaan,

En

En droevig smooren,
 In een donk'te nacht,
 Komt ons te vooren,
 Met uw groote kracht,
 Waar na ons ziele wacht.

Eens Christens Zieleklagt

T O T

G O D T.

W Y S E. *Pf.* I.

MOet dan myn Ziel zoo bitterlyk bedrukt,
 Noen langer voor uw Oordeel gaan gebukt,
 En leeven vaak in hondert duysend vreesen;
 Waarom ben ik van uw gezicht verwesen?
 Gy die myn Ziel en al myn daaden kent,
 Waarom tot my uw toengloed gewent?

'k Zal zekerlyk in al myn druk vergaan,
 Zoogy my niet δ Heere! wilt bystaan,
 En met uw troost getrouw te hulpe koomen;
 Myn ziel die moet van voor uw granschap
 schroomen,
 Wyl niemand kan uw Mogendheid weerstaan,
 Want gy kunt hem geheel en al verstaan.

'k Beken δ Heer! ik heb uw tay gedult
 Te veel gevergt, door al myn boose schult,
 En my gewentelt in den poel der sonden,
 Uw Wet en Woord gelastert en geschonden,

Waar

78 MENGEL DIGTEN.

Waar voor ik heb verdient van dat gy my ,
Met uwe hulp gantsch ongenecgen zy.

Verheft eens Heer het licht van uw aanschyn ;
En laat voor al uw toorn geweken zyn ,
Die om myn schult zoo bitter was ontsleeken ;
Wil Heer in my den dienst der sonden breeken ,
En al het geen waar door my was ontseid ,
Het groote goed van uw barmhertigheid.

Verschoon o Heer! verschoon myn droeve sinert,
En ban het quaat der sonden uyt myn hert ,
Ik kan dien last , zoo swaar niet langer draagen ;
Kom straf my niet , maar laat uw welbehaagen ;
My gunstig zyn , en stil uw toorengloet ,
Alleen , alleen om Christus dierbaar bloed.

Vervul hier in , vervul myn zielsgebedt ,
En my uyt al myn nood en swakheid red ,
Of anders zal myn arme ziel beswyken ;
Kom Heere kom , wel waarom wilt gy wyken ,
En van my gaan , stil eens uw euvelmoed ,
Ja heylig my om Christus zuiver bloed.

MENGEL DIGTEN. 73
O P D E
G E B O O R T E D A G
V A N
A N N A V A N T I E L.

W Y S E. *Als het voorgaande.*

MY lust dees dag volvrolyk en verblyd,
Te zingen van uwe Geboortetyd,
O schoone bloem van Acht en Neegen jaaren,
My lust een krans van roosen om uw hairen,
Te vlegten, want gy zyt het dubbeld waard,
Van wegen al uw overfoete aard.

Den Hemel heeft uw ziele trouw bewaard,
En voor het quaad tot defen dag gespaard,
Gelyk wy klaar en duydlyk kunnen merken;
Hoe wys zyt gy o Heere in uw werken,
Die onsen Goest beneeven 's lichaams kracht,
Noch onderhoudt en draagt door uwe macht.

Ons leeven is gelyk een yder weet,
Veel eer tot vlugten als tot staan gereet;
Dwaas zynze die op Jeugt en schoonheid bou-
wen,
En daar op vaak, vaststellen hun betrouwen,
Daar onse tyd zoo gantsch onfeeker staat,
En als de rook, ja als de wint vergaet.

Be-

Bedenk veel eer uw brosse leefvenstyt ;
 Die onverwagt en schielyk heenen glyt,
 Dat aan de Wereld met uw ziel te kleeven ;
 Staat voor al na een regt godzalig leeven ,
 Verselt van deugt en ook van matigheid,
 Godt maak uw daar toe in zyn gunst bereid.

Trapt al het doen des Werelds met de voet ;
 En heylig uw in Christus zuiver bloed,
 Dat uwe ziel geneesen kan van sonden ;
 Wilt daar op al uw zielsvertrouwen gronden ;
 Zoo zal uw hert voor droeve ramp en pynt,
 Altoos in Godt uw Heer geveyligt zyn.

Leest *Anna*, leeft gelyk een cerb're maagt,
 Die in uw ziel een heylig Cierfel draagt,
 Van kennis, godsvrucht, en van goede feeden ;
 Wilt geene weg dan die des deugts betreeden ;
 Zoo zult gy zyn geveyligt in uw stand.
 En Godt zal self uw leiden door syn hand.

Geen ongemak of ramp uw immer druk ;
 Godt zelve die bestraal uw met geluk,
 En zyn genaade wil uw ziel betchynen ;
 Het Vreeverbond bestempeld voor de zynen,
 En vastgemaakt in Christus zynen Soon,
 Dat zy en blyv' uw Schild en groote loon:

Godt die bewaar altoos uw 's levens kiel ;
 En gun aan uw Juffrouw *Anna van Thiel* ;
 Dat gy voor wint en stroom meugt seker varen ;
 Wanneer de Wereld sinoord in zoutē baren,
 En vast verdrinkt in angst en droeve weē,
 Dan hebt gy noch een veyl'ge kuilt en ree:

Zang-

ZANGBEEDE tot GOD,

Op myn twee-en-dertig Jarigen

VERJAARDAG.

W Y S E : 10 Geboden.

'k **H**eb door uw goetheid moogen leeven
De tyd van twee-en-dertig Jaar,
Waar is die schoone tyd gebleeven,
Van doe ik eerst gebooren waar?

Gy hebt my van myn jonge dagen
Tot dezen dag door uwe kracht,
En groote goedigheid gedragen,
Wie had dit, Heer, van uw verwacht?

o Opper Leidsman van myn leeven,
Zoo gy my niet had bygestaan!
'k Had ligt al lang de geest gegeven,
En was gelyk een bloem vergaan.

Gy hebt uw Vaderlyke zorgen
Getrouwelyk aan my besteet,
En van den avond tot den morgou
My trouw geholpen in myn leet.

Wanneer myn Ziel in duisternissen
Van 's leevens heilweg was verdwaalt,
En 't licht van *Jesus* quam te missen,
Hebt gy my, Heer, te rug gehaalt.

82 MENGELDIGTEN.

Gy zyt my met uw glans omscheenen,
Waar doorde vliezen van 't gesicht,
En donk're nevels zyn verdweenen,
ô Vrede Zon! ô eeuwig Licht!

Wie kan uw Naam na waarde looven,
Die ongedwongen myn gemoet,
Versterkt door uwe gunst van boven,
En weldoet uyt uw overvloed?

In donkerheid en droeve dagen,
Hield gy zorgvuldig, Heer, de wacht,
Door uw genadig welbehagen,
Zoo zie ik dezen dag volbracht.

Dag, die my doet van blydschap zingen,
En stoffe geeft tot dankbaarheid;
ô Opper oorzaak aller dingen,
Uw Naam, zy eeuwig dank gezeid!

Voor al dat goed aan my gegeven,
Gantsch onverdient, en uyt genâ,
Ach! mogt ik tot uw eere leeven,
En vlytig zoeken, vroeg en spâ.

Myn eigen Zaligheid te werken,
Verleen my, *Jesus*, daar toe kracht,
En wilt myn zwakke lichaam sterken,
Want op uw hulp myn Ziele wacht.

Bewaar my, Heer, voor vuile zonden,
Voor gulfigheid, en overdaad,
Voor quade en verkeerde gronden,
Waar door de Ziel verlooren gaat.

Heer,

MENGELDIGTEN. 83

Heer', heiligt my in uwe wegen,
Geleid my door uw regterhand,
Maak my tot uwe wil geneegen,
En doet my daag'lyks onderftand.

Wil my voor ongeval bewaren,
En doet my ftille zyn in pyn,
Wil my, ô Heiland! openbaren
Uw gunft, en vriendelyk aanfchyn.

Uw heilwet zy myn luft en leeven,
Uw Woord een lampe voor myn voet,
Dit kan myn Ziel genoeg geven,
In ongeval en tegenspoet.

Vervull' my met uw geest na binnen,
En ftier my langs de regte baan,
Op dat ik mag met luft en zinnen;
Het pad van uw Gebooden gaan.

WAARSCHOUWING

Aan de

AVONDMAAL-GANGERS.

WYZE: *Als het voorgaande.*

Tragt gy 't Verbond van heil en Vrede
Met God, in Jesus aan te gaan,
Verlaat uw Ongerechtigheden,
En daar benevens al uw waan;

84 MENGELDIGTEN.

Waar aan uw Ziele was gevangen,
Al eer gy noch om Jesus dagt,
Ontdoet u van uw booze gangen,
Voorheen gedient met lust en kracht.

Tragt tot het Avondmaal te naken,
Van schultbekentenis overlaân,
Zoo zult gy Jesus zelve smaaken,
Als gy zult aan zyn Tafel gaan.

Want wie bekommert om zyn zonde:
Tot Jesus en zyn zoen-bloed gaat,
Die kan geruft op vaste gronden,
Verhoopen op Gods goede raad.

Treed met uw Ziel tot Godes woning
En zegt de wereld goede reis,
Maak voor al met den opper Koning,
In onderlinge liefde peis.

Beleid uw schult en euvel daden,
Van uw zoo menigmaal gedaan,
En bid uw Rigter omgenade,
Als gy zult aan zyn Tafel gaan.

Want wie de schulden hier verbergen
En dagelyks Gods rein Gebod,
En vreeselyke gramfchap tergen,
Die zullen van de gunst van God

Verfteken zyn, en zeker vinden
In plaats van gunste, vrees en straf,
De Godheid zal dit volk verslinden,
En doen verfluiven als het kaf.

Gaat

Gaat gy van zonden-dienst ontslagen,
 Van ware droefheid aangedaan, *a*
 Tot God, en wilt uw staat beklagen,
 Als gy zult aan zyn Tafel gaan;

Beken uw ongeregtigheden, *b*
 Daar Jesus zelf te nooden staat,
 Die al zyn uitverkoren Leden
 Met Hemel-brood; en Wyn verzaad.

Waar by de Ziel alleen kan leeven,
 En ook het Lichaam word gevoed,
 Wat kan ons meerder voedsel geeven,
 Dan Jesus heilig vleesch en bloed.

Dit dierbaar Bloed kan ons bevryden
 Van zonden-schult en bitt're pyn:
 Want 't is alleen om Jesus Lyden,
 Dat wy van schuld ontslagen zyn.

En door zyn Geest bemoedigt komen,
 Ter Maaltyt van den grooten God,
 Die al voor lang aan waare vroomen
 Geschonken heeft dit zalig lot.

Van vry tot hem te mogen naken,
 Wat staat gy Sondaar dan en draalt,
 God zelve wil de vrede maken,
 En Jesus heeft den prys behaalt.

Loopt tot hem door een waar geloove,
 Die vol van glans en Majesteit,
 Verheerlykt zit in 's Hemels hooven,
 En ons een toegang heeft bereid.

a 2 Cor. 7: 10. *b* Ps. 51: 5, 6.

36 MENGELDIGTEN:

Een toegang tot zyn Hemel-zaalen,
Geveiligt door zyn Offerbloed,
Wat staat gy Sondaar dan te draalen,
Kom loopt de Koning te gemoet?

Die als de Heer van alle Heeren,
Zit aan zyn Vaders regterhand,
En uw deez' dag nog wil vereeren,
Zyn liefde tot een onderpand.

En zyt voor al niet eer te vreden,
Voor dat u Jesus zelf ontmoet,
Die ons door zyn Geregtigheden,
En nu, en eeuwiglyk behoed.

En zoo uw Ziel hem heeft gevonden,
Zoo laat hem nimmer van uw gaan,
Wil over al zyn Dood verkonden,
Die hem zoo fors is aangedaan.

Erkent tot roem van Gods genade,
Dat gy op dezen dag genoot,
Van hoe uw Jesus quam verzaden,
En spyzen met zyn Hemel-brood.

MENGELDIGTEN. 87

ZILVER-FEEST

Van Monfr.

R. V. B.

En Juffr.

A. B.

Gevierd den 15. September 1724.

W Y Z E : Kersnacht.

Gy zult na vyf-en-twintig Jaren,
Op deezen dag weer zamen paaren,
Dag die ons onderling verblyt.
Gy hebt deez' dag door 's Hemels zegen,
Uw hert-en Zielen-wens verkregen,
En vierd verheugt uw Zilver-tyt.

't Is God, het Opperwelbehagen,
Die uw doet vieren deeze dagen,
Na dat gy vyf-en-twintig Jaar
Gezont en fris hebt mogen leven,
Bevryd van ramp en tegenstreeven,
Van droeve smert en ongevaar.

Gy hebt en binnen weinig jaaren,
Veel Spruiten moogen overgaaren,
Tot tweemaal zes in het getal.
Die alle zyn op een vervloogen,
En haast en schielyk weggetoogen,
Uyt dit bedroefde jammerdal.

F 4

God

88 MENGELDIGTEN:

God heeft u als zyn Gunstelingen,
Vervuld met veele zegeningen,
Met kennis van zyn zalig Woord;
Waar uyt uw Ziel de grootſte ſchatten
Der Hemel wysheid tragt te vatten,
Als dat uw beide meest bekoord.

Gy kund uw uyt Gods Hemel-hooven,
Een vasten Zielen-trooft belooven,
Een Ziele-trooft die noyt vergaat;
Al gaat de Wereld vast verlooren,
Gy zyt en blyft doch uitverkoren,
Want God is al uw toeverlaat.

God wil zyn lieve zonne-ſtraalen,
Op beider hoofden laten daalen.
En ſchenken uw zyn gunst en goet.
Geen ongemak moet u verſtooren,
Geen rampen komen uw te vooren,
Leef altoos wel en bly gemoet.

Gods zegen wil op u beklyven,
Waar gy ook zult uw handel dryven.
God ondersteun uw beider geest,
En wil uw door zyn welbehagen,
Na deeze blyde *Zilv're* dagen,
Bewaren tot het *Goude* feest.

Op

OP HET
OVERLYDEN
VAN

D^o. WILHELMUS VONK.

Wie helpt my droevig en verlaagen!
't Verlies des grooten Mans beklaagen?
Wie treurt niet om zyn droeve Dood?
Die door Gods wil en welbehaagen,
Helaas! in 't Bloeyenft zynere daagen,
Dees Nacht bedroefd zyn oogen floot.

Heer WILLEM VONK, die is verdweenen,
En uyt ons aller oogen heenen
Getoogen, na Gods Glorieryk;
Terwyl wy vast met bitter schreien,
Het overschot ten Graave leen,
En zugten om het doode Lyk.

Die door zyn ongewoone gaaven-
De Zielen deẽ ten Hemel draaven,
En vlytig door het heyl verbond,
Des Zondaars breuke zocht te heelen,
Die altoos Leerde Gods beveelen,
En Hemelleffen van zyn mond.

90 MENGELDIGTEN.

Die yvrig trouw en onbesweeken,
De Leer van Jesus quam te preeken,
En onvermoeid stond op de wagt,
Om ons voor droeve val te vryen,
Die is in deeze Nacht verscheyen;
Hoe word de smert helaas versagt.

Hy zal niet meer in Zions Chooren,
Ons doen gewyde Lessen hooren,
En ons met Heylig Mann' versaân.
Neen! neen! zyn mond die blyft geslooten,
Tot smert van Christus Bondgenooten,
Die hier om als verslaagen staan.

Elk roept met een bekrompen harte,
Neemt gy geen deel in onse smarte,
Zugt gy niet om Heer Waarmonds Dood,
Heer Waarmond die ons plagt te leeren,
Het reine Bybelwoord des Heeren,
Zoo nuttig voor Gods Bondgenoot.

Wy missen hem die Jesus Schaapen
Gerrouw behoede voor het slaapen,
In tyd van nood en ongeval,
Terwyl Gods Kerk van Rouw omhangen,
Vast klaagt met nat bekreete wangen,
Wie of de breuk weêr heelen zal.

Wy missen hem die Jesus leeden,
Voorspelde al de Zaligheeden,
Door Vorst Messias aangebragt,
Die door zyn Evangelie snaaren,
Veel herten zocht te wederbaaren,
Verseld van Jesus geest en kragt.

Dien

Dien Leeraar Gods is ons ontdraagen,
Om wien wy droevig moeten klaagen,
Doch wat baat treuren en getraan,
De Dood die heeft hem ons ontoogen,
En weg gerukt uyt onse oogen,
Heer VONK, is van ons heen gegaan.

En leeft om hoog in 's Hemels tinnen,
Om eeuwiglyk zyn God te minnen,
Alwaar het Cherubynendom,
En duyzenden van Uytverkooren,
Het driemaal heilig laten hooren,
In 's Hemels hoogste Heyligdom.

Staak dan u klagt, o Godgezinden!
Wy zullen VONK wel weder vinden,
Zyt in Gods albestier geruft,
En denkt het is zyn albeschikking,
Dat hy door magt en wyse mikking,
Dees VONK zeer schielyk heeft gebluft.

Bedroefde Weduw staak uw klagten,
God zal, hoop ik uw leet versagten,
En u versellen met uw Krooft,
In Ziele smert en droeve daagen,
Wil u het eeuwig welbehaagen,
Versterken met zyn Ziele trooft.

OORDEELS.

DE Dag des Oordeels naakt, wiens Ziel
staat niet verftelt,
Endagvaard elk voor God den Rigter aller Vol-
ken,
Die zynen zetel heeft gevestigd op de Wolken,
Van groote Majesteid en heerlykheid verseld.

Val vry ô sterveling! eerbiedig voor Gods
Troon,
En wil u tot zyn komst al waakende bereiden,
Want die te komen staat, zal zeker niet verbei-
den;
Draag zorg indien gy wagt de Zaligheid tot
loon.

Vrees Zondaar voor zyn stem en hoog gedugte
magt,
Eer u de helfe pyn te vinnig zal vernielen,
Alwaar het al van vuur en swaavel komt te krie-
len,
Dat onophoudelyk duurd en nimmer word ver-
sagt.

Den ryken Vrek kan ons hier in tot voorbeeld
zyn,
Die altoos even zat en overdadig leefde,
En God geduurig en zyn Wetten wederstreefde,
Vast voelende de straf en allergrooſte pyn.

Dan

MENGELDIGTEN. 93

Dan zal de Koning van zyn Diamante Troon,
In heerlykheid met al zyn Engelen verschynen,
De tintelligengantsch in rook en bloed verdwynen,
Gelyk de Bybel ons zoo duidelyk steld tentoon.

Dan zal de Christus vol van Majesteid en kragt
Aan al zyn Heyligen zyn heerlykheid betoonen,
En hun voor eeuwig met zyn gunst en liefde
kroonen,
Veel meerder dan zy ooit op aarde had verwacht.

Terwyl hy als de God en Rigter van 't heel al,
Zyn Wraakswaard spand om al de boose te ver-
sinden,
Die nimmermeer zyn woord nog Ziele raad be-
minde;
Beef Zondaar eer u treft een droevig ongeval.

En denk dat God gewis ten Oordeel zal ver-
schynen,
Alwaar een ieder loon na werken zal ontfaan,
De Vroome zullen dan van hem geweefen gaan,
In d'eeuwige vreugde by de Heylige Zeraphy-
nen.

Dit 's gantsch ontwyffelbaar en ook by God
bepaald,
Dat eens die groote dag des Oordeels staat te koo-
men,
Daar zal den Heiland staan gereet, om al de
Vroomen
Te brengen, daar de vreugd en blydschap Zege-
praald.

Wie

94 MENGELDIGTEN.

Wie van de Leerstuk wil ten vollen zyn bewust,
Die lees eenvoudig Gods beschreeven Bybel blaaren,
Alwaar de Zoone zal zyn Vonnis openbaaren,
De kwaaden tot een schrik, de Vroomen tot een lust.

Den Rigter zal als dan den Spotter doen betalen,
Zyn lang getergde Wraak en felle euvel moed,
Hy, die wel eer om laag vertrapte Christus bloed.
Zal diep beneden in den afgrond moeten daalen,

En hooren tot een straf, dat hard verbreekend
Woord,
Ga weg Vervloekte! ga vervremde van Gods weegen!
'k Ben tot uw ondergang, en Zielsverderf geneegen,
Die voorheen in uw sond zoo byster lag ver-
smoord.

Afgryfselyk gezeg, wie moet 'er niet voor be-
ven,
Als dus de Toorne gloed des Hemels vinnig
brand,
Die dan gezwind vervolgt het driestend onver-
stand,
Dat nog na woorden, nog na dreigen quam te
geeven.

Verstokte Zondaar, die geruſt zyt met uw ſtaat,
En eet en drinkt en voelt geen druk of droeve py-
nen,

Denk

MENGELDIGTEN. 95

Denk dat de Koning eens ten Oordeel zal ver-
fchynen,
Die al uw daaden én gedagten gaade staat.

En wil uw ernstig van uw boos bedryf beke-
ren,
Eer dat u onverhoed die groote dag genaakt,
Alwaar de Rigter, die van heete Gramfchap
blaakt,
Eens al de boose als een ftoppel zal verteeren.

Maak my ô Heere tot uw komfte regt bereid,
Leer my demoedig uw gespannen Vierschaar
vreefen;
Wil my ô Jesus door uw gunft genaadig weefen,
En voer my tot uw Throon, om hoog in Zalig-
heid.

SAMENSPRAAK

Tuffen

GEEST EN VLEESCH.

GEEST.

Hoekunt gy zondig Vleefch my zoogeflaag
ontruiten,
En met uw togten my gantsch vinnig wederftaan
Ik haat uw loos bedryf, en ook uw vuyle lufften,
En zoek my vlytig van uw boos geweld te ont-
ftaan.

Al

96 MENGELDIGTEN.

Al hebt gy my zoo fel een droeve dood gefwooren,
ren,

'k Lag met uw dreigen en uw Goddeloosgeitier,
Uw fchyn vermaak kan my voor eeuwig niet be-
kooren,

Ik ben gemoedigt door het Godd'lyk liefdevier.

Om u die my vervolgt, een priem door 't lyf
te booren,

Dan raakt gy met uw doen wel haastelyk van
kant;

Vertrek en wil niet meer myn zoete rust verftoor-
ren;

Vertrek nogmaals, vertrek Vervloekte Dwin-
geland.

En houw vry op van my geduurig te verraa den
Zooniet, zoo zult gy straks uw misdryf zien be-
taald,

En gy vervald voor vast in haat en ongenaade,
Waar door dat al uw roem, en trotsheid neder-
daald.

VLEESCH.

Hoe! zyt gy Vyandin op my zoo fel gebeeten?
Of zyt gy tot myn val en ondergang gefind,
Die zeer gemeenfzaam zoo veel Jaaren heb verfle-
ten,

En met u leefde als myn beste Boefemvrind.

Waarom tot my als tot myn toestand ongenee-
gen,

Daar ik zoo dikmaal op uw wenken was gereed,
Gy waard nooit om myn kragt en trouwe hulp
verleegen,

Of ik heb die geheel tot uwen dienst besteed.

VLEESCH.

MENGELDIGTEN. 97

GEEST.

Weg ziel verduer, gy zult my niet meer be-
haagen,
Ik ken nu boosheid en verraaderlyk ge-
lyk,
Gy zult my nu niet meer gelyk een buyt wegdraa-
gen,
Bekend door zoo veel quaad en ziele Moorderry.

Uw boeve stukken staan te klaarlyk voor myn
oogen,
Dan weer te hellen tot uw haatend misverftand,
Gy hebt my al te veel door uw verraad bedroo-
gen,
Hierom zoo zult gy om uw snood bedryf van
kant.

Ik zal u overal benyden en vervolgen,
En booren regel regt het Wraak fwaard door uw
keel;
Ja altoos op uw stout en vinnig zyn verbolgen,
Die Godt verfaakt en kieft de Wereld tot uw
deel.

Door u Helaas! waar ik in dit verdriet gekoo-
men,
Van Godt te haaten, en den breeden weg te gaan,
En sonder oit zyn Wraak en toorne gloet te
fchroomen,
Was ik het quaaide ftraag vol yvrig toegedaan.

Maar door Gods goedigheid, wiens gunft en
grootte werken,
De heele wereld door geroemd zyn en bekend,
Heb ik uw stout bedryf en ftrecken konnen mer-
ken,

G

En

98 MENGELDIGTEN.

En straks myn oogen na myn opper Heer gewend.

Doch niet na ondeugd, als uw loosheid quam te leeren,
Foei, ik beklaag my noch van dat ik na uw raad,
Geluyfster heb, en na uw wil my quam te keeren,
Verblind door zelfs bedrog en ook door overdaad.

Wie op zyn heil staat denkt, die moet uw billyk myden,
En treden uw bedryf Stouthertig met de voet,
Vertrek dan sondig Vleesch, gy meugt my vry benyden,
Doch ik behouw in Godt een welgerust gemoed.

VLEESCH.

Zoo zyt gy dan geheel van andere gedagten
Geworden?

GEEST.

Zeeker, Godt heeft myn verstand verlicht,
En leert my dat ik kan zyn wil en wet betrachten,
Ja altoos blyven op uw boosheid afgericht,
Hier door ben ik gehard trots stormen en gevaeren.
De Zatan, Wereld, en u ook te keer te gaan;
Daar 's niemand die myn ziel getrouwer, kan bewaeren
Dan Jesus, door wiens magt dat alles moet bestaan.

VLEESCH.

MENGELDIGTEN. 99

VLEESCH.

Zoo gaat gy dan van my u op de reis begeeven,
Verlaat uw huys en hof, en allernaaste Vrind,
En staat gantsch greetig naar myn stant, Persoon
en Leeven,
Vertoeff een weinig, eer dat gy te hart begint.

GEEST.

Neen Moorder, neen! gy zukt de Geest nog
meer misleiden,
En brengen van het pad, dat naden hemel gaat,
Gy meugt vry koomen, 'k zal uw komste niet
verbeiden,
Want wee dien Mensch die tot uw vleien over-
staat,

Uw doodelyk vergift, en onbesonnen strec-
ken,
Die blyven by me, nu on eeuwiglyk gehaat,
Ik soek my nimmer in uw ziel verderf te steeken,
Waar door de Geest geheel en al verlooren gaat.

Ik soek myn Jezus zyn beveelen na te koomen,
Van binnen door zyn Geest in myn gemoed ge-
prent;

'k Houw nu veel liever van het waare ryk der
vroomen,
Dan sonden dienst, die Godt en zyn gemeen-
schap scheid.

Gods gunst en heil verbond, in Christus vast ge-
sloten,
Dat is het beste deel waar in myn ziel berust,
Ik zoek niet anders, als met Godes bondgenoo-
ten,
Het Vleesch te dooden, en ook zyn vervloekte
lust.

100 MENGELDIGTEN.

Te Fnuyken ; gy meugt vry op midd'len practifeeren,
Door Godt ben ik gesterkt uw boosheid af te keeren.

Op de

T A G T I G S T E
V E R J A A R D A G ,

Van den Hooggeleerden Heer

HERO SIBERSMA,

*Bedienaar van 't Evangelie te
Amsterdam.*

MYn zangeres ontspant haar snaaren,
En wil Heer *Sibersma* Verjaaren,
Beroemd Godvrugtig Predikant,
Die door zyn goet als wys Exempel,
Als ook in 't bouwen aan Gods Tempel,
Betoond zyn Godgeleerd verstand.

Die byna tweemaal twintig Jaaren,
Het pit van Gods beschreeven blaaren,
Door woord en schrift heeft afgemaalt
Aan ons, tot Amsteldam woonagtig,
Dat rondom even schoon en pragtig,
Op veel trotse geevels praald.

Kom

Kom vier met my, Apollos soonen
 En wil dien ouden Vader kroonen,
 Bekend door 't gantsche Nederland,
 Als ook by Jood en Arabieren,
 De willig mee zyn Jaardag vieren,
 En roemen op zyn groot verstand.

Die door zyn Evangelie Leere,
 Veel Menschen doet tot Christus keeren,
 Hy schonk ons onlangs van zyn hand
 Veel nutte en Geleerde Boeken,
 Die waardig zyn om na te soeken
 En Troostryk voor een vroom verstand.

In al die nutte Bybelschriften,
 Die schyndienst van de Waarheid schiften,
 Bespeurd men Christus als het pit
 En merg der Evangelie blaaden,
 Bequaain om Zielen te verzaaden,
 Die blaaken na een zuiver wit.

Die door zyn ongemeene gaaven
 De Zielen doet ten Hemel draaven,
 Zelf in zyn gryzen Ouderdom,
 Komt hy van Vorst Messias Leeren, *
 Die door zyn Lyden en verneeren,
 Ter Rykstroon van zyn Vader klom,

Die noch als wagter op de muren,
 De zuyv're waarheid doet verduuren,
 Wel eer bevestigt door het bloed
 Van Heiligen, en Martelaaren,
 Die midden in de Doods gevaaren,
 Behielden gantsch een rein gemoed.

* *Het laatste Boekje, van zyn E. gemaakt, genaamd de Graveersels of Merksteekens van de Messias.*

202 MENGELDIGTEN.

Wie wil danniet met my verklaaren,
Dees dag van tweemaal veertig Jaaren,
Die Vader *Siberfma* beleeft,
Die gantich ontdaan van boofe Schennis,
Nog wel doorwrochte Bybel kennis,
En blyken van geleerdheid geeft.

God Kroon nog lang zyn vluftig leeven,
Om ons al meerder raad te geeven,
Waarby de ziele kan beftaan,
En toeneemt in Gods wetenfchappen,
Om langs gewyde Glorie trappen,
Ten hoogen Hemel in te gaan.

God wil hem noch een reeks van Jaaren,
By zyne kruis gemeente spaaren,
Die elk met leer en leeven ftigt,
En in zyn oude en gryze daagen,
Noch leert Gods wil en welbehaagen,
Ja yder noodigt tot zyn pligt.

Die groote God en opper Herder,
Die zyne fchaapen langs hoe verder,
In Klaverryke beemden weid,
Die wil Heer *Hero* hier bewaaren,
En door de Dood doen opwaarts vaaren,
Om hoog, by God in Heerlykheid.

Op het

BEROEPEN,

Van den Eerwaarden, Geleerden Heer

DANIEL SIMON SIBERSMA.

*Tot Leeraar der Kerke Gods te
Koudum.*

DE Godheid, die zyn troop ten Hemel,
Geveft heeft, boven al 't gewemel,
Zend noch zyn heil gezanten uyt,
Om 't ryk van Jesus te onderschraagen,
En met elkaar te helpen draagen,
Den last van Gods verkoore Bryd.

Zoo weet het Godd'lyk albeschikken,
De zaaken op zyn tyt te mikken,
Wanneer hy Leeraars op haar beurt,
In zynen Wyngaard wil gebruyken,
Om Satans list en magt te fuuyken,
Door Gods bestier voor god gekeurd.

Dit lot is *Simon*, u beschooren,
Dat gy van God zyt uytverkooren,
Om als een held're lamp en licht,
De Gods gemeente voor te lichten,
En elk met raad en daad te stichten,
Door 's Vaders lessen onderricht.

O *Daniel!* ik moet uw looven,
 Gy streeft met uw verstand te boven
 Veel Jongelingen van uw tyd;
 Ik kan myn penne nauw beffieren,
 Zy moet uw daden zegen vieren,
 In 't aansien van de bitse nyd.

Gy hebt uyt Gods beschreeven blaaren,
 Een ryke voorraad willen gaaren,
 Om die ten dienste van 't gemeen,
 En oude en Jonge aan te kweeken,
 'k Wil aan uw leer myn zegel steeken,
 Al om bekend door schranderheen.

Wie moet u niet verwellekoomen,
 Aan *Koudums* groene en zilv're stroomen?
 My dunkt, het schaatert al van vreugd,
 Als het de snelle Faam doet hooren,
 Dat *Siberfma* is uytverkooren
 Tot zynen Leeraar, vol van deugd.

Het dankt vol vreugt Gods wyse schikking,
 Tot zyn vernoeging en verkwikking,
 Dat het dit lot is toegedeelt,
 Wyl 't volk met blyde ziels gedachten,
 U als dien Leeraar Gods verwachten,
 In wien de Geest des Vaders speelt.

O *Daniel Simon!* gefonden
 Om 't woord des levens te verkonden,
 Betoon u als een wakker held,
 Die nevens Iesus Ryksgezanten,
 De vrede Standaard tragt te planten
 Langs 't zalig Evangelie veld.

Door

MENGELDIGTEN. 105

Doorploeg gestaağ Gods bybel blaaden,
Dit kan uw Geest en lust verzaaden,
En laat het heilwoord van uw God,
Gesproken in het Hof van Eden,
Het doelwit zyn van al uw reden;
Tot fondaars vreugt en heil genot.

Leer volgens de oude en vaste gronden,
De God geheimen en verbonden;
Wil Vorst Messias, in zyn kracht,
Aan uw gemeente klaar ontleeden,
Die ons door zyn gerechtigheeden,
Het eeuwig heil heeft aangebragt.

Wil uwe gaaven Trouw besteeden,
Aan Jesus diergekoge leeden;
Vermaan bestraf; Ach! mogt de kracht
Van uw geleerd en bondig Preeken,
Het steene hart des Sondaars breeken,
Die noch te stout Gods Woord veracht.

De Hemel wil u onderschraagen,
En als op ceuw'ge armen draagen;
Zyn kracht beschut uw gantsch en al,
Hy doe uw ziel in wysheid groejen,
En uw gemeente wellig bloejen,
Aan *Koudums* groenen Waterval.

Hy doe zyn ryke Zonne stralen
Op uwe ziele nederdaalen;
Hy geeve u in en door zyn geest,
Ontdaan van vadse sorg en schennis,
Een welgegronde Bybel kennis,
Geschoeid op 's Vaders trant en leest.

Zyn Rechterhand wil u geleiden
 Langs *Koudums* friffche klaverweiden;
 Hy slaâ u door zyn zyn almacht gaâ;
 Hy doe u in zyn vreefe leeven,
 En haast in grooter stand plaats geven,
 Tot vreugd van Vader *Siberfma*.

Op het Aftervan van den Hooggeleerden
 en Godvrugtigen Heer,

JOHANNES van STAVAREN,

Bedienaars des Goddelyken Woords.

Overleeden Den 6 November 1724.

Moet dan myn zangfier, thans verflaagen,
 Al weer van rouw en droefheid klaagen,
 Om *Vreedemond* zyn droeve Dood?
 Die nevens Amstels Afgezanten,
 De Vreede Palmboom quam te Planten;
 Zoo heilsaam voor Gods bondgenoot.

Die altoos even fier en wakker,
 Bploegde de onbebouwde akker;
 Door waan van stoppels gantsch verblint,
 En door zyn Evangelie klanken;
 Het fchepfel leerde Godt bedanken;
 Tot yders welstand zoo gezint.

Die ons in Gods gewyde Chooren
 Deê zuyv're Hemel leffen hooren,
 En ons met *Manna* quam verfaan;

Die

Die door geleerd en ernstig Preeken,
 Veel stoute herten zocht te breeken,
 Die Godt en waarheid tegen staan.

Die by dees Amstelse gemeente,
 Uit blonk gelyk een eel gesteechte;
 Die leid, Helaas! ter neergevelt,
 En door de dood uyt onse oogen,
 Gelyk een schaduw heen gevloogen.
 Wie staat niet om dit Lyk versteld?

Van *Stoveren*, die door zyn gaaven
 Gods keurelingen deede draaven
 Naar Jesus, als hun anker grond;
 Die ons in nood en droeve pynen,
 Wil met zyn Glorie son beschynen,
 En maaken vast het Vree verbond.

Wat waar hy niet geduurig vaardig,
 Om ons, Gods heil en gunst onwaardig,
 Te nooden tot een beter goet,
 Dat onbesmet en ongeschonden,
 Op Christus, als op vaste gronden,
 Gebouwd is voor het vroom gemoed.

Die al de schatten mededeelde,
 Waar in de Geest van Jesus speelde;
 Gods onveranderlyke raad,
 Zoo trouw tot sondaars heil gebleeken,
 Was al het doelwit van zyn spreken,
 Waar op de Ziel standvastig staat.

Het heugt me, hoe by menig werven,
 De Sondaars hoede voor 't verderven,
 En yder spoorde tot zyn plicht,

Om

108 MENGELDIGTEN.

Om op Gods reine bybel wetten,
En Ziel en sinnen vast te setten,
Als 't allernodigst onderricht.

Jobannes zal nu niet meer leeren
Het Eeuwig duurend Woord des Heeren,
Dat onveranderlyk beklyft;
Zyn gulde mond, wel eer ontslooten,
Tot vreugt van Godes bondgenooten,
Voor eeuwig toegeslooten blyft.

Wie wil dan niet met bitter schrejen,
Het Doode Lyk ten graave leien,
En deerlyk zugten, om de slag,
Die Amstels vrede Kerk komt treffen?
Wie kan te regt het leet beseffen,
Dat haar gebeurd op desen dag?

Van *Staveren*, die door zyn gaaven
Gods Bruyd Kerk deē ten Hemel draaven,
In *Nooddorp*, *Alkmaar*, *Amsterdam*,
Die is ons door de Dood ontvaaren,
Die altoos Gods verkoore schaaren,
Aan wees het Heilig offer Lam.

Zyn Lichaam leid geheel verflonden,
Terwyl de Ziel gantsch ongeschonden,
By Godt, om hoog, ten Hemel praalt;
Alwaar getrouw Gods Feestelingen
Het driemaal Heilig, Heilig, zingen,
Dat eeuwig duurd, en nimmer daald.

Dat Flonkerligt heeft uytgescheenen,
Die zuyl der Waarheid is verdweenen,
Die door zyn weldoorwrochte taal,

En

En God gewyde wetenschappen,
Elk leerde langs Gods glorie trappen,
Te klimmen tot zyn Hemel zaal.

Al is uw hert hierom met Jammer,
Thans opgepropt, ô Amsterdammer!
En dat uw Ziele bitter schreid,
Denk 't was Gods wil en welbehaagen,
Dat uw dien Leeraar wierd ontdraagen,
Wiens doen alleen is Majesteit.

Hy zal, hoop ik, de smert versagten,
En door zyn groote Opper-krachten,
Vervullen 't geen nu open staat,
Kom onderwerp u aan zyn wille,
En zyt in zyn bestiering stille:
Die alles uytwerkt na zyn raad.

GRAF-SCHRIFT.

*Hier Rust van STAV'RENS overschot,
Zyn Ziel die leeft om hoog by God,
En blaakt al vast in 's Hemels saalen,
Om Eeuwig daar te Zeegenpraalen.
Wil imand noch dien Leeraar soeken,
Hy lees zyn naar gelaaten Boeken.*

Op het Aflterven van den Hooggeleerden
en Godvrugtigen Heer,

JOHANNES D'OUTREIN,

Bedienaar des Heiligen Evangeliums te Amsterdam

Overleden den 24. en Begraven den 28 February 1722.

Wie helptme nu de Dood des grooten mans
beschrejen?

Wie witzyn Lykbus niet ter grave waardt gelei-
eu?

Wie is niet deereelyk bewoogen met dien slag,
't Geen Amstels vrede Kerk gebeurde op dezen
dag?

Moest gy dan wreede Dood, dien trouwen Lee-
raar treffen?

Ach! Ach! ik schrik, wie kan het harteleed
beseffen!

D'OUTREIN geveld, dien man, wiens hoog
begaafde naam;

Al om, en eeuwig leeft op wicken van de faam,
En gantsch de Wereld door by Vroome blyft in
't leven,

D'OUTREIN verscheijen, heeft hy dan zyn
Geest gegeven?

En is hy van dees aard, ten Hemel ingedaagd?
Treur vry dan Jesus Kerk, Treur vry, ô Reine
Maagd!

Terwyl het diep verlies uw hert heeft ingenom-
men.

Het

MENGELDIGTEN. 111

Het heugt uw nogh, hoe dat hy's Hemels milde
stromen,

En waat'ren van gemaã, aan Sondaars heeft ont-
dekt,

Ja, hoe gy door zyn mond, en door zyn pen
verwekt,

Den Koning Jesus in zyn gangen kost beschou-
wen.

Wat heeft hy dik wils niet aan u, dien al getrou-
wen

En zaal'gen God, voorspeld? zyn gantsche leef-
tyd door,

Is anders niet geweest, als om de zielen voor
Den Koning Jesus, aan zyn voorsorg op te dra-
gen.

Zoo draã het Hemels ligt begon in hem te dagen,
Verfpeiden het zyn geur, wat heeft hy tot *Oost-
zaan*

Al Heerelyke dienst aan Godes Kerk gedaan,
Wat heeft hy zich al vroom tot *Franiker* gekwee-
ten;

En *Aarnhem* zal zyn Lof en eernaam noit ver-
geten,

Terwyl de aloude Stad van *Dordt*, noch om
hem zugt.

Wie weet hoe't Jonglingschap met hun gekerm
de lugt

Vervuld, als deze maar komt in haar stad ge-
vlogen.

Wie van zyn innig leed, met nadruk is bewogen,
Die zal met deerenis beklagen's mans gebeent.

Gy dan, ô *Amstelse!* en dieb're kruys gemeent
Van Jesus, ey verhef, en laat uw klagten hoo-
ren,

Om dat den Hemel heeft dit ongeval beschoren.

Gy

112 MENGELDIGTEN.

Gy klaagt nu niet vergeeffch, wien gy nu mist de
 fon,

D'OUTREIN, die door zyn Woord, het hert
 verrukken kon,

En zielen aan zyn taal voor eeuwig kost verbin-
 den.

Wat gaf hy niet al raad aan doove, doode, blinden,
 En onbekommerden, die noit hun zielen fchaaf
 Ter herten namen, noch om Godt, of om ge-
 naaf

Verleegen waren, wift hy door zyn reên te
 vangen,

Om, kon het wezen, in den Heiland aan te han-
 gen,

Het wel geftaafd Verbond; Wiens ziel stond
 niet verbaaft,

Als hy geveinsden in hun doolweg zoo ver-
 dwaaft,

Hun pligt voorftelde, om hun dwaasheid te be-
 treuren.

Wat kragt gebruykte hy om 't menfchdom af te
 fcheuren

Van 't hert des Werelds, en hoe yvrig was zyn
 raad,

Om ziels bekommerden, verleegen met hun
 ftaat,

Tot Jesus, en zyn dienft, geduurig op te fpoor-
 ren.

Wat bragt hy aan Gods Volk al Hemelfpys te
 voren?

't Zy dar hy zyn gebed met haar ten Hemel fonde,
 Of als hy het geheim van Gods genaaf verbond,
 In al zyn dierbaarheid zoo kragtig wift te ontle-
 den.

Is dan myn Treur gezang in dezen buyten reden?
 O Neen!

MENGELDIGTEN. 113

8 Neen! 'k moet spreken, en wie wederhoud
myn klagt?

Getrouwe Boetgezand by, ons zo hoog geagt,
Moet gy Messias Bruyd, dus onverwagt verlaten,

En henen vlieden! Ach! kon nu het wenschen
baten,

Wy wensten uw terstond by uw gemeente weer,
Maar wie kan tog de wil van Godt, den Opperheer,

Weerstreven, en de Dood zyn sterke magt beletten?

Gedraag u dan, Gods Volk, in desen aan zyn wetten,

Erkend in dit geval alleen zyn wyze hand,
Terwyl uw Herder reeds in 't eeuwig Vaderland,

By 't zalig Choor gezang, zyn rust plaats heeft bekoomen,

Alwaar zyn ziel gedrenkt uyt 's Hemels water stromen,

Vol op de vrugt van zyn getrouwe dienst geniet.
Staak dan Godvrugtigen, staak dan uw ziels verdriet,

En laat zyn wandel op uw herten zyn gebonden;
Herdenk dikwils aan 't geen zyn mond u kwam verkonden.

Mist gy zyn lessen en zyn trouwe en wyze raad,
Doorlees zyn schriften, en die zullen vroegen laat,

Het voorwerp zyns geluks, u klaar voor oogen stellen.

Wie dan zyn ziels geloof, voor altoos wil verzellen,

114 MENGELDIGTEN.

Die zette (schoon de ryd en schamp'te ryd te-
sterk)

Dees goude Letteren voor eeuw'ig op zyn Zerk.

GRAFSCHRIFT.

*Hier rust het minste deel van 's Hemels asge-
zant,*

*D'OUTREIN, wiens gaaven, en wiens
door geleert verstant,*

*Het waare goed van 't quaad zoo Hemels wijst
te Schiften.*

*Wil in adwoch zyn Geest, by leese in al zyn
Schriften.*

Voorbereiding der Zielen, tot het heilig Avondmaal des Heeren.

Ik kom diemaal tot u, O groote Godt! ge-
naken,

En soek vergeeving in het Bloed van ~~u~~wen Soon,
Dot my de Vrengen van zyn heilig lyden smaa-
ken,

Vereer my gunstelyk met uw genade Kroon,
Wel oer verworven door des Heylands bitter
sterven,

Verhoor my Heere, in myn bitterlyk verdriet,
En loet ik diemaal by uw troon gemaet verwer-
ven,

Voorheen van Moorden op 't Moordshavet
geschied.

Ik vlei my met uw gunst en Hemelryke zeegen,
Om

MENGELDIGTEN. 115

Om dat den Heiland reeds de schuld heeft opgebragt,

Gy laet, ik weet het Heer, geen Sondaar oit verleen,

Die zyn verhooring, als herstelling van u wacht,
Ach! mocht uw Heelmeester in myne ziel herleen.

Kom, stort uw Balsom in het pynelyk gemoed;
Gy wilt alleen dit Volk genaade en eere geeven,
Dat zyn gebrek by u, door ware tranen boet.
Hoord my ditmaal, ó Heer! een Kommerloose
kennet;

Ik klop Stoutmoedig, laet my arme Sondaar, in;
Help Abrams krooft, weest my een trouwe
Zielsbeschermet,

En doet my Loeven door uw Gadeloosemin,
Ik soek my aan uw Woord, en wotten te gedraagen,

Maak my, ó Koning! tot uw vriend en onderdaan,

En geef my daag'lykt uw genadig welbeschaagen,
In al zyn dierbaarheid, en meening te verstaan,
Doet met my, Jefus, naar uw wil en welgevallen,

Ik geef my over aan de wyse van uw raad;
Gy kunt my groote Vost, en Opperhoer van allen,

Wel helpen, die bedrukt en gantsch verleege staat.

Ach! mocht ik Laurents uyt uwe volheid haalen,

En my verkwikken uyt uw Goddelyke Bron.
Kom Koning, wil tot my in gulle nederdaalen,
Wien's Kruys-dood Wereld, Vleesch, en Zatan overwon.

116 MENGELDIGTEN.

Of zult gy dan myn ziel noch langer laten dwaalen,
 len,

En doen verftikken op het duyfter fonden fpoor?
 Kom Vorft Meffias, daal uyt uw gewyde zaalen,
 len,

Leen tot myn fmeeken eens een goet en gunftig
 oor,

'k Zal Morgen tot uw Huis, en reine Maaltyd
 treden,

En eten van uw Vleefch, en drinken van
 uw bloedt,

Outmoet myn arme ziel met uwe goedigheeden,
 En maak myn droevig hert en-ziele wel, te moed.
 Ik foek myn fchulden in uw zuyper bloed te waf-
 fen,

Verftoot my dan niet van uw Heilig aangesicht,
 Geneeft myn fonden, ftelpt de droeve tranen
 plaffen,

En fend beneeden in myn ziel uw Godd'lyk
 licht,

Dan kan ik my te regt, gelyk een Bruyd, be-
 kleeden.

Met Priesterlyk Sieraat, tot uwen Tempel gaan;
 Alwaargy, Heiland, itort het Wierook der ge-
 beeden,

En my en al uw Volk met Manna wilt verfaan;
 Aldaar zal ik uw gunft, en goedheid ondervin-
 den,

En my verfterken door het God geheiligt bloedt,
 Altoos ten beste van uw uytverkoore vrienden,
 Gefchonken, uyt uw gunft en enk'le Liefde
 gloed,

Ziel helper Jesus, zoo beminlyk in uw weegen,
 Kom Kus my met een Kus van Liefde, voor
 de mond,

Om

MENGELDIGTEN. 117

Om niemand is myn heil begeerig hert verleegeu,
Dan u, de staaver van het eeuw'g trouw ver-
bond.

Gy kunt de Dooden door uw werking Leevend
maaken,

En zuyv'ren, die Melaatsch van hert en handen
zyn.

Wie souw dan niet tot uw genaade willen naa-
ken,

Daar dit de ziel verstrekt tot heeling van haar
pyn?

Hierom zoo zal ik dan gemoedigt binnen tree-
den,

En gaan genoodigt tot uw Godd'lyk vreugde
feelt.

Kom soete Jesus, wil my met uw heyl beklee-
den,

Schenk my de Vonken van uw dier verworven
Geest.

Verberg uw Euvelmoed en Goddelyke tooren,
En ruk den sonden Boom met al zyn wortels
uyt.

Kom Hemel Koning my met goedigheid te vo-
ren,

Dan word de sonden loop het alderbest gestuyt;

En als ik met uw Volk ter Tafel ben geleeten,

Druk dan uw Zegel op myn Levenloos gemoed,

En doet my door uw Geest en gunstige Inspraak
weeten,

Dat gy voor myne schuld, Messias, hebt geboet.

Mocht dit myn arme ziel, geloovig van u wach-
ten.

Verhoor, ô Heer! verhoor, hier in myn ziels ge-
bed;

Bestier vervolgens al myn sinnen en gedachten,

En levenswyze naar u Koninklyke wet.

*Dankzegginge , na het
heilig Avondmaal
des Heeren.*

Waar mede zal myn Ziel, u Heere, tegen
koomen,
En tot uw Bede Huis en reine Tempel gaan,
Waar mede zal ik tot u, ó Borg! van waare vroomen!
Verschynen, die myn hert en ziel hebt wel gedaan?

Ik heb de volheid van uw groote gunst genooten,
Verzaadigt door het heil van uw genaade gloed,
Gy hebt als Priester, my met oly overgrootten,
En reingewassen in uw heilig dierbaar bloed.

Al was myn ziel vervuld met honderd dryzending tongen,
Nog was ik niet bequaam, te melden uwen Lof,
Die van de Zerafims, geduurig word gezongen
In 't onvergankelyk en opper weelde Hof.

Benevens al uw Volk, en uytverkooren leeden,
Ben ik ter Maaktyt van myn Jesus self geweest,
Daar, daar, genoodt myn ziel de waare rust en Vreede,
Verworven voor dat Volk, dat Godt geduurig vreeft.

Hier

Hier drink ik Nieuwe Wyn, uyt God gewy-
de fchaalen,
En smaakte heylig Brood, dat uyt den Hemel
daald,
Wie kan de grootheid van Gods Hemel Liefde
maalen,
Waar op dat hy zyn gunst en Boeteling onthaalt?

Wel zalig dan dat Volk, dat tot u mag genaaken,
En eten van uw Vleesch, en drinken van uw
bloed,
Die uyt genaade, uw gemeenschap mogen smaa-
ken: 6
Zoo dierbaar voor de ziel als nuttig voor 'tge-
moed.

Sterkt my vervolgens, Heer, in 't rein en
waar geloove,
En laat ik nauwer met uw Soon vereenigt zyn;
Vervult my met uw Geest en Hemel gloed van
boven;
Verhef, Heer, over my uw vriendelyk aan-
schyn.

Dan zal myn blyde ziel tot uwer eere leven,
En blyven eeuwig aan uw goedigheid verpligt;
Doe my gemoedigt, door dit Kruijs-Dal heenen
ltreeven,
Tot u, die eeuwig blaakt in 't alderschoonste
ligt.

Als gy my door uw Geest inwendig zult ver-
ligten,
En vorders sterken door dat zalig onderpand,
Dan

H 4

Pf. 65: 5. 6 Pf. 73: 28.

120 MENGELDIGTEN.

Dan zal myn ziel alhier uw naam een Tempel
stigten,
Die vol van Liefde tot uw heil en glorie brand.

Verwaardig my al meer de Voorsnaak te be-
vinden,
Van dat Volzaligen Volheerlyk Avondmaal. c
Kom Koning, voer my met uw uytverkoren
vrinden,
Tot boven in uw God gewyde Hemel Zaal.

Op de twintigste

VERJAARDAG

Van myn Vriend

JAN VAN DER BYL,

Gevierd in November 1724.

Roemwaarde Jongeling, die door Gods goe-
digheid,
Op dezen dag beleeft de tyd van Twintig Jaaren,
Die uyt onse oogen zyn als damp en rook ver-
vaaren,
Of als een schaduw, als de Geest door David
feit.

Zy zyn voorzigtig, die al vroeg hun Jonge
daagen,
Besteeden tot het onderzoeken van Gods woord,
En

c. Openb. 19: 9.

MENGELDIGTEN. 121

En uyt zyn hert brengt Oude en Nieuwe dingen
voort;

Ja vlytig passen op zyn Godd'lyk welbehaagen.

Die Waereld, die geheel en al bedorven leyd,
En menig in de bloey des levens doet versinoo-
ren;

Die kan u met haar toy, en hulsel niet bekooren,
Al schoonse listig met haar wangedrogten vleyd.

Gy slaat, door God gesterkt, den weg des le-
vens in,

En geeft u over aan het Heylige geleyde,
Des Oppersten, wiens gunst de Zielen doet be-
reyden

Een eeuwig leeven, in zyn gadeloose min.

Is dit niet uw Gebed, om Gode te behaagen,
En wilt gy niet uw Vleesch kloekmoedig weder-
staan,

Zyt gy niet dagelyks met yver aangedaan,
Om al het boose uyt uw binnenst te verjaagen?

En zoekt gy niet uw God en Schepper te be-
minnen,

Wiens doen alleen bestaat in kracht en Maje-
steit,

Die onse Ziel vervuld met waare heyligheyd?
En eeuwigduerend leeft, om hoog in 's Hemels
tinnen?

Hier in tragt gy getrouw geduurig voort te
gaan,

En zet uw voeten vast op Gods gewyde paaden,
Gy zoekt geen ander deel, als waar van Gods ge-
naade,

122 MENGELDIGTEN.

Ous in zyn Heyl-blad geeft de meening te ver-
staan.

Och ! of den Hemel door zyn onbepaalde
magt,
De gaven van zyn Geest in uwe Ziel vermeerde,
En u al meerder met zyn Zalig goed vereerde,
Door Christus Lyden, en zyn Kruysdood aange-
bragt,

'k Wensch dat het Bybelwoord, ons tot een
lamp en ligt,
U vorders leere van het eeuwig Heyl des Heeren,
Op dat gy uyt dat woord, en door Gods raad
meugt leeren,
Hoe dat gy best uw zelf, als ook uw naasten stigt.

Leer Vrind, dit is myn wensch, uw levens-
dagen tellen,
Vergaar u hier op aard een onverganklyk goed,
En prent de vrede Gods gestaag in uw gemoed,
Al zou de Nyd hierom van voyle laster swel-
len.

En onderwerp u aan Gods wil en welbehaa-
gen,
Die uw getrouw bystond, zelf na uw Moeders
dood,
En noch verbind om uw in ongeval en nood,
Een toegencegen hert, en wille toe te dragen.

De Godheyd daale van zyn Opperthroon van
boven,
Op uw gemoed, als op u Ziel en Lichaam neer,
Hy doe uw zyn om laag tot melding van zyn eer,
En roer u nimmer tot zyn God gewyde houwen.

Op

MENGELDIGTEN. 123

Op de Drie-en-twintigste

GEBOORTEDAG,

van

PIETER VAN ES.

Den 2 November 1724.

Gemaakt voor zyn Broeder

JAN VAN ES.

GY vierd dan Broër de tyd van Drie-en-twintig Jaaren,

Door 's Hemels Oppermacht, en 't Godd'lyk Albewind.

Waar is die schoone tyd, waar is ze heen gevaaren,

De tyd, die alles door haar snelle loop verflint?

Die doet myn Zangster thans van vreugd en blydschap zingen,

En noopt myn swakke geest tot nieuwe lusten aan.

Het Opperwezen, als den Oorspronk aller dingen,

Geeft ons volheuglyk uw geboorte te verstaan.

En wekt myn doffe Geest, in myn Broeder te Verjaaren,

Van my zoo teder in myn binnenste bemind:

Myn Zangster vlegt een Kroon van zilver om uw haaren,

Wy, die eenstemmig tot elkander zyn gefind:

En

124 MENGELDIGTEN.

En altoos even lief en wel te vreedē leefde,
 Bevryd van vuyle Nyd die Ziel en Lyf verteerd!
 't Gaat ons als *Jonathan* die vast aan *David*
 kleefde,

Of als den uytflag van de Tien Geboden leerd.
 'k Hoop dat de Broederlied voor eeuwig zal be-
 klyven,

En dat den Hemel die vólstandig doe bestaan,
 Gods Zegen wil op ons geheel en al verblyven,
 Waar wy oyt wonen, of ons zullen nederflaan.
 Laat al het Waereldē als onbestendig vaaren,
 En kies den Heyland, voor uw deel en hoogste
 goed,

Die kan uw Ziel alleen voor ongeval bewaaren,
 En geeven in de druk een reyn en blank gemoed!
 God wil 't begenne werk vervullen met zyn zee-
 gen,

En uwe liefde doen vermeerē Jaar op Jaar,
 Zyn Heylge wil die zy ten voetspoor van uw
 weegen,

De groote Schepper, die hervorm en wederbaar,
 U door zyn goede Geest; leef noch een reeks van
 daagen.

Bemind zyn woord, verbreyd zyn lof en eer al-
 om;

En als de dood u roept, dan voer zyn Zeegewaa-
 gen,

Uw Ziel om hoog by al het Cherubynendom.

MENGELDIGTEN. 123

Op de Een-en-twintigste

VERJAARDAG,

Van myn geagte Vriend

JAN VAN ES.

Den 3 November 1724.

Eerwaarde Vriend, die Een-en-twintig Jaar-
ren telt,
Eendeefe tyt zoo snel en schielyk zag verloopē,
Een deur van blydschap gaat met uw geboorte
open,
Daar nog tot u Gods gunst en milde goedheyd
helt.

't Waar nutteloos; indien myn Zangster thans
bestond,
Een loutre Gloriekrans van ydelheyd te vlegten,
Neen! zulks behaagt noch kan op myngemoed
niet hegten,
Daar onte hoop alleen op Christus staat gegrond.

Gods wil zy ons een Wet, in ongemak en
pyn,
Zyn Evangelie Leer, moet altoos by ons gelden,
Terwyl wy besig zyn; zyn eere te vermelden;
Die ons in Christus doet geheel bevreedigt zyn;

Wy

126 MENGELDIGTEN.

Wy zoeken staag elkaar te leeren Gods Ver-
bond,
En langst het spoor van deugd en Godvrugt voort
te treden;
Wy wenschen dat ons noyt geen goddeloofse ree-
den
Of zotternyen, mocht ontvallen uyt de mond.

Ach! waaren wy altoos met yver aangedaan,
Om Gods genade Leer volvlytig te beleeven,
Dan konde wy gerust door rampspoed heenen
streeven,
En hem, die vinnig loerd, geduurig wederstaan.

Dan sleeten wy met vreugd en blydschap onse
daagen,
En gy myn waarde Vriend, zaagt nimmer kom-
mernis,
Want waar welhoeven in de Ziel ghehuysvest is,
Daar blyft ze vaak bevryd van ongeval en plaag-
gen.

Bedenk VAN ES, met my, de brozheyd van
uw leeven,
Dat uyt ons oog, gelyk een damp en rook ver-
gaar;
Maak noyt, dat bid ik u, op 't vlygtig leven staat,
Gebrooken bakken konnen schielyk zig begoo-
ven.

Zoek altoos God, zoo lang gy zyt op aard be-
needen,
En laat dit van uw Ziel en Lichaam zyn volbragt;
Neemt Gods geboden, als uw enig doel in agt,
Behoud met God, als ook met alle menschen
vreedc.

Dit

MENGELDIGTEN. 127

Dit doende, hebt gy vast een zekke loon te
wagten,

Reets opgehangen als een onverwolkte prys
Voor hen, die streeven na Gods Zalig Paradys,
Daar God volzalig leeft met al zyn Heykragten.

De Godtheyd, die om hoog op diamante throo-
nen,

Zyn schitterende glans en roem gevestigt heeft,
En onverderfelyk, uyt, als van zich zelve leeft,
Wil u voor eeuwig met zyn ryke zegen kroonen.

CHRISTUS

Vriendelyke

NOODIGING.

Matth. 11. v. 28.

Op de Wyse: 10. Gebooden.

KOm tot my dwaasfe Waereldingen,
Indien uw angst en kommer oield,
Die noch op ondermaanse dingen
U Ziele hoop en steunfel field.

Kom hiër vervreemde van Gods weegen,
Verduysterd en geheel verblind;
Zyt gy bekommerd en verleegen,
Zoo ben ik tot uw hulp gefind.

Kom

128 MENGELDIGTEN.

Kom hier die daar gaat leggen bukken
Op uwen droeffem, al uw quaad
Zal uw voor eeuwig onderdrukken,
Zoo gy myn Nodiging verfinaad.

Kom ook gy Pharifeenfche fchaaren;
En Huychelaaren wie gy zyt,
Uw weg zoo doods en vol gevaaren;
Verlaat eer gy ter Helle glyt.

Kom, kom, tot my verlaat uw Goden;
Al lang gehuysvest in uw hert,
Kom als gevangene gevlooden,
Op dat gy vry gemaakten wert.

Kom, kom tot my en naar myn vlerken;
Zoo neemt zeer haaltiglyk de wyk,
Leeft niet meer als het domme verken,
Gewenteld in de wyyle flyk.

Kom tot my, maar verfoeyt de ellenden;
En uw hoog Hemel gaande fchult,
En wil na my uw anker wenden,
Gy dan behouden vaaren zult.

Kom tot my, maar wil eerst affweeren
Met Beelfebub, uw eed verbond;
Ik zal ik wil niet meer Hoereeren;
Beveftigt dat met hart en mond.

Kom tot my en verlaat uw wooning;
Uw Maagschap, erven en geflacht,
Zoo geef ik u een Heylverfchooning;
Dat alle leet en smart verfigt.

Kom tot my als een heil begeerder,
Naar 's levens bron en water put,
Zoo krygt van uw ziels formeerder
Een ding, dat nodig is, en nut.

Kom, kom dan, alle die belaauden,
Belaften, en vermoelden zyt,
Let op myn heilstem, laat uw raaden,
Die u noch nood te dezer tyd.

Kom tot my, wiltgeruste vinden,
Voor uwe afgesloofde Ziel,
Dan zal myn kragt den Satan binden,
Die in zyn boejens u vast hiel.

Kom tot my, leert dat ik zagmoedig,
En nederig van herten ben,
Myn jok zoo zagt; ey neemt dit spoedig,
Op uwe Schouders, ik beken.

Als gy zoo komt, ik zal uw loonen,
Met eenen onverdienden prys;
Op aarde myn gemeenschap toonen,
En namaals 's Hemels Paradys.

Kom tot my als uw Godt en Koning,
Die uw kan leeren door myn Geest;
Hoe meer gy nadert tot myn woning,
Hoe minder gy voor onheil vreest.

Kom tot my, maar met Oly Lampen,
Vol Zielsbegeertens opgevult,
Zoo zullen al uw nevel dampen,
Verdryven, ook uw groote schuk.

Kom

130 MENGELDIGTEN.

Kom ook tot my, die met uw traanen,
Veeltyts doornat uw Legersteê;
Men opsteekt eer geen zeege vaanen,
Als naar men tot den bloede streê.

Wort gy, gelyk 't waar is, bevogten,
Draagt dog geduldig uwe pyn,
Bestier hoe langs hoe meer uw togten,
Zoo zult'gy Gelukzalig zyn.

Wie tot my komt, wort niet verschooven,
Ik trek hem zelfs, en dan loopt hy;
Die in my, als den Zoon gelooven,
Die zyn van Duyvels strikken vry.

Die tot my komt, en zig begeeven
In myne dienst, die worden daar
Het nieuwe en eeuwig zalig leven,
In hunne Ziele straks gewaar.

Die tot my komt, en zig leeg vinden
Van al dat eigen, ik en waan,
Die zullen eeuwig zyn myn vrienden,
En met geen dwaase buiten staan.

Die tot my komt, zullen genieten
't Heilzaamste, dat men ooit bedagt,
Gods volheid zal daar heenen vlieten,
En 't minste drupje geven kragt.

Die tot my komt, zal ik ontheelen
Op eele Sap, en reine Wyn;
Gods vreugde plaats, en Glorie Zaelen,
Zal voor die tot my komen, zyn.

Die

MENGELDIGTEN. 133

Die tot my komt, zal wis ontmoeten
Een Stad die Fondamenten heeft,
Gods gunst en goetheid zal daar soets,
En smaak'lyk zyn voor die 'er leeft.

Die tot my komt, zal ik geleiden
Tot boven in myn Vaders Troon,
Daar droefheid omkeert in verblyden,
Het Krus verandert in een Kroon.

Aldaar zal ik de Traanen wassen,
Vergeeven al de leet en pyn;
Ook zullen myn bebloede plaatsen,
Voor eeuwig tot geneefing zyn.

T E R

V E R J A A R I N G ;

Van de Eerfaame

M. H.

Out 41 Jaar.

Den 20 November. 1724.

Dat 's weer een schakel aan den keten uwer
Jaaren,
Eerwaarde Zie's Vriendin, gellaagen door de
tyd,

I 2

Die

132: MENGELDIGTEN.

Die sneller dan gelyk de schaduw heenen glyd ;
En onverwagt uyt onse oogen is vervaaren.

Gods alvermoogen heeft u Sonderling be-
waard,
En willen voor het quaad der boose wereld hoe-
den,
Gy leeft als noch bevryd van druk en tegenspoe-
den,
't Geen menigmaal den mens met smerten we-
dervaard.

Dees dag doet u met vreugt die lange tyther-
denken,
Die God u in zyn gunst, alreê geschonken heeft,
Terwyl dat gy nog fris, door Gods bestiering
leeft,
Ontdaan van rampen, die de boose wereld kren-
den.

't Is een-en-veertig Jaar op dezen dag geleên,
Van dat uw Moeder, uw op aarde quam te baa-
ren,
Wat u van die tyd, tot dit utr is wedervaaren,
Dat swyg ik liever, dan te melden met myn reên.

Geef neerstig agt op al uw korte levens daa-
gen,
Die uyt ons oogen als een ogenblik vergaan,
Wil nergens meerder dan na 't eeuwig leeven
staan,
En neemt alleen in Godt, uw Opperheer behaa-
gen.

MENGELDIGTEN. 153

Den Hemel sterk u daar toe door zyn opper-
kracht,
En wil uw levens-tronk voor ongeval bewaa-
ren,
Hy wil aan u zyn gunst en Vriendschap openbaa-
ren,
Als 't heil, waar op zyn Volk in alle tyden
wacht.

Laat al uw Zielehoop op Godt gevestigd bly-
ven,
Al moest gy door het Dal der Moerbeziën gaan,
Want wie op Godt, als op haar ziele Anker
staan,
Die zeilen vast, terwyl dat alle andere dryven.

Den Opperheer, wil u geleiden door zyn
raad,
Een reeks van dagen, ook uw waarde Man
bewaaren,
Hy doe u naar uw Dood, verheugt ten Hemel
vaaren,
Alwaar Gods volheid ons op 't allerhoogst ver-
zaad.

R A A D,

A A N D E

J O N G E

J E U G T.

Leer al vroeg het Opperwezen,
 Door uw Woord en daden vreezen,
 Zyt eerbiedig voor zyn Woord,
 Houd uw Ouders staag in eeren,
 En wil altoos neerstig leeren,
 Dat tot uw geluk behoord.

Myd voor al het pad der Sonden,
 Dat zoo menig heeft verflonden,
 Wulpsje Jeugt en dertelheid;
 Ban vol vlytig uyt uw sinnen,
 Wil noch Jong uw schepper minnen,
 Als de Wyze Koning seid. *a*

Streef na wysheid, die van booven,
 Daald uyt Gods gewyde hooven,
 Soek geen Schatten die op aard
 Gantsch verrotten en verderven,
 Maar de sulke die na 't sterven,
 U doen heffen Hemel-waard.

Denk,

Denk, dat al u doen en leeven,
 By de Heer word aangeschreeven,
 Die dit tekend in zyn Boek,
 Om de fulke te vervolgen,
 Die balstuurig en verbolgen,
 Niet gedenken aan zyn Vloek.

Houd in al uw doen en poogen,
 Dan gestaedig Godt voor oogen,
 En staat vroeg na 's Hemels erf,
 Dan zal u de boose Wereld
 Door vergif en schyn bepereld,
 Niet doen storten in 't verderf.

Zoek uyt Gods gewyde blaaren,
 Ziele schatten op te gaaren;
 Maak den Bybel u gemeen,
 Dan zoo zult gy zeker streeven,
 Door dit snel en vlugtig leeven,
 Naar Gods Troon, in Heerlykheên.

Vliê de spooreloose reden,
 Boose en bedorven zeeden;
 Koop de tyd uyt, en besteeft
 Die in nut en beter dingen,
 Dan in dwaase Bezelingen,
 Waar door dat men Godt vergeet.

Laat u van uw Ouder leeren,
 En bemind den dienst des Heeren,
 Dees verbind de Ziel aan Godt,
 En doet ons in droeve daagen,
 By den Heer om bystand vraagen,
 Als he tallerzaligst lot.

Draagd u als deugdryke kinders;
 Ziet, zoo treft u ramp noch hinders.
 Godt die wil u door zyn Geest,
 En genaade zelve leeren;
 Ja u na uw Dood vereeren,
 't Goede van zyn Glorie-feeft.

ZIELS-KLACHT,

Over het niet gevoelen van

GODS GUNSTE.

ZAl myn hert, geheel verflaagen,
 Dan bedrukt en bitter klaagen,
 Dat zy Jezus missen moet,
 Al haar heyl en ziels-verlangen,
 Wanneer zal ik weer ontfangen
 Uw gena en Liefde gloet.

Waarom wilt gy met de blyken,
 Van uw Gunst, en goedheid wyken,
 Waarom wilt gy van my vliên,
 Helpst my, Heer, of ik zal stikken,
 Wilt my raad en troost beschikken,
 Doet my weer uw bystand sien.

Waarom, Heer, van my gewecken,
 Of ben ik te vol gebreeken,
 En te Jammerlyk mismaakt?

'k Weet, het zyn myn boose daaden,
 Dat uw goedheid en genaade,
 Niet of weinig tot my raakt.

Daal van boven uit uw Wooning,
 Hoog gedugte Hemel Koning,
 Zeg, keer weder tot uw rust,
 Want om uyt dit Dooce Leeven,
 Tot een beter stant te streeven,
 Daar in heeft myn Ziele lust.

Geef Jehovah, nieuwe krachten,
 Want na u sta ik te wachten,
 Wilt doch Heer, zoo goedig zyn,
 Van een arme Ziel te hooren,
 Die licht anders zal versmooren
 In haar droeve Ziele pyn.

Laat ik als uw Ziels beminde,
 Ditmaal weer genaade vinden;
 Daal van boven uit uw Troon,
 En verrykt my met de stralen
 Van het opgebracht betaalen,
 Van uw allerleeffte Soon.

Laat uw Geest in my herleeven,
 Wil my meer verseek'ring geeven
 Van het opperzalig goet,
 Dat de Ziele vergewisse,
 Om in kruis en droevenisse,
 Bly te zyn en welgemoed.

A A N D E

GEVEINSDE.

Matth. 7: vs. 15.

*Maar wacht u, dewelke in Schaaps-
kleederen tot ukomen, maar
van binnen zynze gry-
pende Wolven.*

Pharizeenen, Hulchelaaren,
Godelooze booze Schaaren,
Vol van allerhande quaad,
Die door al uw boose daden,
Ziel en Lichaam gaat verraaden,
En uw naasten schend en smaad.

Die als Dol en uitgelaaten,
Vinnig Preveld langs de straaten,
Als of Godes Heilig Woord,
In uw binnenst wierd gevonden,
Die door list en valsche gronden,
Menig arme Ziel bekoord.

Die veel Zielen door uw vleijen,
Zoekt van 't waare spoor te leijen,
En door opgesinukte schyn,

Weet

Weet de faek wat op te schikken,
 Elk moet voor uw handel schrikken,
 Vol van loosheid en fenyn.

Al uw loofse Boeve-stukken,
 Mogen voor een tyt gelukken,
 Godt die alles weet en ziet,
 Zal u als ontsarde Zielen,
 Die zyn Woord en Wet vernielen,
 Nederstorten in 't verdriet.

Gy, die niet ontfiet te liegen,
 Om uw naasten te bedriegen,
 Die verdraid Gods gantsche raad,
 En veel eerder door uw strecken,
 Let op andermans gebreeken,
 Dan hoe 't met uw selve staat.

Door uw Sot en Simpel weezen,
 Schynt gy Godt en Mensch te vreezen,
 Daar gy ondertussen Godt,
 En zyn reine Hemel-wetten,
 Door uw daden gaat besmetten,
 Ja draagd met zyn Woord den spot.

Gy meugt vry uw schult verbergen,
 Godt door al uw daden tergen,
 Maar de Heere roeft niet lank,
 Om de sulken te veyloeken,
 Die niet anders doen noch soeken,
 Als hun 's naastens ondergank.

Gy meugt vry uw Schepper payen,
 En zyn Bybel-woord verdrayen,
 Heeten krom dat regt moet zyn,

Maar

Maar dit 's zeker schyn-verniffer,
 Godt die groote albesliffer,
 Ziet van binnen uw fenyn.

Schoon dat gy op valsche gronden,
 Vaak bewimpeld al uw sonden,
 En uw doen agt enkel spel,
 Godt, dit moetje seker weeten,
 Zal uw boosheid niet vergeeten,
 Noch uw Goddeloos gerell.

Godt zal al uw boose wandel,
 En bedriegelyke handel,
 Brengen onder uw gezicht.
 Weê die 't quaade goed doen heeten,
 En haar maker zoo vergeeten,
 Tegens alle eed en plicht.

Gy behaalt door al uw daden,
 Hier, en Namaals ongenaade,
 By den allerhooftén Godt,
 Die zal u noch eens verleeren,
 Dat gy met uw boos begeren,
 Sondigt tegen zyn gebodt.

Door gemaakte fynigheeden,
 Lykt gy wel na Jesus leeden,
 Maar wie uw van binnen ziet,
 Moet voor eeuwig van uw gruwen,
 En uw doen en handel schuwen,
 Als die Godt en Mensch verspied.

Gaat u dan, O bitt're smerte!
 Deeze rampstaat niet ter herte,
 Klaagt vry bitter om uw staat,

En

En ontdoet u van uw boosheid,
En verstokte Goddeloosheid,
Eeuwig by den Heer gehaat.

Wilt gy hier eèn heilstaaf wagten,
Hinkt niet meer op twee gedagten,
Kleeft geen Godt en Wereld aan,
Want wie hier hun doen verminken,
En op beiden zyden hinken,
Zullen eeuwiglyk vergaan.

Smeeft met Ziels berouw belaaften;
By den Hemel oin genaade,
Doet belyd'nis van uw schuld;
Kom met traanen in uw oogen,
Tot uw Hemel Heer gevloogen;
Smeeft zyn Vaderlyk geduld.

En wil al uw boosheid vlieden,
Eer u erger zal geschieden,
Val Gods Majesteit te voet,
En wil op uw binnenst letten,
Op uw quaad en Ziele smetten;
Die noch zyn in uw gemoed.

En veranderd eens van leeven,
Om de schyn den schop te geeven,
Schyn kan niet behaag'lyk zyn,
Nog voor Godt, nog sulke Menschen,
Die hun 's naasten welstand wenschen,
Gantsch opregt en sonder schyn,

Wilt gy met Gods lieve vrienden,
By den Hemel ingank vinden,
Zoo bediend u van de raad,

Dat

142 MENGELDIGTEN

Dat al uw gerechtigheeden
Zyn verworpelyke kleeden,
Die Godt eenwiglyk versmaad.

Vlië voor al u vorig leeven,
Bid dat Godt u eens wil geeven
Open ooren, oog en hert,
Om uw misdaad te beklagen,
Wil den Heer, om bystand vraagen,
Redder van de Ziele smert.

Deese kan u raad verschaffen,
Om uw boosheid niet te straffen,
En vergeeven al uw quaad,
Dat voorheen by u gevonden,
Deē bedryven duizend sonden,
En u maakte desolaat,

6 Jcf. 64: 6

Zogt

MENGELDIGTEN. 143

ZUGT DER
GELOOVIGEN
TOT
VORST MESSIAS,

Over de onderdrukkinge der

K E R K E.

W Y S E *Psaln* 146.

MEffias, op uw Troon verheeven,
Aan Jehovaas Rechterhand,
Wil uw Volk verlossing geeven,
Door den Vyand overmand,
En verbreeken al 't geweld,
Dat zich boven Jesus steld.

Help uw Kerk in noode en lyden;
Met uw Godd'lyk onderstand,
Wil dat Volk, die hun benyden,
Eens verslinden door uw hand;
Geef hun die zoo bitter zugt,
Jesus, eens een ruimer lugt.

Zal dan die zoo bitter klaagen,
Dat zy geen Propheeten zien,
Noch Gods tolken kunnen vraagen,

Lan-

144 MENGELDIGTEN.

Langer ongeval geschien?
Door het Goddeloos geboeft,
Dat zoo menig Ziel bedroeft?

Neen, gy zult in dees ellenden,
Immers een genadig oog,
Tot uw kruis gemeente wenden,
En haar goed doen van om hoog,
Send op haar uw stralen, Heer,
In dees droeve tyden neer.

Wil het Roomse beest vernielen,
Dat zoo vinnig raast en woed,
En zoo veel onnoosle Zielen
Zoekt te smoorén in hun bloed.
Daal van boven, sterke Godt!
En verslind het boose rot.

Laaten al die bitt're zugten,
• Klimmén tot uw ooren, Heer,
Wil uw Volk in ongenuchten
Nu bewaaren, als wel eer
Door uw alnacht is gelukt,
Toen ze wierden onderdrukt.

Stuit eens al dat vreeslyk woeden,
Wil het Volk, dat na uw naam,
Heer, genoemt is, doch behoeden,
En verjaagt hun al te saam,
Die noch door haar onverstand
Heersschen in 't nabuurig land. *

Ko-

* Te weten in de Palts en Frank'ryk; alwaar Gods Kerke op de strengste wyze vervolgt word.

Koning, die u een gemeente,
 Hebt geygent door uw bloed,
 In uw oog als eël gesteente,
 Daal van boven, en behoed
 Haar, die nu vol angst en pyn,
 In de duiternisse zyn.

Gy zult immers niet verlaaten
 't Erfdeel dat u toebehoord,
 Noch uw Kruys gemeente haaten,
 Die zoo haaken na uw Woord.
 Verlosser staâ uw Kerk by,
 Die zoo deerlyk zit in ly.

Zy verheffen haar gebeden,
 Tot uw God-gewyde Throon,
 Help uw uytverkooren leeden,
 Help Meſſias, Vaders Soon,
 En verlos haar door uw magt,
 Van het Goddeloos geflagt.

Doe uw Kerk eens zege-praalen,
 Zoo van deeze Dwingeland;
 Als vervolgets adem haalen.
 Groote Konink ryk uw hand
 Ter Verloffing! dat in 't kort,
 Al dat quaad vermindert word.

Doe haar, die nu bitter lyden,
 Na dit ongeval en pyn,
 Weder Juychen en verblyden;
 Verhef uw vriend'lyk aanschyn
 Over dit benauwde Volk,
 Nu gedompelt in een Wolk. *

K

Laat

* Te verstaan, darze door de vervolgingen het licht van
 den Kandelaar missen.

Laat uw licht, al lang verschoolen,
 Als een held're Zon opgaan,
 Wil haar die in duist're hooien
 Sitten, door uw hulp bystaan,
 En breng al het boos geslagt
 Onder uw gedugte magt.

S A M E N S P R A A K

Tuffen

C H R I S T U S

E N E E N

S O N D A A R.

S O N D A A R.

MYn Ziel thans omgevoerd door winderige
 Baaren,
 En diepgewenteld in een grondeloofse Zee,
 Verzeld van rampen en van duizend ongevaar-
 ren,
 Tracht midden in den stroom, te vinden goede
 Ree,
 Maar waar heen zal ze dus gedrukt haar Anker
 wenden,
 En henen vlieden in dees hoog bedrukte staat,
 Kom Jesus, kom, en wil tot my uw hulpe zenden,
 Gy zyt myn Ziele hoop, myn heil en toever-
 laat.

C H R I S T

CHRISTUS.

Gy doet wel, dat gy komt tot my, uw ziels-
 beminde,
 Belaaden met uw finert, en doodelyke pyn,
 Want daar 's voor niemand noch gena noch hulp
 te vinden,
 Dan die geheel bedroeft, en regt verflaagen zyn;
 Wie afstand doet van 't quaad, en vol van ziels-
 verlangen,
 Tot my als loss'er, met berouw en ootmoed
 gaat,
 Die wil ik in myn gunst en Hemel-min ontfan-
 gen,
 Vergeeven al zyn schuld, en droevig sonden
 quaad,
 Zyt gy op deeze wys bekommerd en verleegen,
 Of is uw spreken ook een uiterlyk gebaar,
 En kend gy wel te regt het boose van uw wee-
 gen,
 Alsook uw toestand, ja uw doodelyk gevaar.

SONDAAR.

Neen lieve Heiland, neen, 't is geen schyn-
 heilig spreken,
 Of Achab's traanen van een uiterlyk berouw,
 't Zyn Adams schulden, die diep in myn boesem
 steeken,
 En my doen wyken van uw Goddelyke trouw.
 Dit quaad is door myn hert en Lichaam heen ge-
 vlooten,
 Dat doet my bitterlyk bedroeft zyn, nagt en
 dag;

148. MENGELDIGTEN.

Help gy die, Koning, zyt van al uw bondgenooten,
Zoo myn gebed op uw genaade iets vermag.

CHRISTUS.

Indien het aldus met uw Zielstaat is geleege,
Gelyk uw mond en hert bedrukt te kennen geeft,
Zoo ben ik tot uw hulp en ziele heil geneegen,
Meer dan hem die noch in den dienst der zonde leeft,
Want wie voor Godt en zyn gedugte gramfchap vreezen,
En zyn bekommerd om haar snoode euveldaan,
Die konnen van myn hulp en gunst verzeekert weezen,
Hoe zwaar dat ook hun ziel met schulden is belaan.

SONDAAR.

Getrouwe Heiland, vol van innerlyk meedoogen,
Die al myn daden op het innigst zyt bewuft,
'k Kom tot uw Koi, gelyk een duive toegevloogen,
En zoek omzwerfende by uw de waare rust,
Gy kunt een arme Ziel genaadig onderschraagen,
En stutte zynen loop voor vord're zonden val;
'k Kom tot uw, groote Godt! en eeuwig welbehaagen!
Verhoor myn klagten in dit droeve Jammerdal,
En leg een heelzalf in myn opgekrabde wonden,
Send leeven in myn Ziel, en doode boesem
neer, lk

MENGELDIGTEN. 149

Ik heb alleen uw Beeld, uw Heilig Beeld, ge-
schonden,
En uw gena-verbond, verbrooken menig keer;
Tot uw alleen, en om uw hulp, ben ik gekoo-
men,
Gy kund my redden door uw Goddelyke raad,
Zyt tot verzoening met myn Ziele ingenoo-
men,
En breng my door uw Geest, eens tot een an-
d're staat,
Dan die myn arme Ziel tot nu toe heeft bezee-
ten.
Kom groote Priester, kom, geneest my door
uw bloed,
Gy hebt uw aan het Kruis zoo wonderbaar ge-
queeten,
Dat ider bondgenoot u hierom looven moet;
Op 's Hemels raadbefluit, hebt gy de Dood ge-
leeden,
En zyt gewillig door het Heidendom gekeelt,
Verhoor my Konink, ik vereer uw myn-gebee-
den,
Herstel in my de kragt van het verbrooken
Beeld,
En laat ik door uw Geest, uw Hemel-minge-
voelen;
Kom zwaaid uw Schepter, hooggedugte He-
mel Vorst,
En wil de heete brand des armen Sondaars koe-
len,
Die zoo geweldig noch den last der sonden torst.

CHRISTUS.

Uw Ziel inwendig, door de sonden brand
ontstookten,

K 3

En

150 MENGELDIGTEN.

En afgemat door onophoudelyk verdriet,
Zal eerlang door myn bloed ten vollen zyn ge-
wrooken,
Terwyl dat u myn hert haar gulle bystand bied;
Kom Sondaar, 'k wil uw smet geheel en alge-
neesen,
Verhooren uw gebed, ik wil uw zondig quaad,
Uyt Adams hovaardy en droeve val gereezen,
Vergeeven die voorheen myn wetten hebt ver-
smaad,
Ik wil u door myn Dood en lyden zalig maaken,
En deel doen hebben aan het opgebragte goet.

SONDAAR.

Wie zouw dan niet na u, O Hemel Koning
haaken!
En vallen uw gena, door waar berouw te voet,
Daar gy een Sondaar komt de Saligheid te schen-
ken,
Die van het waare spoor des leevens was ver-
dwaalt,
Die uyt zich zelf geen weg noch middel kon be-
denken,
Die hebt gy, Jesus, door uw gunst te rug ge-
haald,
En uyt de magt des Doods gebragt tot beter lee-
ven,
Waar door de Ziel op Godt, en zyn genaade
doelt,
En al wat werelds is, den scheid-brief komt te
geven,
Wiens magt voorheen op hem zoo vinnig hadt
gewoelt,
Dus ben ik, Heiland, door uw gunst op nieuws
herbooren, Ik

MEN GELD IGTEN. 158

Ik kan op uw gena gerust en zeker zyn,
Gy wilt in my de lust der vuile zonden smooren,
En stillen al myn smert en doodelyke pyn.
Waarmede zal myn Ziel uw, Heere, tegenko-
men,
Die my, een Sondaar, die versmoord lag in zyn
bloed,
Uit enk'le liefde tot uw Soon hebt aangeno-
men,
En voor eendroever ramp geveiligd en behoed,
Al wat ik van uw gunst en goedheid heb ontfaun-
gen,
Dat word u wederom gewillig toegebracht.
Kom Heere Jesu, kom, vervul myn ziels-ver-
langen
Met uwe liefde, en genaade-ryke kracht.
'k Wil op het spoor van veel onsterffelyke hel-
den,
Altoos uw groote lof en glorie gaan vermel-
den.

Morgen Gebed.

GEdugte God, gy die om hoog uw Hemel-
troon,
Geplaat hebt boven al het ondermaansch g ewe-
mel,
Wy zenden ons gebedt, dit morgen uur ten He-
mel,
Verhoor ons gunstig, om het Kruis-bloed van
uw Soon.

Doe ons getrouw zyn in't beroep, ons opge-
leid,
Verban de slaap-zugt, als de loomheid uyt de
leeden. **K 4** Ach

DE MENGELDIGTEN.

Ach mochten wy dees dag tot uwer eer bestee-
den,
En doen de wil van uw geagte Majesteit.

Kom Koning , schep in ons weer nieuwe
kracht en lusten ,
Wy hebben veilig door uw goedheid mogen rus-
ten,
En zyn voor vuur en brand , en ongeval be-
waard.

Wil ons op dezen dag uw goedheid openbaaren ,
En ons genadig door uw albestier bewaaren ,
Dan zyn wy nimmermeer voor eenig quaad ver-
vaard.

Avond Gebed.

V Olmaakte Majesteit , door wiens gedugte
magt ,
Dat al de schepzels in de wyde Wereld leeven ,
Die ons een denkbeeld van uw aan-zyn hebt ge-
geeven ,
En alles onderhoud , en draagd door uwe kracht.

Wy geven ons aan u , in deeze duist're nacht ,
En bidden dat gy ons bewaard door uw genaade ,
Op dat geen helschen Leeuw ons deere noch be-
schaade ;
Behoed ons , Heer , als ook het menselyk ge-
slagt.

Door uw bescherming moet dien helschen vy-
and sneeven ,

Wy

Wy kunnen het gevaar gewis te boven streeven,
Als uw goedgunstigheid ons deeze nacht behoed.

Doe ons voor ongeval, gerust en veilig slaapen;
Betoom den Zatan, die zoo vinnig staat te gaapen,
Zoo zyn wy nu, als ook op morgen wel gemoed.

*Op de eerste Beede van
het Vader onse.*

Verheerlyk groote Godt, uw naam en Majesteit,
En wil uw Heiligheid, aan al de waereld toonen,
Hervorm dat Schepzel, dat uw wet bestaat te hooren,
Op dat het, en door mond, en hert, uw doen verbreid.

Geef ons een indruk van uw gunst en liefde gloed,
Dan kunnen wy te recht, uw Heiligheid vermeerren,
En u als Vader, die geheiligd zyt, vereeren
Een willig herte, en daar by een rein gemoed.

Doe ons uw Heiligheid, op 't allermeeste vreezen,
Op dat uw naam niet word gelastert, maar gepreezen.

154 MENGELDIGTEN:

Geef ons door uwen Geest, o Heere! te verstaan,

Dat gy uw *Heiligheid* betoond door al uw daaden,

En *Heilig* ons al meer in 't Soen-bloed der genade;

Dan zyn wy willig tot uw Koninkryk te gaan.

Op de tweede Beede.

KOm *Konink* Jesus, daal van uw gewyden Throon,

Wil de verstoorders van uw *Koninkryk* verbreeken,

En tot uw Bruid-Kerk eens van gunst en vrede spreken,

Heer spaar uw Volk, voor al uw erffenis verschoon.

Breng eens uw *Koninkryk* op vleugelen der winden,

Tot by die Volken, daar het nog niet is gehoord.

Kom ryd voorspoedig op uw Evangelie-woord,

Wil *Babels* ryk, en al het booze Volk verslinden.

Uw *Koninkryke* koom, vol glans en Majesteit,

Kom zwaai uw Scepter, als de Geest door David zeit,

En wil ons voortaan door uw Woord en Geest regeeren.

Ver-

Verhaast de komste van uw Heerlyk *Koninkryk*,

Op dat wy zien dat *Jooden Arabier* de wyk
Tot Jesus nemen, en al bevend zich bekeeren,

Op de derde Beede.

LEer ons volmaakte God, uw *wil* en welbe-
haagen,
Die onbepaald, zoo hier als overal geschied,
Indien gy over ons uw Heerschappy gebied,
Zoo konnen wy ons na uw Woord en wet ge-
draagen.

Doe ons door uwen Geest, onze eigen wil
verzaaken,
En maak ons van uw *wil* een wettig onderdaan;
Doe ons volvlytig, *onvermoeid*, *stantvastig*
staan,
Om vol van liefde tot uw Heil'ge *wil* te blaaken.

Verbreek al 't geen uw *wil* en *wetten* weder-
staat,
En onderwerp ons, als gewillig aan uw raad;
Maak ons volvaardig tot uw goede *wil* genee-
gen.

Dan bidden wy te regt, als kinders algelyk,
Uw *wil* geschied alhier, als ook 'in 't Hemel-
ryk.
Verhoor ons hier in door uw ryke Hemel-zee-
gen.

Geef

Op de vierde Beede.

Geeft ons ons daag'lyk Broed, & Heer op aard
beneeden!

En voed ons, dat alleen op uw almagt ver-
trouwd,
Door voedzel, dekzel, en geduurig onderhoud,
Zoo word uw naam alhier geheiligd en beleeden.

Wil onze Arbeid door uw zeegen vergezel-
len,
Verban onnutte zorg om 't tydelyke goet,
Als ook de luiheid die het Lichaam nadeel doet,
Wy willen Heer op u al ons vertrouwen stellen.

Indien uw zeegen ons getrouw komt by te
staan,
Dan zullen wy, waar aan wy ook de handen
slaan;
De regte vrugten van dit Ziels-gebed erlangen.

Kom oorspronk alles goeds, geef ons ons daag'-
lyks Broed,
Zyt ons een toevlucht, een uithelper in den noot,
En wil ons Namaals als geloovigen ontfan-
gen.

Op de vyfde Beede.

Volmaakte Koning noit volpreezen Maje-
steit,
Vergaef de schulden, (en ook al ons zondig lee-
ven;
Van

MENGELDIGTEN. 157

Van ons moetwillig als onwetende bedreeven,) Uyt de afgrond van uw gunst, en barremhertigheid.

Maak ons Heer door uw Geest, gewillig en bereid,
Om onze naasten ook hun schulden te vergeeven,
En laat ons daagelyks en zondig wederstreeven,
In 't offer van uw Soon goedgunstig zyn bepleid.

Wil ons tot tegen-gift, voor doodelyke pyn;
Om Christus dierbaar bloed, δ Heer genadig zyn!

Het regte middel tot vergeeving uytgevonden.

En door hem willig aan het Kruis-hout opgebracht,
Op dat uw Volk zouw zyn gered, uit Satans magt,
Voorheen geweldig aan zyn ketenen gebonden,

*Op de sesde Beede, en
het slot.*

Wil ons, δ groote Godt! niet in *bekoorling* leiden,

Verlos ons van het *Quaat*, dat ons sooligt verraad;
Van Zatan, Wereld, Vleesch, en wat ons tegenstaat,

Als wy de wetten van uw Koninkryk verbreden.

Tot uw alleen behoord, δ Godd'lyk alvermoogen!
Het

158 MENGELDIGTEN.

Het *Koninkryk*, de *kracht*, en ook de *Heerlykheid*;

Wiens luister over al geroemt worden verbreid,
By al uw bond-Volk, dat uw naame wil verhoogen.

Wy sluiten dit gebed met *Amen*, en hier doof Erkennen wy, dat wy uw Majesteit gehoor Verleenen willen, en gewilliglyk betrachten.

Al 't geen in dit gebed, te doen word voorgestelt,
Kom Heere *Jesys*, vol van Heerlykheid verzeld.
Beschik ons gunstig, dat wy staag geloovig wachten.

O P D E N

I N G A N G

D E S

J A A R S, 1 7 2 5.

Soo is dan wederom het oude Jaar vervloogen,

Gelyk een schaduwe en schim uit onze oogen,
Soo volgt het eene Jaar het andere onverwagt,
En Godt (den Opper-heer van 't Menschlyk geslagt)

Die doet al wederom zyn milde gunst betoonen,
Oin

MENGELDIGTEN. 159

Om ons, gelyk voorheen met zeegen te bekroonen.

Wiemerkt dan niet heel ligt, de brosheid van de tydt,

Die net als rook en damp, ja snelder ons ontglydt,

Dan hier een Jagt-schip, dat gesslingerd door de Baaren,

Gezwind en schielyk door de stroomen komt te vaaren,

En naar een haven spoeid, dus is het ook gesteld

Met ons, ons leeven is, gelyk den Bybel meld,

Verzeld van ongemak, en guure wintervlaagen;

Ons leeven dat verloopt, en binnen weinig daagen,

Zo vinden wy zich zelf gedompelt in het graf,

Der menschen daagen zyn gelyk als hoi en kaf,

Dat door de felle wind vermaalt word en verbrooken,

Nauw fiet de teere Jeugt zyn Levens-licht ontstooken,

Of zyn geboorte word van menig traan beschreid,

Daar by is alles niet, en enkel eidelheid,

Al wat op aarde komt het Schepzel te verzellen,

Daar 's niet bestendig om zyn hoop daar op te stellen,

Nadien des Levens-zon, hoe helder, hy ook schynt

Uit aller oogen, als een ogenblik verdwynt;

Die heeden als een Roos of Lely staat te praalen,

Laat licht op Morgen al zyn glans en luister daalen,

Verhuift uit iders oog, door de allerlaaste snik,

Gelyk

Gelyk een schielyk en verloopen oogeblik.

Wat is dan, van den mensch en van zyn Jeugdig
leeven,

Dat als een Weverspoel geduurig voortgedree-
ven,

Uit elks gezicht, gelyk een snelle rook ver-
vaard?

Kom leer uw brósheid, Mensch, uw sterffely-
ken aard,

En dient geduurig het vrymagtig welbehaagen,
Nadien uw tyt, als ook uw korte Levens-daa-
gen,

Zeer snel vervliegten, en gelyk een Bloem ver-
gaan.

Erinner u, om op Gods voorgeschreeven blaân.
En Godd'lyk alvermag te letten, al uw leeven.

„ Gedenk waar is de tyt, dit voorig Jaar geblee-
ven,

„ Heb ik daar in, gelyk het hoort myn pligt be-
tragt,

„ En Gods geboden door myn daaden wel vol-
bragt?

„ Of heb ik buiten 't spoor der waarheid misge-
loopen,

„ Al menigmaal van waan en Hovaardy be-
kroopen,

„ Van vuile Sonden, dat het Schepzel zoo ver-
blind;

„ Was ik tot Gods gebodt geheel en algezind?

„ Heb ik wel Jezus als het doelwit van myn lee-
ven,

„ In al myn daden ter betragting voorgeschree-
ven,

„ En heb ik wel tot Godt, myn ziels-gebed ge-
wend,

Wan-

MENGELDIGTEN. 161

- „ Wanneer myn lichaam was in kommer en ellend,
„ Heb ik wel vaak het padt van waare deugt betreden,
„ En lydsaam al het kruis en ongemak geleden?
„ Heb ik de naakte wel gespyfigt, en gekleed,
„ Het arm verdrukte Volk geholpen in hun leed,
„ Myn oude stant verandert in een beter leven,
„ En Godt van al myn doen alleen de lof gegeeven?
„ De zonden-dienst gestremd, de wereld afgestaan,
„ En Godt gevolgt, en niet den Mammon naagan.
„ Heb ik wel tegen Vleesch en Duivel aangestreden,
„ En Godt alleen gezocht in al myn bezigheden?
„ Zyn dienst bemind, zyn woord geacht, en altoos gâ
Geslaagen? langs wat weg een Sondaar tot gena,
„ In Christus, als de borg, kan tot bekeering raken.
„ Of heb ik Gods gebodt en wetten gaan verzaaken,
„ My opgehouden met een uiterlyke schyn,
„ En niet te wel gelet op al de droeve pyn,
„ Die om de snoode schult van Adam is gekoomen,
„ Of was ik ook te veel door zelfs-min inge-noomen,
„ Dat menigmaal den mensch zoo jammerlyk verblind.

L

Wan-

162 MENGELDIGTEN.

„ Wanneer hy tomtys maar een enig vonkje vind,

„ Tot beter leeven, in zyn doode ziel ontstoo-
ken,

„ Dat weer zoo schielyk door de zonden word
verbrooken,

„ Wanneer men op zyn doen gantsch onaan-
dachtig let.

Die beterschap wil zien die schik zig na Gods
wet,

En stel die regelmaat tot voorschryft van zyn
leeven,

Herdenk waar in dat hy al schuldig is geblee-
ven,

En neem zyn tyden, als voormaals, wat beter
waar;

Hy let, om voortaan in dit nieuw gekoomen
Jaar,

Zyn hert en ziel geheel aan Gode op te dragen,
Zich-zelf se hoeden voor het quaet in boose daa-
gen,

Ver van de Wereld, die in stank en rook ver-
gaat.

Leer di niet in, o Mensch! bedien uw van die
raad,

Wel eer door *Daniël* aan Babels Vorst gegee-
ven,

Breek af uw zonden, en ook al uw voorig lee-
ven,

Door gelyk te doen voor God, en aan uw even-
menschen,

Leef niet meer toemeloos, na eigen wil en
begier wenich,

En wilt de Wereld, als een misshoop laten
vraagen.

Wil

MENGELDIGTEN. 163

Wil van uw boose weg en zonden-lust bedar-
ren,
En gaã met waer berouw, den Heiland; te ge-
moet.
Kom laat ons streeven naar het allerbeste goet,
Dat eeuwig duurzaam en bestendig zal bekly-
ven,
En met den ziel noch na de dood zal overbly-
ven.
Daar al de Wereld, met haar roem en pragt ver-
gaat;
Kom tot den Heiland, die als noch te bidden
staat,
En ons zoo vriend'lyk tot zyn gunste, komt te
nooden;
Waarom niet Sondaar, tot dien middel-weg ge-
vlooden,
Die voor de schulden zoo gewillig heeft be-
taalt,
Als over Duivel, Hel, en Vleesch, geze-
gepraald,
En nu op 's Vaders troon in eere is gezeeten.
Keer u tot Christus, die de helse slange-beeten
Geneest, en noch aan u zyn gulle bystand bied,
Wat vreugde, als een mensch die groote gunst
geniet,
Van dat hy tot een Vorst in vryheid mag ge-
naaken,
Veel meerder vreugt voor ons, Godt zelf wil
vrede maaken.
En geeft ons vryheid van te naken tot zyn troon;
Vermaak dan niet meer mensch, het kruis-bloed
van dien zoon,
Voorheen zoo schandig door uw boose daad ver-
weeden.

- Vlië gantsch verleegeu tot zyn ziels gerechtig-
 heeden,
 En kies hem voor uw borg in allerlei gevaar;
 Herdenk, wat ben ik al aan Godt in 't nieuwe
 Jaar
 Verschuldigt, om zyn gunst en goedigheid te
 danken;
 - Verhef uw Ziel tot Godt in welgepaste klan-
 ken,
 En blyf voor altoos aan zyn groote naam ver-
 plicht;
 Maak dat uw gangen na den Hemel zyn ge-
 rigt.
 Dood met dit nieuwe Jaar voor al uw oude
 zonden;
 Zoek nergens heul noch troost, dan in Gods
 heil-verbonden
 Zyt een nieuw Schepzel, dat door Gode toe-
 bereid,
 Zyn albeveelen diend, in waare heiligheid,
 En zoek den Schepper door uw daaden te behaa-
 gen;
 Wil voortaan neerstig naar Gods oude paden
 vraagen,
 En wandel voor den Heer, zyt in uw doen op-
 regt,
 Doet zoo gelyk voorheen door Moises is ge-
 zegt,
 Van hier uw levens-tyd, die haast verloopt, te
 tellen.
 Gods goëde Geest die wil ons altemaal verzel-
 len,
 Waar dat wy gaan of staan, hy sterk ons door
 zyn kracht,
 Op dat de ziel door hem weer nieuwe zeegen
 wacht.

Op

MENGELDIGTEN. 107

Op het

B O E K ,

Genaamd de

UITSPANNINGEN

Van

D^o. J. L.

Wie voerd myn ziele thans op Cherubyne
pennen,
Om *Lodestein* in zyn gezangen na te rennen,
Daar zo veel dierbaar nut en godd'lykheid in
steekt?
't Is of die zaal'ge man noch na zyn sterven
spreekt,
En door zyn dichten ons ten Hemel op wil lei-
den,
Wat was hy vaardig, om Gods eere te verbrei-
den,
Den Hemel Konink in zyn gangen na te gaan;
Wie hier aan twyffelt, lees zyn nagelaaten
blaân,
Voor al zyn zoet en zielvervoerende gezan-
gen;
Myn ziel blyft aan die toon, als heel verlekkerd
hangen,

L 3

En

100 MENGELDIGTEN

En staat op ider dicht verwonderten verrukt,
'k Seg onbekommerd het is *Lodestein* gelukt,
Om voor, en van naby met Godt te moogen
leeven,

't Is al van hem door zelf bevindinge beschree-
ven,

Gelyk wy duid'lyk uit zyn boeken kunnen sien;
Mocht ons die Hemel-gunst en goedigheid ge-
fchien,

Van toe veelheid en ziels bewerkinge ontfaan-
gen,

Als wy bevinden in zyn treil'ge maat-gezangen,
Niet zaam vergaardert door een ongebonden
drift,

Of opgesteld gelyk als menig beuzel schrift,
Door ongewoone taal en onverstaanb're ree-
den,

Neen, neen, zyn boek alleen geschikt voor
Godes leeden,

En uitverhooren Volk, (wie moest het niet ver-
zaan)

„ Geeft ons wat anders als de wereld te ver-
staan,

„ En leert, hoe hier een Ziel tot Godt moet
zyn gedreuen,

„ Die ziel verlangend haakt naar 't eeuwig za-
lig-leeven.

„ Hoe hier zyn keus moet zyn te houden in het
oog,

„ Dien die bly Heiland die verheerlykt zit om
hoog,

„ En wacht vol Hemel-min zyn Bruid-Kerk
komt te vleijen,

„ Om haar etal reine maagt ten Hemel in te
leijen,

„ En

MENGELEDIGTEN. 167.

„ En op het vriendelykft te bidden gy dat zouw,
 „ Zich overgeeven ~~in~~ ^{an} zyn Goddelyke trouw,
 „ En nader door Geloof tot hem haar Konink

^{troeden.}
 Dit is de stof, dit gaat ons *Lodeſtein* ontleeden,
 Met zoo veel ernſt en kragt, (vervult van Je-
 ſu Geelt)

Dat elk verwondert is, wie ~~zyn~~ ^{zyn} gedigten leeft;
 Hier 's manna voor de ziel, voor flauwe en zwak-
 ke magen,

Als ook voor hen die hier de vaſte ſpys verdraa-
 gen;

Hier valt een heele korf van Hemel-lekkerny,
 Waar uit Godskeurling, als een noeste honing-
 by,

De zoete honing voor zyn ziele kan vergaa-
 ren,

Dat altoos ſmaakt, en hem ten leeven kan be-
 waaren.

Al wie dit ſigtlyk werk met aandacht overleest,
 Beſpeurd wel haast, hoe dat Heer *Lodeſtein*,
 een Geest,

Van wyſheid, Heiligheid en Godsvrees, hadt
 verkreegen,

Om doode Sondaars door zyn ziele raad gene-
 gen,

Tot heil te roepen als hun aller zielen vriend;
 Dat *Lodeſtein* tot Gods gemeenſchap was ge-
 zind,

Bleek klaar uit al zyn doen, en ſtil gelaaten
 weezen,

Hy leerde ſtaag zig zelf en andre Gode vreezen,
 Voorheenen uitverlies van vrienden, zoo bekend,
 Zyn dichtwerk blyve lang in yders hart ge-
 preut.

A A N
 J U F F R O U W,
 Z. H.

*Op haar Seven-en-veertigsten
 Verjaardag.*

MY lust, ontlast van ramp en zorgen,
 Als ondersteut van Jezu Geest,
 Vol vrolyk deeze lente Morgen,
 Te zingen van het heug'lyk feest,
 Geviert op vyf-en-veertig Jaaren,
 Lofwaarde Vrouw, die door Gods macht,
 Wiens wysheid niet is te evennaaren,
 Bereids ontfangen hebt de kracht,
 Van hier uw daden te betoomen.
 Myn Sangster vlegt een lauwer-krans,
 By dicht beplante linde Boomen,
 Daar gy bestraald van 's hemels glans,
 Aan Amstels groene wandel dreeven,
 Bevryd van rampen, druk en rouw,
 Bezit het zoete lente leeven;
 Gelyk een braave en wyze Vrouw,
 Het past om Huis en dis te denken,
 Alzoo zyt gy ook in de weer,
 De Godheid die u quam beschenken
 Met zyne vrees; dien opper-Hoer
 Vergunt uw nit zyn Hemel zaalen,
 Als noch gezondheid, en gy meugt,

Ge-

Geloovig hier uw adem haalen,
 In hem, de *Bron* der waare vreugt,
 Die door zyn Glorieryke gaaven,
 Het Aardtryk als herleeven doet,
 En noch uit vrye gunst wil laaven,
 Het Schepzel uit zyn overvloed.
 Dat eenig opper Alvermoogen,
 Sloeg u, *ô Waarde Zara!* ga;
 Het is, wie moet hem niet verhoogen,
 Alleen tot roem van zyn gena,
 Dat gy noch zoet en wel gezeeten,
 Uw haard en tafel ziet verrykt
 Met spruiten, uit wien dat wy weeten,
 De waare deugt en Godvrucht blykt;
 Zy zoeken vlytig staåg te letten
 Op *Vaders* les en 's *Moeders* raad;
 't Strekt my tot vreugt, dat zy Gods wetten,
 Hier stellen tot hun toeverlaat,
 En vaardig loopen langs die paaden,
 Waar door een Ziel ten Hemel streeft.
 De Godheid die ons uit genaade,
 In Christo weer herschapien heeft,
 Verleend u reeds een Heilig leeven,
 Verbonden aan het Bybel blad;
 ' Zyn rein bevel, ons voorgeschreeven,
 Is dat niet al uw lust en schat,
 Uw vreugt en eenig welbehaagen?
 Gy zyt als ik verneem, bereid
 Om hier goetwillig op te draagen
 Uw Ziel aan hem, wiens Majesteit
 De gantsche Waereld door gaat waaren;
 Zo ik daar van bewyzen zoek,
 Uw doen zal my dit openbaaren,
 Als opgeteekend in Gods Boek,
 En zwanger van zyn liefde stempel,

170 MENGELDIGTEN.

Gaat gy gelyk Gods bondgenoot,
 Geduurig in zyn Huis en Tempel,
 Om daar zyn naam te maken groot;
 Hier toe strekt al uw lust en leeven,
 Gy kund, en zonder vleyery,
 Acht teere Spruiten lessen geeven,
 Dat hen tot nut en voordeel zy;
 'k Zwyg van de voorgeleeden schaade,
 Veroorzaakt door het zeven-tal,
 En wensche dat uw Gods genaade,
 Noch lang bewaard in 't aardfche Dal,
 Voor rampen die de waeteld drukken;
 Hy doe u met uw lieve Man,
 Van 's leevens Boom de blaaden plukken;
 En als de Dood ons roept, om van
 Dit Ondermaansche perk te scheiden,
 Zoo wil zyn groote en wyze hand,
 Ons enkel uit genaade leiden,
 In 't boven Hemels Vaderland.

OP HET

BEROEPEEN

Van den Hooggeleerden Heer

ULRICUS VELINGIUS
ABDIAS ZOON.

*Tot LEERAAR der Kerke Gods
te AMSTELDAM. **

GEagte Leeraar, die uw gaaven
Tot yders heil en nut besteed,
Hoe moet uw roem ren Hemel draaven,
Nu gy op Godes stem gereed,
Het Evangelij net zult spreiden
Aan Amstels Klaverryke weiden.

Uw Naam geëerd by oude en jongen,
Die zweeft door lugt en wolken heen,
En leeft dees dag op duizend tongen,
Zy roepen al, en groot, en klein:
Kom over, en wil Jesus Schaaren,
De Wet uit Zion openbaaren.

Elk een der uitverkooren Leeden,
Is over uw Beroep verheugt,
Zy die verlangen Zions vreden,

* Doch vier daagen na de zelve bedankt.

En

En treden op het pad der deugt,
Die zullen met gewyde klanken,
Hier voor den Opperheer bedanken.

Kom tot ons over met een zegen,
Die van den hoogen Hemel daald;
God baane uw voeten langs die weegen,
Waar door de Godskerk zegenpraald,
Zoo zullen Gods verkoorelingen,
In Godt van vreugt en blydschap zingen.

VELINGIUS, al lang verkooren
Tot Gods getrouwe Hemel-tolk,
Om Ziele-lessen te doen hooren,
Aan al het uitverkooren volk;
Hoe zweeft uw lof door Zions Chooren,
Als zy van uw Beroeping hooren.

Wy zullen op uw komste wachten,
En bidden dat de *Magiestraat*,
(Die Burgers heil het meest betrachten,
En trouw'lyk waken voor den *Staat*)
Deez' keuse zig zal goet gevallen,
Aan Amstels welbemuurde Wallen.

Kom tot ons over om te leeren,
De Sondaars in hun weg verdwaald,
Die weinig weeten van bekeeren,
En hoe Gods *Zoone* heeft betaald,
Gelyk 'er veele zyn te vinden
Tot droefheid van Gods lieve vrinden.

Verbreek het Ryk der duisterheden,
Door klanken van uw Bybeltoon:
Leer Gods diergekogte Leeden,

Het

MENGELDIGTEN. 173

Het heil en kruisbloed van den Zoon,
Die om de schuld van suooede zonden,
Aan 't vinnig Moordhout wierd gebonden.

Den Opper Koning doe uw strekken,
Gelyk een snoeimes in zyn hand,
Om zoo een aan zyn zelf te ontdekken,
Die hier de vreeze Gods verband,
En onbeschaamt in deeze dagen,
Na God, noch na zyn Wet wil vragen.

Verstoor de Pharizeen's gezinden,
(Vervoerd door uiterlyke waan,
Zy meenen Jesus zoo te vinden,)
Toon dat zy zullen buiten staan,
Ach dat het uit zyn schyn vermoogen,
En dwaalings krachten wierd getoogen.

Den Opperherder, die zyn schaapen
Langs Evangelië velden leid,
Alwaarze levens-voedsel raspen,
Vervull' u met zyn heerlykheid,
En wil uw Ziel goedgunstig schraagen,
Om Jesus Jok getrouw te draagen.

Zyn Geest die daal op u van boven,
En sterk uw door zyn Hemelgloet,
Om dus uw Ziele gaar te stooven
In Gods geheiligt offerbloed;
Dat dierbaar bloed, voorheen vergooten,
Voor regtgeaarde Hemel-looten.

Den Hemel sterk u in het Preeken,
Verzeld van Vorst Messias Geest,
Om Nazireërs aan te queeken,
Die vol van heilig Pinxterfeest,
Tot Jesus en zyn offerhande,
Van zuiv're min en liefde branden.

Op

Op het Zielroesend

P R E E K E N

Van

D^o. J. N.

Godvruchte Precker, wiens verstand
 Altoos van Heil'ge liefde brand,
 Om Sondaars voor 't verderf te vryden,
 Gy stelt ons voor het bitter lyden
 Van *Jesus*, Gods (gekruisten) Soon,
 Om Sondaars schuld gespreid ten toon,
 En aan het Vloek-hout opgehangen,
 De schoone *Emmanuel*, (wiens gangen
 Vol van genade zyn bekend)
 Word door uw leer vaak ingeprent,
 En voorgepredikt aan de vrouwen.
 Gy stoute Sondaar, meugt vry schroomen,
 Als gy dien trouwen *Leer*aar hoord,
 Alhier noch in uw quade versmoord,
 En styf gekeetend aan uw lusten;
 Hoord hem, hy zal uw ziel ontruften,
 En doen uw raad loos onverhoed,
 Naar *Jesus* yien met 'er spoed,
 Die door zyn Dood heeft uitgevonden
 Een heilzaam middel voor de zonden.
 O *Noordbeek* (wie is uw gelyk,
 In raad en daad, en bidden, ryk)
 Tot steunzel van oprechte harten;
 Die zonde, Dood, en duivel, tarten;

Gy

Gy stroekt tot heeling van 't gemoed,
 't Geen zomtyts wel een misflag doet,
 Door niet nauwkeuriglyk te letten,
 Op 's Hemels voorgefchreeven wetten;
 Zoo een verschafft gy troost en raad,
 In zyn verleezen ziele staat,
 En tragt zyn hert op nieuws te grieven,
 Om weer op *Goël* te verlieven,
 Van wien hy tot zyn droeffenis,
 Een weinig afgeweeken is.
 Hy die, geyveinds is in zyn daden,
 En hier noch leeft in ongenaade,
 Gantsch buiten kommet angst en quel,
 Geduurig roept, het gaat my wel,
 En zegt vol-zorgelooze vreeze,
 Ik ben zoo boos niet als voor dezen,
 Hem geeft, gy *Noordbeek*, onderrigt,
 En tevens toont gy wat zyn pligt
 Moet wezen, zal zyn Ziel (wat schanden)
 Niet in een duist're poel belanden,
 Daar 't heftiche vuur zeer vinnig steekt,
 En 's Hemels Liefdegloet ontbreekt;
 Gy zegt tot hem, verfoei uw daden,
 Ay laat u tot verzoening raaden,
 Stap van uw dwaasheid, waarelds vriend,
 Zoo zy Gods gunst, tot uw gezind.
 Bouwt niet meer op verkeerde gronden:
 O Engel Gods! tot ons gezonden,
 Om Christus diergekogte Kerk,
 Te voeren boven 't zonne zwerk,
 Naar *Zions* God gewyde-hooven,
 Ik moet uw teere Godvrucht looven,
 En pryzen uw (verstaanb're tolk)
 Geëerd, geëgt, by al dat Volk,
 Die willig na den Heiland hooren.

Gy streeld dikmaal myn hert en ooren,
 En doet my als verwondert staan,
 Als gy uit Gods beschreeven blaân,
 Der eeren Koning komt te maalen,
 Zoo Glorieryk in Goude zaalen,
 Gezeten aan Gods Regterhand;
 Als gy de vrede standaard plant,
 En speelt op de Evangelie snaaren,
 Dan doet gy my ten Hemel vaaren,
 En Jaagt de Ziel ten Boezem uit;
 Gy leert my, Herder door uw luit,
 En welgepaste Bybel klanken,
 Het eeuwig wonderkind, bedanken,
 Die Majesteus in al zyn doen,
 Heeft aangebragt het heil randsoen,
 Om hellewigten, heel verlaaten,
 Te maken tot zyn onderzaaten;
 Langs wat een Godt betaamde grond,
 Leerd gy het Heilig vree Verbond,
 In Edens Lutt-Hof eerst ontflooten?
 Aanwyzer van Gods Bondgenooten, ^a
 Boog schutter, die geduurig mikt, ^b
 Gods handel wys en wegen wikt
 En yder weet zyn deel te geven,
 Lat g moet gy leeraar *Noordbeek*, leeven,
 Tot nut van 't voorgekend geslacht.
 'k Wensch God uw Ziel en Lichaams kracht
 Versterke, steun, en onderschraagen;
 Het vry en opper welbehaagen,
 Uw *Dienst-werk* met zyn zegen kroon;
 Hy zy uw schildt, en groote loon,
 En wil (als *Heer* van alle Heeren)
 Noch veele door uw dienst bekeeren.

Nieu-

^a b. Beteekenissen van het Woord Leeraar.

Nieuwe-Jaar-Wensch,

UITGEBOESEM T

Aan

D^o. J. N.

MDCCXXV.

KOm *Zion*, wil aan Amstels weiden,
 Met my Heer *Noordbeeks* lof verbreiden,
 En wenscht hem in dit Nieuwe-Jaar,
 Als ik, gezondheid, heil en zeegen,
 Die vaak tot Sondaars hulp, geneegen
 Het ligt stelt op den kandelaar.

Kom, kroon hem, die ons door zyn reeden,
 De troost der zielen gaat ontleeden,
 Die noch als wagter op de muur,
 Staat voor de *Stad* van Godt te stryden,
 Hy maalt ons Jezus in zyn lyden,
 Bestraald van Heilig Pinxter vuur.

Hy zoekt door al zyn *Roerend* Preeken,
 Het steene herte te verbreeken,
 Dat onbekend aan zyn gebrek,
 Noch midden in de schult blyft smooren,
 Zoo een doet hy de Christus hooren,
 Wiens zelf geneest der ziele vlek.

M

Hy

178 . M E N G E L D I G T E N .

Hy laat niet na, van hem te raaden,
 Van hier zyn quade en booze daaden
 Te vlieden, het is al zyn raad,
 Van hem geduurig te vermaanen,
 Tot betertschap, om zoo te baasten
 Een weg die na den Hemel gaat.

Eer dat zoo'n ziele zouw versmooren,
 Doet *Nobrdheek* hem dit middel hooren
 Kom, wakker Sondaar, droef te moê,
 Ga, ga ziel-angstig en verslaagen,
 Gevoelende uw ziele plagen,
 Naar Jezus als uw anker toê.

Waarom zoud gy, ô Sondaar! sterven?
 Dat roept gy, *Leeraar*, menigwerven,
 Gods heil staat immers noch bereid
 Voor hem, die met zyn zielsbegeeren,
 Wil na zyn harts verluffer keeren:
 Wiens naam is Hélt en Majesteit.

Om vlasse wickjes te versterken,
 En aan te roopen tot goe werken;
 Daar toe diend al uw onderrigt,
 Gy wiit alzulke onderschraagen;
 Getrouw de lasten helpen draagen,
 Hun troosten met het *Zonne-licht*.

Gy roept waarom zit gy te treuren,
 Kom wil uw hert ten Hemel beuren;
 Zyt in den Heiland wel gemoed,
 Hy zal uw ziel na kruis en lyden,
 Door zyn genaade ligt verblyden,
 En sterken door zyn liefde gloed.

Op

Op op, dan Gods genaadelingen,
 Kroon *Noordbeeks* hoofd met zegeningen,
 Die zoo gesterkt door Godes Geest,
 Messias leere gaat verbreiden,
 En zielen opwaards zoekt te leiden,
 Tot in het boven Hemels feest.

† Groet hem, die leerde Godes leeden,
 Hoe zy alhier zich moesten kleeden
 Met heil, en Priesterlyk zieraad,
 En vrolyk juichen in de dagen
 Van Gods genadig welbehaagen,
 Bevestigt in het Vrouwe-zaad.

† Groet hem, die in de Tempel-zasten,
 Uit Davids dichtliet kwam verhaalen,
 Hoe Christus eenmaal om de straf
 Van doemelingen, zoude sneeven,
 Doch weer den derden dag herleeven,
 En vrolyk ryzen uit het graf.

Lang moet uw dienst gezeegend blyven
 Als ook uw yver vuur beklyven,
 Tot nut en welstand van 't gemeen.
 Den Hemel wil uw onderschraagen,
 Van onder eeuwige armen draagen,
 Met ziele troost en zaligheên.

God wil als Opperheer der Heeren,
 De gaven van zyn knegt vermeerren,
 Hy sterk hem door zyn groote hand,

M 2

Ach!

* Jcf. 1: 16. † Te verstaan. Jcf. 61. en den 16 Psalm door
 zyn E. in verscheide Kerk-reedenen voor de gemeente ver-
 klaard.

Ach! dat wy lang Heer *Noordbeek* hooren,
Die altoos aan Gods uitverkooren,
Voorhoudt het Hemels Vaderland.

Noit moet uw hier aan Amstels stroomen,
Of ramp of onheil overkoomen,
Dit wenschen wy uw al gelyk.
Leer ons noch lang Gods Bybel-blaâren,
God wil u hier, hier na bewaaren,
Tot zyn gezegend Koningryk.

T E R

V E R J A A R I N G

Van de Heer

J. M. J.

Oud zynde 19 Jaar.

Den 22 van Lentemaand.

1725.

DE Godheid, (door wiens macht het zyn,
Der Schepzelen eerst is ontsprooten,
Die 't aardtryk kroond met nieuwe looten,
En ons beschut voor ramp en pyn)
Noopt thans myn Geest verheugt te kweelen,
En u haar blydschap mee te deelen.

Hoog

Hoogwaarde Vriend, by my geacht,
 Hœe zal ik hier uw Jaardag vieren,
 Uw hoofd bekroonen met Lauwrienen,
 Die noch verftendigt van Gods kracht,
 Gezond en fris, en wel te vrede,
 Een trapje * hooger zyt getreden,

Ik vierde vrolyk en veruoegt,
 Voorheen de tweemaal negen Jaaren;
 En speelde rustig op de fhaaren,
 Zint heeft het Godt al zoo gevoegt,
 Van u zoo fchâ als winft te geeven,*
 Beneden in dit aardfche leeven.

Dank vry met my Gods albestuur;
 En roem voor eeuwig zyne daden,
 Die u in Chriftus uit genaade,
 Nochmaal vergunt het zalig uur,
 Van dat gy zonder zielsbenouwen,
 De lieve lente meugt aanschouwen.

Den Hemel, die zyn vuur en haardt;
 Voorheenen had by d'Oude Jooden,
 Heeft uit genâ u aan geboden,
 Zyn tafel, daar wy zaam vergaardt,
 Als uitverkoore Tempel leeden,
 Ons konnen met zyn heil bekleeden.

Ik lach fmet vieze dweepery,
 Gantsch onbetaam'lyk voor een Chriften;
 Verdoem de Nyt, en Broeder twiften;

M 3

En

* Te weten een Jaar.

* Zynde het afiterven van uw oudfte en het trouwen van
 uw Jongfte Siftet.

182 MENGELDIGTEN.

En staat het thans myn Zangster vry,
 Te spreken, 'k houw van zulke menschen,
 Die 's even-naaltens welstand wenschen.

Ik ken, als noch, geen and're grond;
 Dan door geloof en waar berouwen;
 (Gepaard met kennis en betrouwen)
 Te sluiten hier het vrcē Verbond;
 Hier uit ryft, als bekende merken,
 De zielsverplichting tot goe werken.

Het voetspoor dat myn Zangster maald;
 Is u van my in voor'ge dagen,
 Getrouw en naartig voorgedraagen;
 En heb ik hier of daar gefaalt,
 Vergeef, ik oog (schoon zwak) op voordeel;
 Gods zaak vereifcht een fchrander oordeel.

Dit zy gezegt, om op het stuk
 Van uw Verjaardag weer te komen;
 Tot negentien reeds toegenoomen;
 Den Hemel geeve u veel geluk,
 En zegen; hy wil u bewaaren
 Tot laater tyt, en meerder Jaaren.

Leef lang door uw roemrugtigheên;
 Daal *Heiland*, met uw ryke zeegen,
 En zyt het Huis van *Mor* geneegen;
 Bewaarze alle, groot en klein;
 En wil hun ceuwig met genaade,
 Zoo hier als namaals, overlaaden.

J U B I L E

Of het

VYFTIGSTE JAAR,

Van

J U F F R O U W

BARBERA OVERZEE.

Gevierd den 25ste van Lentemaand. 1725.

IK zing op onvervalschte toonen,
 Verheugd om uw Geboorte-dag,
 Vrouw *Barbera*, ik moet u kroonen,
 U groeten met een blyden lach,
 En vrolyk speelen op myn snaaren,
 't Is Godt (wiens zyn ons is bekend)
 Die u doet vieren vyftig Jaaren,
 Bevryd van rampspoed en ellend,
 Daar veele van het sterfelyk. leeven,
 Zyn in een oogenblik berooft,
 Heeft hy u nit gena gegeeven,
 Gezondheid, hy uw *Heer* en *Hooft*,
 Uw *Man*, en aller vroomen *Vader*,
 Bewaard u in het aardfche Dal,
 Als *Trooster*, *Helper*, *Ziele-rader*,

Voor droeve finert en ongeval.
 Wat zeg ik 't was zyn groote liefde,
 En gadelooze Hemel-min,
 Dat hy uw braave Borst doorgriefde,
 Als hier uw hert, gantsch boos van zin,
 Om *Adams Doodbeet* lag te smooeren,
 Het is alleen zyn goedheids-blyk,
 (Bekend aan al zyn uitverkooren)
 Dat gy getrokken uit het ryk
 Der duisterheeden, thans de stralen
 Beschouwd van het *Genaden-licht*.
 Hoe zal ik best Gods Glorie mæalen?
 Hy die in 't hart zyn liefde stigt,
 Dat door een goet en rein geweeten,
 In 's naasten welstand zich verblyd;
 Ik zwigt voor hem, die *Houg* gezeeten,
 Zyn gunsteling op aard altyd
 Beschermd, voor vinnige ongevaaren,
 En keer my tot uw *Wyze Vrouw*,
 Die met *de Vries* voor achtiën Jaaren,
 Verbonden zyt in liefde en trouw;
 Zelf de Eendragt heeft op u haar stempel,
 (Van dien dag af tot nu) gezet,
 Gy bouwt volvlytig aan Gods Tempel,
 En zoekt (schoon zwak) de *Zede-Wet*,
 (Voorheen op *Zinai* gegeeven)
 Te houden, gy wilt immers, zaam
 Van deugt en Godvrucht aangedreeven,
 Jehovah roemen, 'k weet de faam
 Verkondigt dit aan *Amstels* weiden;
De Vries bekend uit wys beleid,
 'k Wil op dit blad uw lof verbreiden,
 Volvaardig voor 's lands Majesteit, †
 Gaat gy den blanke Zabel zwaajen,

En

† Helbaardier van het Ed. Mogende Collegie ter Administratie, Resideerende alhier.

En toont *geureest*, uw *Heldenmoed*,
 Als koop en Scheepsvolk hevig krajen,
 Dan hoord men u geheel verwoed,
 Uit naam der dapp're *Vaders* spreken;
 Het zy genoeg alhier vermeld,
 'k Wil aan 't verhaal myn zegel steeken.
 Vrouw *Overzee*, die dees dag teld
 Het *Jubile* van vyftig Jaaren,
 En daar van houd gedachtenis,
 Wie raapt 'er nu geen *Lauwer-blaaren*;
 Daar wy gezeeten aan uw *Dis*,
 In min en *Vriendschap* u ontmoeten,
 Myn *Zangster* is geheel verblyd,
 Van u (als al gezeid) te groeten,
 In deeze lieve *Lente-tyd*,
 Daar God dien *Opper-Heer*, verheeven;
 Het *Aardtryk* als op nieuws herschept,
 Wy moogen hier geveiligt leeven,
 En door Gods goedheid onverlept,
 Noeh by elkaar eendragtig woonen;
 Als eertyts op het *Pinxter-feeft*,
 Daar God de *Apostelschaar* wouw kroonen;
 Verryken met zyn *Groede Geest*.
 Wy moogen 't dag-light noch aanschouwen,
 Wie weet! hoe lang het weezen zal,
 Gezaligt in het albetrouwen
 Van hem, die altoos even pal,
 De reine waarheid heeft beleeden.
 Was *Christus* niet voor ons als Godt,
 En *Ziele-borge* ingetreedén,
 Wy sijnakten een armzalig lot,
 Maar door zyn *Bloed*, is ons beschooret
 Een beter *Heilstaat* dan voorleén,
 Wy haaken vast na 's Hemels Chooren
 Daar 't alles leeft in *Zaligheên*,

En onvergangb're Hemel weelde.
 Vrouw *Barbara* (ik ſchei 'er uyt)
 Leef lang herſchapien na Gods beelde;
 En eer de Dood uw lippen ſluit,
 Laat Godt zich ter verzoening vinden,
 Voorzien van hoop en ziele vree,
 Dit wenschet al de tafel vrienden
 Zoo aan *Coenraad* als *Overzee*.

Een woord op zyn pas;

Met den

I N G A N G

D E S

J A A R S.

MDCCLXXV.

W Y Z E. *6 Kersnacht.*

IK wil al mee gelyk de menſchen,
 Hier roepen, (heil en zegen wenschen)
 Geluk een zalig Nieuwe-Jaar,
 Zoo nut voor Gods genadelingen.
 Ach! mogt ons hier zyn gunſt omringen,
 En wezen aan ons openbaar.

'k Wensch, dat gelyk dit woord bediede,
 Gods heil en zegen hier geſchiede.

Ach!

Ach! dat de Hemel het volbragt,
 Van onbekeerde nu te geven
 Een heilig en een zalig leven,
 Veel beter dan de zonde vracht.

Vergeeffsch hoopt gy, *o* Wereldlingen!
 Alhier Jehovahs zegeningen, *a*
 Zoo gy blyft in uw voor'ge staat,
 Vervreemd van Godt, en van zyn weegen, *b*
 Want wie hier spot met Godes zeegen,
 Word nu, ja eeuwiglyk gehaat. *c*

Droom vry van ziele goet van booyen,
 Doch Godt volmaakt in 's Hemels hooven,
 Die geeft geen heil noch zaligheid,
 Aan hem, die hier gantsch ongestaadig,
 Zyn raad verwerpt, en zeer baldadig, *d*
 Zich zelf op losse gronden vleid.

Want daar uw *Herte* vol van zonden,
 Aan Vleesch en Waereld blyft verbonden,
 En noch geheel haar Godt verlaat,
 Waar op kunt gy, (en buiten schroomen)
 Van ziele-heil en wetvaard droomen?
 Wee u, daar 't dus geschapen staat.

Voor niemand zy Gods gunst beschooren,
 Dan die van de eeuwigheid verkooren,
 In Christi is en alzo leeft, *e*
 Dat hy zoo in zyn levens-wandel,
 (Als ook in al zyn doen en handel) *f*
 Hier van oprechte blyken geeft.

Hy,

a Eph. 1:3. *b* Eph. 4:18. *c* Gen 25:34, Maleach. 1:7, 2, 3, 4. *d* Spreuk. 24-33. *e* Eph. 1:4. *f* 1Tx. 2:11, 12.

Hy, die in 't ondermaansch gewcemel;
 Zyn gangen stierd ten hoogen Hemel, g
 En met een *Abram* voor en naar,
 Op Gods *Gebooden* komt te paffen,
 (Geheiligt in des *He:lands* plassen) b
 Hceft hier een zalig *Nieuwe-Jaar*.

Geen wereld kan zoo een verschrikken;
 Of doen hem op zyn weg verftikken,
 Neen, Neen, hy streeft geduurig voort,
 Verkrygt op aarde *Arends* krachten, i
 Om vaak volvlytig te betrachten
 Het voorgeschreeven Bybel-woord. k

Zoo een kan zelf in noot en pynen;
 Verwagten Hemel zonne schynen; l
 En dat hem Godt weer sterken sal, m
 Door zyn genade-ryke zegen,
 Meer dan een milde zomer regen,
 Na zoo veel druk en ongeval.

Hy die Vorst *Goël* komt te kiezen;
 En in zyn goet zich wil verliezen,
 Vind hier geloovig heul by Godt, n
 Ja ziet zich als op *Nieuws* herbooren;
 Daar zy de Wacrelt gaat verlooren,
 En sterft in haar rampzalig lot.

Hy kan op Godt verzeekerd wachten;
 Vervuld van 's Hemels opperkrachten,
 Verhoopt hy veilig voor als naar,
 Om vaak (voorsien van Godes zeegen)
 Volvaardiger te doen zyn weegen, o
 Dan in het voorig *Nieuwe-Jaar*.

Zoo

g Gen 5:24. h 1 Cor. 6:11. i Jel. 40:31. k Joh. 20:31. l
 Jel. 50:10. m Pl. 42:6. n Pl. 46:6. o Pl. 119:32.

Zoo een kan op onwraakb're gronden,
 Aan Jezus, als zyn schat, verbonden, *p*
 Zyn mede-Christen wenschen toe,
 Gods dier'bre zegen, daar de wereld
 Vol opgesinukte schyn bepereld,
 Vast tergt zyn felle geessel-roe.

Zoo een, die zoekt staâg voort te leeren,
 't Volmaakte Bybel-woord des Heeren, *q*
 En bid dat Godes *Goede Geest*,
 Al meerder met zyn zonne-stralen,
 Op zyne ziel mag nederdaalen,
 Gebeurd op 't Joodsche Pinxter-feest. *r*

Zo een heeft reeds het regt verkreegen
 Tot Christus *Aangebrachte* zegen,
 En onverdiende Hemel-gloed;
 Hy kan hier vóór zyn schepper looven, *f*
 Verheffen Hert en Ziel naar hooven,
 Zoo wel in voor als tegenspoed. *t*

Hier uyt kund gy, ô Aards-gezinden,
 Heel klaar en duidelyk bevinden,
 Dat al uw wenschen ongegrond,
 En schaad'lyk is, daarg' ongeneegen
 Tot Godt, noch loopt de breede weegen, *v*
 En smaad de leffen van zyn mond. *w*

Die hier van Gode zyn verkooren, *x*
 En hem in *Eigendom* behooren,
 Betrachten meer, of min dit werk,
 Van vaak het oude zonden leeven
 Te Dooden, en hem aan te kleeven, *y*
 Het Hooft der duurgekochte Kerk. *z*

Zy
p Hoogl. 2: 16. *q* Pl. 19: 8, 9. *r* Handel. 2. *s* Pl. 116: 13. *f*
v. 7. *v* Matth. 7: 13, 14. *w* Matth. 23: 37. *x* Pl. 65: 5. *y* Gal.
 5: 24. *z* Coll. 1: 18.

Zy zoeken met hun zielsbegereh
 De booze Waereld af te weeren. *a*
 Zyt wereldling alzoo gezint,
 En zoek zielangftig en verleege,
 Het heil van Gods genaade weegen,
 Wilt gy niet eeuwig blyven blind.

Wat kan het Goudt des Wereldsbaaten, *b*
 Als hier de zielen Godt verlaaten?
 Het baard maar wroeging in 't gemoed,
 Daar zy, die Godes *wil* betrachten,
 Uyt enk'le gunfte kunnen wachten,
 Het eeuwig en bestendig goedt. *c*

Denk Sondaar, op uw booze daden,
 En sineek den Hemel om genaade;
 Uw tydt is kort, de Dood komt snel;
 En wíl uw oude lust betoomen:
 Stel eens, als al de waare vroomen,
 De bond-Godt tot uw reisgezel. *d*

Wilt gy hier na ten Hemel ryzen,
 Ontdoet u van uw oude wyze *e*
 En levenscourze, en besteed
 Uw tyd (in wezendlyker dingen)
 Veel liever dan in beuzelingen, *f*
 Waar toe gy voormals waardt gereed.

Leer, leer uw 's leevensdagen tellen, *g*
 Die uit uw oogen henen hellen,
 Gelyk een vlietend oogenblik,
 Want die op *beeden* stoud te praalen,
 Moet *Morgen* ligt ten graave daalen,
 Door Gods beheerschend albeichik.

Nie-

a Pf. 119: 128. *b* Matth. 16: 26. *c* Spl. 8: 21. *d* Pf. 16: 8. *e*
 Eph. 5: 15, 16. *f* Eph. 4: 26. *g* Pf. 90: 12.

Niemand, hoe magtig van vermoogen,
 Of ryk en weeld'rig opgetoogen,
 Kan voor de wreede Dood bestaan, *b*
 Wy moeten al dit lot bezuuren;
 Hy knipt heel ras de levens uuren:
 Het moet al sterven en vergaan.

Zoo gy dan brosse Waereldlingen,
 Wilt hoopen op Gods zegeningen,
 In dit begonnen *Nieuwe-jaar*.
 Veranderd uw gemoed en leeven, *i*
 En wilt alleen aan Gode kleeven,
 Wiens Woord blyft eeuwigduurend waar.

Om tot dit voordeel te geraaken,
 Zoo leer voor al uw doen verzaaken,
 En wandel vlytig langs het padt
 Van *Abraham*, uw vóorgetreeden, *k*
 Als ook van Gods verkoore leeden,
 Te Boek gestelt in 't Bybel-blad. *l*

Want waarom zoud gy Sondaar sterven, *m*
 En eeuwig Gods gehaade derven?
 Den Hemel staat noch open, *ga*,
 (Tot in de Ziel (geheel) bewoogen,
 En smeek het onbepaald vermoogen)
 Uw waarde Helland om gena.

Zeg niet, Ik ben te vol van zonden,
 Te stout, te boos, en te ongebonden,
God Heilig zynde, hoordt my niet;
 Doch weet, zy die Gods wil betrachten, ***
 Die hebben zekerlyk te wachten,
 Dat hun hier hulp en heil geschiedt.

Hy

b Ps. 89: 49. *i* Rom. 12: 2. *k* Gen. 17: 1. *l* Heb. 11. *m* Ezech.
 18: 52. *** Matth. 7: 21.

192 MENGELDIGTEN.

Hy die *berouw* heeft zoo van boosheid,
 Als hart vereelde Goddeloosheid, *n*.
 Wil *Jezus* met zyn arm omvaan,
 Maar niet hem, die vaak staat te pronken
 Op Doodsche en levenlooze schouken, *a*
 Van *Pragt* en *Opgeblaazen* waan.

Necu, neen, de wyze *Harte griever*,
 Die wil, hoe nedriger hoe liever,
 Die hier heeft voor Gods *Heilig Woord*, *p*
 En doet belyd'nis van zyn zonden, *q*
 (Geheel bevryd van valsche vonden)
 Word van den *Heiland* vast verhoort.

Werp niet in, 'k heb in 't *Woord* geleesen,
 Dat *Gode* wil geheiligd wezen *r*
 Van hem, die nadert tot zyn *Throon*,
 Enik, ocharme, (vol van finetten)
 Ben een verbreeker van zyn wetten,
 My voorgehouden in zyn *Soon*.

Dees smeek taal moet u vol ellenden,
 Geloovig doen naar *Jezus* wenden,
 Hy helpt, verbind, ja hy, gewis, *s*
 Heeft op des 's *Vaders* welbehaagen,
 Goetwillig al de schuld gedraagen, *t*
 Waar door Gods naam geheiligd is, *v*

Door hem kund gy tot *Godt* genaken:
 Om vree met *Godt* en mensch te maken,
 Zoo storte hy zyn harte bloedt;
 Hier uyt is ons het heil gebooren,
 Van niet te vreezen voor Gods tooren,
 Die anders fel en vinnig woedt. *w*

Gy

n 2 Coor. 7: 12. *a* Matth. 23. *p* Jcf. 66: 2. *q* Spreuk. 21: 13. *r*
 Lev. 10: 3. *s* Jcf. 43: 22. *t* Jcf. 53: 4, 5. *v* Jcf. 5: 16. *w* Heb. 10:
 26, 27.

Gy zegt, ik wou maar 'k kan niet koomen:
 Dit heeft de Christus weg genoomen,
 Hy geeft den moedelooze kracht, x
 Hy zelve wil van vrede spreken, y
 En noit het zwakke hert verbreeken, z
 Dat Ademtogtig na hem wacht.

Kom dan met traanen in uw oogen,
 Tot Gods barmhertigheid gevloogen,
 En val demoedig voor hem neer,
 Die zoo door *Bloed*, als heilig leeven,
 De Duivel dorst den Doodsteek geeven, a
 Wiens Rykstroon blyft geboud op eer'.

Gods Toorne-vuur, zoo fel ontstookken,
 Om *Adams* doen, heeft hy gewrooken,
 Nadien hy als het Vrouwe-zaad, b
 Tot vreugd van Godes uytverkooren,
 Als *Vorst* en *Goël*, is gebooren,
 Beslooten in dien Vreden-raad. c

Wil uit een ernstig zielsbegeeren,
 U voorders tot dien lossen keeren;
 Die van de *Vaderen* verwacht,
 En als de nakrooft der Hebreuwen,
 Gebooren is voor acht paar eeuwen,
 Tot heil van 't voorgekend geslacht.

Hy heeft een Godd'lyk alvermoogen,
 Hy kan de Zilte traanen droogen,
 Zyn naam is *Raad*, *Held*, *sterke Godt*;
 Hy heeft, uit *Judaas Stam* gesprooten, d
 Voor u'zyn dierbaar bloedt vergooten, e
 Volmaakt gehouden Gods gebodt. f

N

Kom

* Jcf. 40: 29. y Pl. 85: 9. z Jcf. 41: 3. a Heb. 2. y. 14. b Gen. 3: 15. c Zach. 6: 12, 13. d Gen. 49: 10. e 1 Pct. 1: 18, 19. f Ro. n. 10: 4.

191 MENGELDIGTEN.

Kom tot hem als uw *Priester* treden,
 Die enkel uitbarinhertigheeden,
 Meedoogen nam met uwen staat, *g*
 Hy die eens als een Ster in 't looſten,
 Het waare Zion kwam vertrooſten,
 Wil u noch dienen door zyn raad.

Kom zet u aan zyn voeten neder,
 En leer van hem, die noch zoo teder, *b*
 Zyn gunſtgenooten ſtelt te vreeën,
 Ja hun in Evangelie dagen,
 Noch nodigt tot zyn welbehagen,
 Veel aangener, dan voorheen.

Hy kan de Ziel genade geeven, *i*
 En u doen tot een beter leeven,
 (Als van te-vooren) overgaan;
 Hy kan de herten wederbaaren,
 Het leven in de Ziel-opklaaren,
 U maken tot zyn onderdaan.

Is al uw wenschen, zugten, hygen,
 Om voorts Gods zegen te verkrygen
 In dit gezegend Nieuwe Jaar,
 Zoo wil met my uw zinnen zetten
 Op Gods geſchreeven Bybel-wetten,
 Aan al zyn Kinders openbaar.

Wil met my naar den inhoud zoeken,
 Van Gods geopenbaarde Boeken,
 Door zyne zorg ter hand geſteld,
 Aan Mannen die dit woord beſchreeven,
 Alleen door zyn beſtiet gedreeven,
 Gelyk ons den *Apoſtel* meld. *k*

Dit

g Heb. 2: 17, 18. *#* Mark. 16: 7, 18, 19. *h* Pl. 84: 22. *k* Act. 2: 20, 21.

MENGELDIGTEN. 105

Dit Woord, zoo in des Heeren vreeze, *l*
 Als ook eerbiediglyk geleezen,
 Dat geeft den dwazen Sondaar licht, *m*
 Die voormaals stout en ongebonden,
 Noch wandelde op het pad der zonden,
 Niet lettende op dit onderricht.

Hier worden Adams booze daaden,
 (Die eerst versmaade Gods genaade)
 In al de stukken aangetoond,
 En daar by duid'lyk voorgeschreeven,
 Hoe hy geraaken kon ten leeven,
 Die Godt losbandig had genoond;

Dit Woord dat doet een Sondaar merken,
 Hoe God de *Heer* in al zyn werken,
 Betoond zyn eer en Majesteit;
 Daar by, hoe hy oits uit genaade,
 Bekroonen wil, en gantsch verzaaden
 Met Hemelvreugt en zaligheid.

Hier uit-zoo leerd een zondaar kennen,
 Hoe hy hem zal aan Godt gewennen,
 Ja hoe Gods Zoone heeft betaald,
 Die als een booswigt om de zonden,
 Aan 't bloedig Moordhout wierd gebonden,
 Doch nu ten Hemel zegepraald.

Hier in word *Christus* opgegeeven,
 De *Weg*, de *Waarheid*, en het *Leeven*,
 Als maaker van het Trouw-verbond,
 Dat eeuwig vast en wel geslooten,
 Alleen voor Godes gunstgenooten,
 Op Christi Kruisdood staat gegrond.

N 2

Door

l Ps. 25: 14. *m* Ps. 19: 8, 9. *n* Job. 22: 21. *o* Hof. 2: 19.

Door hem, zo word een Mensch *veranderd*,
Verstand, en *Oordeel* opgeschranderd,
 De *wille* buigzaam, om voortaan,
 Bemoedigt, door Gods Geest te streeven,
 De weg, naar 't onverderfelyk leeven,
 Die Christus ons is voorgegaan. *p*

Door 't zoeken van alzulke dingen,
 Verkrygt een mensch Gods zegeningen,
 En kan in rampen en gevaar,
 Na dat hem Godt hier is geneegen,
 Erlangen zyn genade en zeegen,
 Ja, een volzalig *Nieuwe Jaar*.

Wie Jezu als zyn schat wil zoeken,
 Bestempeld in Gods *Bybel* Boeken,
 En zich geheel op hem verlaat, *q*
 Die kan in ramp, en barre winden,
 Heel vast, ja zalig ondervinden,
 Dat hier zyn *Heilstaat* zeker gaat.

Daar zy, die na de Wereld hooren,
 Met Ziel en Lichaam gaan verloren,
 Ja raken heel en al te grond, *r*
 Ontbeerende het Hemels leeven,
 Dat Godt om Christus *wil* wil geven,
 De houders van zyn Vree-verbond. *f*

Ziet niet meer, (wilt gy zyn geraaden,
 En hoeden u voor ziele schaaden)
 Na windrig Vleesch, en Wereld om.
 Leef aan de Wereld afgestorven, *t*
 En zoek dat *Christus* heeft verworven
 Voor zyn verkooren eigendom.

Want

p Joh. 14: 2. *q* Jcl. 29: 9. *r* I Joh. 2: 17. *f* Pl. 19: 12. *t*
 Rom. 12: 2.

Want wat baat hier een pragtig leeven,
 Zyn vleesch te streelen daar beneeven?
 Te koopen dat geen Brood en is, *v*
 Het Gout, de schatten dezer aarde,
 Zyn minder, veel van laager waarde,
 Dan *Godt* het *Licht* in duisternis.

Niemand kan hier genade vinden,
 Of hy moet al die troetel vriden
 Versmaaden, schoon het baard verdriet;
 Hy moet noit hinken op twee zyden, *w*
 Maar leeren zeer voorfigtig myden,
 Wat *Godt* hem in zyn Woord verbied.

De *Wet*, op *Zinai* gegeven,
 Ten regelmaat, om na te leeven, *x*
 Die moet voortaan de *Spiegel* zyn,
 Om daar beschouwende uit te ontdekken,
 Zoo wel de vuile *Ziele* vlekken,
 Als ook uw duldelooze pyn.

Die *Wet* moet ons in *Ziels*-ellenden,
 Bekommerd doen naar *Jezus* wenden,
 Die deeze *Wet* vervuld, wiens glans, *y*
 En *Godt* geheiligt *Evangeli*,
 Veel schooner blinkt dan *Roos* of *Leli*:
 Ver boven *Zon* en *Starre* trans.

Doch gy, getrouwe *Bondgenooten*,
 Die als herbooren *Hemel*-looten,
 U *Godt* verkiest, en die geheel *z*
 Met *Hert*, met *Ziel*, verstand en zinnen,
 Die *blank* en *rood* is, zoekt te minnen, *a*
 Als hier uw algenoegzaam deel.

N 3

Gy

v Jef. 55:1. *w* Matth. 6:24. *x* Gal. 6:16. *y* Matth. 3:15. *z*
 Pf. 63:2. *a* Klaagl. 3:24.

Gy kund u uit den Hemel booven,
 Een heil, een Ziele ſchat belooven,
 In 't reeds verſcheenen Nieuwe Jaar,
 Gy blyft op veel gewiſſe gronden,
 Aan Godt, uw Heer, en Man, verbonden,
 Trots droeve rampen en gevaâr.

Zeg, waar vandaan, (ô uitverkooren)
 Komt dit, dat gy uit Godt gebooren, *d*
 Noch zomtyts na de Wereld helt.
 Het kan noch Hert, noch Ziel vernoegen,
 Wel goet voor hen, die daar in zwoegen, *e*
 Onkundig zynde wat hun quelt.

Maar niet voor u, die 't *Beeld* der zaaken
 Bezit, en daar op ſtaat meugt maaken:
 Waar komt het (zeg *Bond-Volk*) van daân?
 Of zouw dit ook de reden vreezen,
 Dat gy, in plaats van vaak te vreezen, *f*
 U ophoud met een hand vol waan.

'k Zeg *Bond-Volk*, tot uw onderrichting
 (als *Nader aandrang* en verplichting)
 Dat dees *Beproeving* ons geſchied,
 Op dat we daar door zoude leeren,
 Van zich dempedig te verneeren, *g*
 Voor hem, wiens macht het *al* gebied.

Dit doet het *Vrye* welbehaagen,
 Op dat uw Ziel geduldig draagen
 Het *Jok*, de ſchouwders opgeleid, *b*
 Om zoo te zien of g' in uw gange,
 Wel blyft aan Gods beſt'ering hangen,
 Verwonderlyk in Majesteit.

Bid,

d Joh. 1: 13. *e* Pl. 17. v. 14. *f* Spr. 28: 14. *g* Pl. 119: 71. *b*
 Klaagl. 3: 27-31.

Bid, dat den *Heiland* u vergeven
 Het voorig quaad, het zondig leeven,
 En leer volvaardiger te gaan
 Het pad van Gods gebaande weegen,
 Die u noch met die grooten zegen!
 In zynen *Zoon* wil overlaan.

Hervat met ingespanne krachten,
 Het *waare Leven* te betrachten,
 Dat Zielen na den *Hemel* leid.
 En Gods nabylieid doet beëven, *k*
 Verworven door des *Heilands* sterven,
 Wiens Eerzuil is gerechtigheid.

Ach dat wy altoos yvrig waaren,
 Van ons, met Gods gena te paaren,
 Ons aangeërfd door *Christus* *Bloed*,
 Welk *Bloed* ons geeft een regt betrouwen, *l*
 Van op dien *Loffer* staag te bouwen,
 Wiens Dood des *Sondars* breuk vergoed.

Gods *Bybel-Woord* (om na te leeven,) *m*
 Ons tot een voorschrift voorgeschreeven;
 Moet steeds de *Ziel* betrachtling zyn, *oo*
 Van hem die in des *Heeren* vreeze,
 Verwacht dat *Godt* hem eens na daezen,
 Verguut zyn vriendelyk aanschyn.

Hy moet, wil hy tot *Godt* gemaken,
 De *Wereld* en het *Vleesch* verzaaken;
 Geduurig wederstaan de macht
 Des *Satans*, hy moet (zonder teemon)
 Alhier Gods *Koninkryk* inneemen, *n*
 Met veel geweld en groote kracht.

N 4

Hy

i Eph. 1: 1. *k* Ps. 73: 22. *l* Eph. 2: 12. *m* Ps. 119: 97. *n* Mat.
 11: 12.

200 MENGELDIGTEN.

Hy moet altoos Gods eer verbreiden, ^m
 Een regt gematigt leven leiden;
 Hy moet geheel tot God bereid,
 Het Lam Gods stellen tot zyn voorbeeld,
 Die vleesch en zonde heeft veroordeeld, ⁿ
 Door *Lyden* en *Gehoorzaamheid*.

Hy moet aan al zyn mede-menschen ^o
 De Liefde toonen, haaken, wenschen
 Na Godt, als ook na moeder ligt,
 Dan hy reeds heeft op aard verkregen;
 Hy moet geduurig zyn verleegen,
 Om Jezu dierbaar onderrigt.

Hy moet na heiligmaking trachten
 Met woorden, daden en gedachten,
 En zoeken vlytig vroeg en spa,
 Zoo door geloof als goede werken,
 Zich zelve meerder te versterken,
 In 't heilryk leven der gena.

Het moet zyn Zielsbetragting weezen,
 Om Godt, zyn Opperheer, te vreezen,
 Die hem in Christus heeft gekocht,
 En door zyn goede Geest herbooren,
 Op dat zyn Ziel hem zouw behooren,
 Die voormaals zyn bekeering wrocht.

Wil ons Heer door uw almacht schraagen,
 En als op eeuwige armen draagen.
 Kom Jezus, stort uw goede Geest
 Op al uw gunst en bondgenooten,
 Voorheen als Hemeldauw gevlooten;
 Op het volheug'lyk Pinxterfeest.

Kom

^m 1 Cor. 10: 31. ⁿ Rom. 8: 3, 4. ^o Rom. 12: 13.

Kom Koning Jezus wil in dwaaze
 Sondaars, de Geest des levens blaazen,
 Hervorm, vernieuw, en laat de kracht
 Van uw genade Schepter blyken,
 Zoo wel voor armen als voor ryken,
 Als voor het menschelyk geslacht.

Kom opper oorzaak aller dingen,
 Vervul uw uitverkoorelingen,
 Al meerder met uw Zalig goet,
 Kom, Jezus, wil ons trouw bewaaren,
 Voor verder onheil en gevaaren,
 Als reeds gezuiverd in uw bloed.

Verbreek in my den dienst der zonden,
 En laat myn Ziel uw naam verkonden,
 Geef my, ô Heiland! onderricht,
 En zyt my in dit Jaar geneegen,
 Met uwe gunst en Hemel-zeegen,
 Op dat ik wandel in het licht.

Maak my vervolgens wys en goedig,
 Bescheiden, vriend'lyk en zagtmoedig,
 Tot uw genaade-leer gezint,
 En stier myn voeten langs die paaden,
 Waar door een Ziele Gods genaade,
 En Hemel hulpe ondervind.

Leer my een Heilig leeven leiden,
 Om hier uw Glorie te verbreiden;
 Leer my, wanneer ik and're leer,
 De schatten van uw welbehaagen,
 Wil my Goedgunstig onderschraagen
 Door uw genaade Schepter, Heer.

Doe my voortaan geloovig letten
 Op uw beveelen, wil verpletten
 Al wat h^w wille tegenstaat;
 Bewaar m^y voor onnutte zorgen,
 Doe my van de Avond tot den morgen,
 Begierig wachten op uw raad.

Kom, wil my door uw Geest regeeren,
 En uit uw Woord noch meerder leeren,
 Dan ik voor dezzen heb veritaan,
 En zyt my gunstig Opperkoning,
 Van uft uw Throon en Hemelwoning,
 Verbeter my h^w onderdaan.

En leer my van de zonden speenen,
 Het herte nauwer, dan voorheenen,
 Verbinden aan uw albestier,
 En Godgewyde Hemel-zaalen,
 Kom Jezus, wil van booven daalen,
 En sterkt my door uw Kruisbanier.

Wil, groote Godt, uw Kerk behoeden,
 Voor overlaf en tegenspoeden,
 Voor Tieranny en groot geweld,
 En wil den *Antichrist* betoomen.
 Dat magtig hoofd, dat binnen Roomen,
 Als elders noch zyn Zeetel stelt.

Die door zyn ingebeeld vermoogen,
 Zich booven Jezus durft verhoogen,
 Verscheur het Zevenhoofdig Beest,
 En al dat Godt vernielend tergen,
 Van hem die zit op zeven Bergen,
 En menschen meer dan Gode vreesst.

Wil

MENGELEDIGTEN. 203

Wil Jezus door uw macht verflooren;
Die noch na raad noch Liefde hooren,
En Gods gemeente tegenstaan.
Kom slaa, den dwingeland ter neder,
Verhoor hun, die tot u zoo teeder,
Haar Ziele zugten laten gaan.

Wil die ten Hemel zyt geheeven,
Uw Volk genaade en cere geven,
Gebie uw zegen overal,
Bewaar de *Christen* overneeden,
Als ook uw uitverkooren leeden,
Voor droeve ramp en ongeval.

Wil hun, die *Staat*, en *Stad* regeeren,
Met wysheid en verstand vereeren,
Hun harten met Godvrugtigheid;
Wil hun met uwen Geest omringen,
Op dat zoo Stad, als Dorpelingen,
Staag roemen op hun wys beleid.

Doe Heer de wetenschappen groejen,
De koop en Zeevaard welig bloejen,
Herstel het algemeen verval.
Op dat wy ons na druk verblyden,
En zien de Neringlooze tyden
Verbeterd, in dit traanendal.

Bewerk, getrouwe Predikanten,
Die noch als zoo veel afgezanten,
En boden Gods, aan ons de raad,
En Evangeli maar voor draagen,
Als steunzels van uw welbehaagen,
En gronden voor 't geheiligd zaad.

Wil.

204 MENGELDIGTEN.

Wil hun getrouwen arbeid loonen,
En haare leer met zeegen kroonen,
Doe Jezus, door uw onderstand,
Dat zy het Onkruid mogen weeren,
En veele door hun dienst bekeeren,
Zoo elders, als in Nederland.

Maak z' alle magtig in de schriften,
En wil hun met uw Geest begiften,
Verryk hun alle voor als naar,
Met Godvrucht, geef hun hier geneegen,
Altoos uw gunst en Hemel zegen,
En een volzalig Nieuwe Jaar.

Wil ons, als al uw Gunstelingen,
Verryken met uw zegeningen,
Laat Ryken Armen, groot en klein,
Uw gunst en zeegen ondervinden,
Wil Haat en Nyt, en twist verflinden,
Vervul ons met uw Heerlykheên.

Op dat wy als uw Gunstelingen,
Van vreugt en blydschap mogen zingen,
En vrolyk juichen in het Jaar.
Van Gods genaâ, en welbehagen;
Maak eens in deeze Vreede daagen,
Uw heil aan allen openbaar.

Doe haar, die na uw goedheid haaken
Athier uw Hemel vreugde smaaken,
En troost hun met uw Vree-verbond,
Voor 's Werelds aanbegin geslooten,
Zoo zullen zy, uw gunstenooten,
De lessen wagten van uw mond.

Doe.

MENGELDIGTEN. 105

Doe ons volstandig zyn, en blyven,
En in het waar Geloof beklyven,
Maak yder in zyn pligt getrouw,
Verhoor 't geroep van die daar schreijen,
En veelyts angst en kommer leijen,
't Zy Wees of droeve Weduw Vrouw.

Zy die door 't wyze van uw weegen,
Zyn op het Krankbed neergeleegen,
Herstelt de Krankheid, op dat zy,
En wy, uw naam en eer verbreiden.
Wil al de reizende geleiden,
Als ook der beider Maatschappy.

Leer ons, ô Opperheer van booven,
Altoos uw albestiering looven,
Geleid ons alle door uw raad,
En voer ons door dit sterf'lyk leeven,
Ten wyden Hemel, wil ons geeven,
Hier na een veel volmaakter staat.

Alwaar wy met Gods feestelingen,
Het driemaal Heilig zullen zingen,
Ontdaan van kommer en gevaar;
Daar zal de Ziel, tot Godt gedreeven,
Te regt uit enk'le gunst beleeven,
Het Zielverzaadend *Nieuwe Jaar*.

Op D°. H. S.

Die Jezu Schaapskoi laat en vroeg,
 Voor 't vallen, op zyn armen droeg,
 (En voorhoud Gods gerechtigheid,
 Als 't heil, waar in het leven leid)
 Heel Ryk van Godes Geest bedeeld,
 Word u in deeze print verbeeld.

Op D°. G. P. H.

Dus maald de Tekenkonst het Sieraad der
 geleerdheid,
 Die zedig, stil, en ver van twilt en School ver-
 keerdheid,
 Aanwyft de Christenschaar het Heilig Offerlam,
 Beroemd in Gysbregts Erf, het magtig Amstel-
 dan.

Op D°. N. W.

Dustrof de Schilderkonst het vriendelyk ge-
 laat,
 Die aan een Sondaar het beloofde Vronwe-zaad.
 (Zoo ziel inneemende) Schriftmatig; gaat ont-
 leeden,
 En Jezu Bond-Volk door zyn welbespraakte
 reeden,
 De schat trezooren van het Gods geheim ontfluit;
 Tot roem van hem, het Hoofd der Zielsverloof-
 de Bruid.

Die

Op D°. H. V.

Die *Ouddorp*, *Medenblik*, met leer en leven
 stigte,
Enkhuizen, *Uitregt*, door zyn *Hemelsvur* voor-
 ligte,
 En *Amsterdamers* toont het allerbeste deel,
 Staat hier getroffen door den Schilder op 't pa-
 neel,
 Wat baat de schetse slegts, het diend maar tot
 een Teken,
 Wie 't-wezen van den Man begeert die hoort
 hem Preeken.

Op D°. J. H.

Zie, hier een boetheraud, een wakker Pre-
 dikant,
 Die voor de *Kruis* leer van *Heldt Goël* staat te
 waken,
 Lang leef dien Prediker, die door zyn vrede
 maaken,
 Alom verdiend de naam van 's Hemels afgezant.
 Kom Bond-Volk wil zyn Hoofft met duurzaam
 Zilver kroonen
Als 't Paik der Helden, en, *de roem der Don-*
der Soonen.

Op D°. C. H.

Hier staat Heer *Houthof* met zyn *Levenwek-*
 kende oogen, Die

208 MENGELDIGTEN.

Die op den Predikstoel gesterkt door 't al ver-
moogen,
De Kranke Sondaar, met Gods ziele Balzem
heelt;
Van Heilig Pinxtervuur geheel en al bedeeft,
Vertoont hy ons het *Schoon* van hem die groote
Koning,
Die na zyn Lyden kreeg den Hemel tot een
Woning.

Op D°. J. N.

Die *Holwert*, *Deventer*, heeft door zyn leer
gestigt,
En ons tot *Amsteldam* vertoond het helder ligt
Des Evangeliums, staat hier door Konst gedree-
ven,
Lang moet dien Leeraar by zyn Kruisgemeente
leven.

Op D°. P. E.

Hier staat voor 't oog verbeeld den wakk'ren
Gulde Mond,
Die de *Amsterdammers* wyft het Heilig trouw
Verbond,
In 't Vree-verdrag door Godt Drie-eenigvast
geslooten
Men eer den Man, wiens leer als Hemeldauw
gevlooten,
't Boetvaardig herte tot een ziele nut verstrekt,
Dat uit de *Christus* al zyn zap en voedzel
trekt.

Die

Op D^o. J. V.

Dit's *Visscher*, die het net van 't Evangelie
 spreid,
 En dwaaze Sondaars langs deeze aard ten Hemel
 leid,
 Vlug, schander, Ryk voorsien van Gods ge-
 wyde gaaven,
 Om zyn verstand in 't hert des Amstelaars be-
 graaven.
 Wat past dien Prediker, een lout're Glorie
 kroon,
 Die hier naar 't leeven staat voor yders oog ten
 toon,

Op D^o. A. H.

Wiens Beeltenis is dit, een Christen De-
 mostheën
 Een tweede Cicero, wiens weldoorwrochte
 reen,
 Elk doet verwondert staan, hy streelt en hert en
 ooren,
 Lang moet zyn Tong ons doen gewyde Orakels
 hooren.
 Kom, Amsterdammers, kroon uw Leeraars
 helden moed,
 Die Gods bouvallig Huis voor schaade en in-
 breuk hoed.

Op D^o. J. P. G.

Dit's *Canfius*, die door zyn honing zoete taal,
 De waare hervormde leer verftrekt tot roem en praal.
 Men eer dien Gods gezant, geacht van Oude en Jongen,
 Wiens naam vereeuwigt leeft op Honderd duizend tongen.

Op D^o. J. G. E. A.

Diezoo door onderrigt, als klaar en duid'lyk Preeken,
 Het onvermurfde Hart des Sondaars zoekt te breeken,
 En Jezu fchaapen toont het onbegreepen fchoon.
 Des Heilands, staat hier voor aanschouwers oog ten toon.
 Ik eer dien Leeraar, die van Heilig vuur gedreeven,
 Het heil der menfchen bouwt op Christus, 't regt ten leeven.

Op D^o. T. V. S.

DUs eft de Tekenkonft de fchrandere van *Son*,
 Die na het voetspoor van den grooten Salomon,

De

De Christus stelt het pit van Gods onfeilb're blaaden,
 Wiens leer begiftigt was van veelerleigenaade.

Aan twee goede

VRIENDEN,

wegens het doen haarer

BELYDENIS.

ZOo hebt gy teder Paar, de waarheid dan beleeden;

De waarheid, om haar schoon geprezen in het blad

Des oppersten, by hem een Christen hoog geschat,

Schoon zomtyts swaar gedrukt door ramp en tegenheeden.

't Hervormd Geloof, verknogt aan Godt bewerkte zeeden,

(Niet bloot geleegen in het ydel Herffen-vat)

Moet vaak het meetsnoer zyn, waar na gy langs dit pad,

Geloovig zynde, denkt ten Hemel in te treden.

Ik meen, 'k heb hier ontrent myn onderwys verrigt,

En wat'er aan ontbreekt dat zal de Liefde pligt,

212 MENGELDIGTEN.

(Zo ik van God verhoop) (vervolgens wel verzoeten)

Op wiens bevel gy zaam geplaatst zyt in het Boek,
Hy maak ons drieën, door zyn Hemel wysheid
kloek,

En wil ons in zyn Zoon met nieuwe gunst ontmoeten.

T

Aan myn Vrind

DIRK GLAS,

Op zyn Geboorte dag.

't IS Gods bestier, als ook zyn onbepaalde
macht,

Dat gy dees dag, een hooger trapje zyt getreden

In Gods beveelen, (als ik hoop) geheel te vrede,

Van wien het schepzel hier het waare heil-goedt wacht.

Recht werd de Wereld, als een damp en rook
geacht,

En zy als dwaaze, die daar in hun tyt besteeden.

Hy, 's blind, verduisterd, gantsch verdorven,
onbefneeden,

Die meer na weeld'rig Vleesch, dan na den Hemel tracht.

Daar is niet beter, dan op Christus te betrouwen,

Zyn

MENGELDIGTEN. 213

Zyn raad te dienen, en in druk en fwaarbenouwen.

Op Godt te staan, dit is myn waarde Vriend
Dirk Glas.

Dat ik uw voorstel op uw ses-en-twintig Jaaren;

Godt wil ons beide tot zyn Koningryk bewaaren,

Wiens *wazen* blyft, als het voor 's werelds
Oorspronk was.

ZIELS-WORSTELING.

Ach! ach! ik schrik wat komt my over,
 Wie of myn duist're Ziel benydt,
 't Is of de Geestelyke Roover
 My aanvoerd tot een staage styt.
 Het Vleesch staat met gespannen blikken,
 De Wereld leid my in het oog,
 'k Zal in myn droefheid moeten stikken;
 Zoo 'k geen gena kryg van om hoog.
 Of is uw Geest dan heel geweeken?
 Spreek Hemel-Koning, ach! geef raad
 Aan my, die met haar Zielsgebreeken,
 En vuile schult verleegen staat.
 Help, hoor uw Tortelduifje klaagen
 Dat in de Steenrots weent en zugt,
 Ik haak Ziel-angstig en verslaagen,
 Na troost, na licht, na ruimer lugt;
 Of zyt gy Doof voor myne klagten,
 Hoord gy my lieve Heiland niet,
 Die in haar traanen moet versmagten,
 Zoo gy geen hulp, en bystand bied.
 Het Lichaam wil de Ziel begeeven,
 Myn Handen, Voeten, Oog, en Oor,
 Zyn Dood'lyk, ik voel weinig leeven;
 Erlangt myn Ziele geen gehoor.
 Zoo zal het naar en duister blyven,
 Het gaat my als een Roerloos Schip
 Dat zonder Ankers heen te dryven,
 Te barsten stoot, op Bank, en Klip.
 Of als een Bloem (die door de Winden)
 Bedroeft zyn blaaders hangen laat,

Ach!

Ach! Jezu laat ik hulpe vinden;
 En Ziele-trooft, in dezen staat,
 Op u, is Oog en Hert geslaagen,
 Op u, ô! Helt, ô! Majesteit,
 Die naar Gods wil en welbehaagen;
 De schult verzoent hebt, die noch pleit.
 Tot Sondaars heil, ten hoogen Hemel,
 Kom Heiland maak my door uw gloed,
 En gunste los van 't aardfch gewemel,
 Vernieuw myn levenloos gemoed.
 Met fakkels van uw Zonne-straalen,
 Ik wagt na u, na u alleen?
 Ach! mogt uw werking nederdaalen,
 Dan was myn Doode Ziel te vreên.
 Dan kreeg myn Lichaam Arends krachten,
 Dan vloog ik boven 't driftig zwerk,
 Kom Goël leef in myn gedachten,
 Ach! wierd gy nu myn Ziel te sterk.
 En mogt ik uw nabyheid smaaken,
 Herschep in my weer nieuwe kracht,
 En laat ik tot uw goedheid naaken,
 Als 't heil, waar na myn Ziele wacht.
 Verhoor *Emmanuël* myn smeeken,
 Verhoord hem die Ziel-angstig schreid,
 En wil tot my van vrede spreeken,
 Die wagtende uwe komst verbeid.
 Ik haak vol innig Ziels-verlangen,
 Naar het geheiligt Godts-Paleis,
 Kom Jezu wil uw Soon ontfangen;
 En sterken in het logge Vleis.
 Dan zal myn hert uw goedheid looven,
 En altoos zingen, van uw lof;
 Kom voer myn Ziel (nu lang verschooven,)
 Ten Hemel, boven 't Starre-Hof.

By

By den Drukker dezès Boeks zyn
gedrukt, en te bekomen zoo
Theologifche, Histori-
fche, Poeëtifche, als
andere Boeken.

- 1 Joh. Bierman Kort-begrip.
- 2 Petrus van Hocke Schets.
- 3 Arnold Moonen Paulus te Athenen.
- 4 H. Reiners Natuurkundige Godgeleerheid.
- 5 H. Siberfma Paradys der Godgeleerdheid.
- 6 ———— Religie van den Koning David.
- 7 ———— Bekeerde Moordenaar.
- 8 ———— Joodsche Catechismus.
- 9 Hunnius Zions Lof gejuich.
- 10 J. Jonker vrolyke Bruiloftsgaft.
- 11 S. Simonides een Ziel onder de Wolke.
- 12 D. de Superville over het H. Avondmaal